

PROIECT DE AMENAJAMENT PASTORAL

BENEFICIAR:

U.A.T. FETEȘTI

ELABORAT DE:

**DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ
JUDEȚEANĂ IALOMIȚA**

CUPRINS

Preambul	4
Referințe legislative	4
Definiții.....	5
Introducere	6
Rolul pajiștilor în dezvoltarea durabilă a agriculturii	6
Situația pajiștilor din țara noastră	8
Obiective și direcții în cultura pajiștilor	9
Direcții de acțiune.....	10
1. Situația teritorial-administrativă	11
1.1. Amplasarea teritorială a localității.....	11
1.2. Denumirea deținătorului legal	12
1.3. Documente care atestă dreptul de proprietate sau deținere legală. Istoricul proprietății	12
1.4. Gospodărirea anterioară a pajiștilor din amenajament	17
2. Organizarea teritoriului.....	20
2.1. Denumirea trupurilor de pajiște care fac obiectul acestui studiu.....	20
2.2. Amplasarea teritorială a trupurilor de pajiște. Vecinii și hotarele pajiștii	21
2.3. Constituirea și materializarea parcelarului și subparcelarului descriptiv	22
2.4. Baza cartografică utilizată	23
2.4.1. Evidența planurilor pe trupuri de pajiște	23
2.4.2. Ridicări în plan	24
2.5. Suprafața pajiștilor. Determinarea suprafețelor.....	24
2.5.1. Suprafața pajiștii pe categorii de folosințe	24
2.5.2. Organizarea administrativă.....	25
2.6. Enclave	25
3. Caracteristici geografice și climatice	26
3.1. Indicarea zonei geografice și caracteristicile reliefului	26
3.2. Altitudine, expoziție, pantă.....	26
3.3. Caracteristici pedologice și geologice	27
3.4. Rețeaua hidrografică.....	36
3.5. Date climatice	36
3.5.1. Regimul termic	37
3.5.2. Regimul pluviometric	37
3.5.3. Regimul eolian.....	37
4. Vegetația	39
4.1. Date fitoclimatice	39
4.2. Descrierea tipurilor de stațiune - nu este cazul.....	39
4.3. Tipuri de pajiști. Descrierea tipurilor	39
4.3.1. Metodologia utilizată pentru culegerea datelor	39
4.3.2. Compoziția floristică a parcelelor descriptive și determinarea valorii pastorale	41
4.3.3. Tipurile de pajiști.....	55
4.4. Descrierea vegetației lemnoase	55
5. Cadrul de amenajare.....	56
5.1. Procedee de culegere a datelor din teren	56
5.2. Obiective social-economice și ecologice.....	56
5.3. Stabilirea categoriilor de folosință a pajiștilor.....	57

5.4. Fundamentarea amenajamentului pastoral	57
5.5. Caracteristicile regimului de exploatare al pajiștii	58
5.5.1. Durata sezonului de pășunat	58
5.5.2. Numărul ciclurilor de pășunat	59
5.5.3. Fânețele.....	59
5.5.4. Capacitatea de pășunat.....	60
6. Organizarea, îmbunătățirea, dotarea și folosirea pajiștilor	63
6.1. Lucrări de repunere în valoare a suprafețelor de pajiști	66
6.1.1. Combaterea eroziunii solului.....	66
6.1.2. Eliminarea excesului de umiditate.....	67
6.1.3. Corectarea reacției extreme a solului pe pajiști	69
6.1.4. Combaterea vegetației lemnoase nevaloroase din pajiști	69
6.1.5. Combaterea altor buruieni din pajiști	72
6.1.6. Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor	77
6.1.7. Îmbunătățirea covorului ierbos prin fertilizare	78
6.1.8. Îmbunătățirea covorului ierbos prin supraînsămânțare	81
6.1.9. Realizarea unui pășunat rațional.....	90
6.2. Amestecuri de ierburi recomandate pentru reînsămânțarea sau supraînsămânțarea pajiștilor	95
6.3. Capacitatea de pășunat.....	97
6.4. Organizarea pășunatului pentru diferitele specii de animale.....	98
6.5. Căi de acces	101
6.6. Construcții zoopastorale și surse de apă	101
6.7. Calendarul anual al activităților.....	103
7. Descriere parcellară.....	107
8. Descrierea vegetației forestiere - NU ESTE CAZUL	120
8.1. Date generale	120
8.2. Descrierea stațiunii	120
8.3. Descrierea vegetației forestiere	120
8.4. Organizarea pășunatului	120
8.5. Hărți	120
9. Diverse	121
9.1. Data intrării în vigoare a amenajamentului și durata acestuia.....	121
9.2. Colectivul de elaborare a prezentei lucrări	121
9.3. Hărțile ce se atașează amenajamentului	122
9.4. Evidența lucrărilor executate anual pe fiecare parcelă	124
9.5. Bibliografie	126
9.6. Anexe.....	126

Preambul

Referințe legislative

1. OUG nr. 34 din 23 aprilie 2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991;
2. ORDIN nr. 407 din 31 mai 2013 pentru aprobarea contractelor-cadru de concesiune și închiriere a suprafețelor de pajiști aflate în domeniul public/privat al comunelor, orașelor, respectiv al municipiilor;
3. ORDIN nr. 544 din 21 iunie 2013 privind metodologia de calcul al încărcăturii optime de animale pe hectar de pajiște;
4. HOTĂRÂRE nr. 1064 din 11 decembrie 2013 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991;
5. LEGE nr. 86 din 27 iunie 2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991;
6. HOTĂRÂRE nr. 78 din 4 februarie 2015 privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1064/2013;
7. ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 15 din 27 mai 2015 pentru modificarea art. 2 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015-2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură;
8. LEGE NR. 16 /2016 privind aprobarea OUG nr. 15/2015 pt. modificarea art. 2 lit. d) din OUG nr. 34/2013 - organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pt. modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, precum și pentru completarea legii 86/2014;
9. Ordinul Ministrului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr 125 din 03.05.2017;
10. HOTĂRÂRE nr. 214 din 12.04.2017 pentru aprobarea procedurii privind asigurarea fondurilor necesare pentru realizarea amenajamentelor pastorale ale suprafețelor de pajiști permanente, precum și pentru modificarea și completarea normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor OUG nr 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea legii fondului funciar nr 18 din 1991, aprobate prin HG 1064/2013;
11. HOTĂRÂREA nr. 643 din 7 septembrie 2017 privind modificarea si completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea si exploatarea pajistilor permanente si pentru modificarea

si completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 1.064/2013;

12. LEGE nr. 44 din 19 ianuarie 2018 pentru modificarea si completarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea si exploatarea pajistilor permanente si pentru modificarea si completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991;
13. LEGE nr. 75 din 25 aprilie 2019 pentru modificarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea si exploatarea pajistilor permanente si pentru modificarea si completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991.

Definiții

Corpul de pajiște - cea mai mare unitate economică pastorală, cu suprafețe cuprinse între 100 și 25.000 ha

Trupul de pajiște - o suprafață continuă înconjurată de terenuri aparținând altor categorii de folosință a terenurilor, indiferent de întinderea și apartenența ei

Parcela descriptivă - unitatea constitutivă de bază din cadrul unui trup de pajiște, delimitată în cadrul parcellarului în funcție de condițiile staționale și ale vegetației, cu caracter permanent, indiferent de modul de folosință a terenului în cadrul trupului respectiv

Subparcelele - subdiviziune a parcelei descriptive unde se aplică tehnologii diferențiate de îmbunătățire

Parcela de exploatare - suprafața din cadrul unei pășuni, delimitată prin limite naturale sau artificiale, garduri fixe, garduri electrice, cu producții de iarbă aproximativ egale, utilizate pentru pășunatul rațional în rotație

Enclave - suprafețe de teren cu alte categorii de folosință, respectiv teren arabil, pădure, luciu de apă, amplasate în interiorul pajiștii

Introducere

Din cele mai vechi timpuri iarba produsă pe pajiști a constituit furajul de bază pentru creșterea animalelor ierbivore domestice, ceea ce a permis dezvoltarea primelor civilizații umane.

Explozia demografică a determinat o expansiune a pajiștilor printr-o luptă continuă a omului cu vegetația forestieră, pentru a produce hrană animalelor, care îi asigură mijloace de trai precum alimente (lapte, carne) și materii prime (lână, piei), forțe motrice pentru transport și lucrările câmpului, cât și alte necesități.

În zilele noastre, sistemele de creștere a animalelor bazate pe valorificarea pajiștilor, trebuie să facă față necesităților de hrană tot mai mari, având în vedere ca producția de furaje obținute pe aceste suprafețe să țină pasul cu cerințele tot mai mari de carne și lapte și cu schimbările climatice. În același timp, producerea furajelor pe pajiști trebuie să reducă competiția din cadrul terenului arabil pentru producerea hranei oamenilor, a animalelor și a biocombustibililor.

Rolul pajiștilor în dezvoltarea durabilă a agriculturii

Dezvoltarea durabilă este un proces complex ce se desfășoară prin și sub intervenția umană, care vizează dezvoltarea societății, materializarea lui bazându-se pe faptul că dezvoltarea durabilă a întregului este asigurată de dezvoltarea durabilă a fiecărei părți a activității umane (MARUȘCA și colab., 2010).

În acest sens, dezvoltarea durabilă a agriculturii constituie o parte a acestui proces, agricultura fiind o componentă indispensabilă a acesteia (MOTCĂ și colab. 1994). Creșterea animalelor, în special a bovinelor și ovinelor, are un rol însemnat în imprimarea unui comportament antientropic prin care se realizează durabilitatea agriculturii. Pajiștile sunt un element esențial al sistemelor de agricultură sustenabilă reprezentat prin: asigurarea furajelor, bunăstarea animalelor, calitatea solurilor și folosirea optimă a terenurilor slab productive, în special pentru producerea biomasei, sursă energetică regenerabilă.

Prin plantele furajere din pajiști se intensifică procesul de fotosinteză din ecosisteme și se introduce în sol o cantitate mai mare de materie organică, menținându-se în sol o viață biologică activă. Prin rădăcinile plantelor furajere de pajiști, care au rol de liant în prezența materiei organice, se oprește procesul de distrugere a structurii granulare a solurilor, în cele mai multe cazuri conducând la îmbunătățirea acestora (MOCANU, HERMENEAN, 2013; SIMTEA și colab., 1990).

Alături de administrarea gunoiului de grajd, plantele furajere de pajiști au un rol însemnat în menținerea conținutului de humus din sol, fapt ce imprimă o pondere ridicată solului, care atenuează acțiunea de tasare a animalelor și a mașinilor agricole grele. Asolamentele cu sole înierbate au un rol esențial în menținerea microfaunei din sol și în întreruperea ciclurilor biologice pentru boli și dăunători, ceea ce conduce la reducerea cantităților de pesticide, care sunt nocive pentru microfaună și mediu înconjurător.

Pe lângă rolul principal de asigurare a necesarului de furaje pentru cel puțin 60% din efectivul de bovine și 80% din efectivul de ovine, pajiștile au o serie de funcții importante în dezvoltarea rurală și a mediului înconjurător.

Prin înierbare se consolidează biologic taluzurile drumurilor, halde miniere, industriale și menajere, pârții de schi și alte terenuri lipsite de vegetație pentru a fi protejate de factorii

distructivi, se stimulează pedogeneza și se înfrumusețează peisajul. Acestea funcții reflectă și definesc multifuncționalitatea pajiștilor.

Toate activitățile conexe care rezultă din folosirea și valorificarea pajiștilor precum prelucrarea produselor animaliere, colectarea florei medicinale, apicultura etc., constituie o altă funcție economică importantă a acestor suprafețe.

Pajiștile permanente constituie importante habitate pentru animalele sălbatice și de conservare a biodiversității speciilor de plante și animale.

Acestea se pot rezuma prin următoarele:

- în România există un număr de 783 de tipuri de habitate, din care aproape 60% se întâlnesc în pajiștile permanente;
- pe teritoriul țării s-au identificat 3700 de specii de plante, din care peste 70% aparțin vegetației pajiștilor permanente. Dintre acestea, 74 de specii au dispărut, 485 sunt amenințate cu dispariția, 200 de specii sunt vulnerabile, 23 sunt declarate monumente ale naturii și 1253 sunt specii rare;
- dintre speciile de animale sălbatice, 5 specii au dispărut, iar peste 30 sunt amenințate cu dispariția;
- structura floristică a vegetației pajiștilor din România este foarte diversă, cu indici de biodiversitate foarte ridicați în comparație cu multe țări din Europa;
- fondul genetic de germoplasmă al populațiilor de specii cu valoare economică este foarte mare, România fiind considerată un rezervor biologic natural de îmbunătățire a procesului genetic la multe specii agricole;
- o floră meliferă și medicinală deosebit de bogată.

În cadrul ecosistemelor agricole afectate de eroziune, contribuția pajiștilor este esențială în protejarea solului, combătând acele fenomene care conduc la declanșarea și accelerarea procesului de eroziune (RESMERIȚĂ, 1956).

Astfel, durata în timp pentru îndepărtarea unui strat de sol, pe adâncimea de 20 cm, în urma procesului de eroziune, pe terenurile în pantă acoperite de pajiști este de 29000 ani, față de 100 de ani pentru terenurile în pantă cultivate în sistem de rotație și de numai 13 ani pentru terenurile în pantă cultivate cu porumb siloz în monocultură.

Prin diversitatea speciilor de plante și de animale, pajiștile permanente înnobilează și înfrumusețează mediul înconjurător, oferind importante spații de recreere pentru civilizația umană.

Din păcate, structura funcțională a pajiștilor din România, din cauza unei gospodăriri necorespunzătoare, este profund perturbată de agresivitatea unor specii de plante invazive (ex. feriga mare, etc.) care au înlocuit speciile valoroase în proporție ridicată. Balanța estimativă de azot fixat biologic (NFB) în agroecosistemele de pajiști și culturi de leguminoase din România este de: 30 kg/ha pe an pentru pajiștile permanente; 80 kg/ha pe an pentru pajiștile temporare și de 160 kg/ha pe an pentru leguminoasele perene (MARUȘCA și colab., 2010).

Fixarea anuală a azotului atmosferic de către leguminoase prin culturi furajere permit reducerea costurilor de producție și a riscurilor de poluare cu nitrați.

Prin îmbogățirea materiei organice în compuși azotați, ca urmare a fixării biologice a azotului, leguminoasele stabilesc direct sau indirect interacțiuni pozitive cu speciile vecine, interacțiuni ce se manifestă mai ales în condiții pedoclimatice dificile, limitând efectele negative

ale competiției interspecifice. Conform literaturii de specialitate cantitatea estimată de CO₂ stocat (sechestrat) în agroecosistemele de pajiști permanente este de 4,7 t/ha pe an, în cele de pajiști temporare de 4,2 t/ha pe an, față de doar 1,8 t/ha pe an de CO₂ stocat de culturile cerealiere. Rezultă că pe parcursul unui an, cele cca 4,9 milioane de pajiști permanente din țara noastră pot sechestra o cantitatea totală estimată de aproximativ 23 milioane tone. O contribuție esențială își aduc plantele furajere din pajiști și pentru creșterea capacității de reținere a apei și a posibilității de a o ceda când plantele au nevoie de ea.

Comparativ cu culturile anuale, pajiștile permanente au un efect protector pentru calitatea apei, regularizarea fluxului de apă și a poluanților. După pădure, pajiștea este cea mai importantă sursă de reținere și filtrare a apei pluviale (DUMITRESCU și colab., 1979).

Situația pajiștilor din țara noastră

Pajiștile permanente din țara noastră au o răspândire de aproximativ 4,9 milioane hectare, România ocupând, în Europa, locul al V-lea după Franța, Marea Britania, Spania și Germania.

Pajiștile din țara noastră, care reprezintă 33% din suprafața agricolă, constituie o parte din avuția națională, de importanță majoră prin dimensiunea resurselor de furaje și calitatea acestora, precum și prin celelalte funcții cu efect benefic asupra protecției și frumuseții mediului înconjurător.

Aria de răspândire a suprafeței pajiștilor se regăsește pe toate formele de relief, respectiv de la altitudinea din Delta Dunării și câmpie, până la altitudinea de 2500 m de pe platourile alpine ale munților Carpați. Aceasta face ca resursele funciare pentru pajiștile din România să fie extrem de variate sub toate aspectele: fizico-geografice; climatice; hidrografice; profunzimea solului; tipurile de sol și însușirilor lor fizico-chimice (ROTAR, VIDICAN 2003; VÎNTU și colab., 2004). În funcție de modul de folosință pajiștile se împart în pășuni și fânețe. Din suprafața totală de pajiști din țara noastră 68% o reprezintă pășunile, iar 32% fânețele (Figura 1).

Repartizarea pajiștilor din țara noastră, în funcție de formele de relief, este reprezentată în figura 2. Se constată că 79% din suprafața de pajiști este situată în zona de deal și montană.

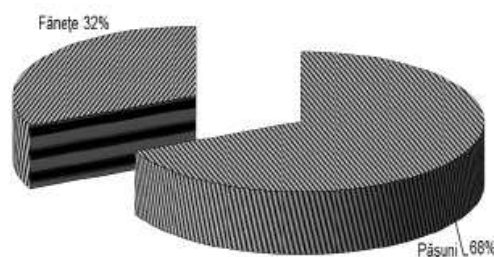

Fig. 1. Ponderea pășunilor și fânețelor din suprafața totală de pajiști, %

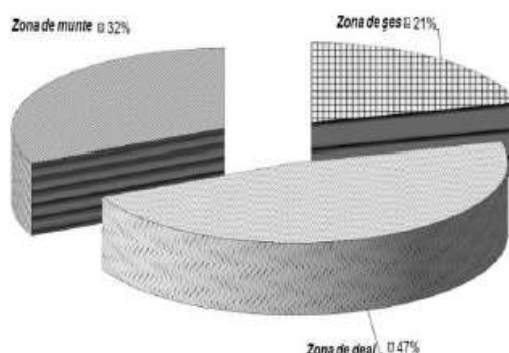

Fig.2. Repartizarea suprafeței de pajiști pe forme de relief, în %

Reducerea dramatică a efectivelor de animale, care la nivelul anului 2009 (Anuarul statistic al României, 1990-2010), au ajuns la bovine la cca 40 %, respectiv la ovine la cca. 60 % din efectivul anului 1990, a atras după sine diminuarea considerabilă a suprafeței de pajiști și culturi furajere necesare pentru asigurarea hranei acestora. Ca urmare, o mare parte din suprafețele ocupate cu aceste culturi au fost abandonate.

Este oportună reintroducerea în circuitul agricol a acestor suprafețe pentru obținerea de biomasă necesară producerii biocombustibililor, aceasta în contextul în care astăzi mai mult ca oricând criza combustibililor fosili este în plină desfășurare și se pune tot mai mult accent pe utilizarea mai largă a energiilor regenerabile, nepoluante.

Obiective și direcții în cultura pajiștilor

Conform Codului de Bune Condiții Agricole și de Mediu (GAEC), stabilite în Regulamentul Consiliului Uniunii Europene (CE) numărul 1782/2003, țara noastră trebuie să acorde o atenție deosebită acestui patrimoniu pastoral prin menținerea suprafeței existente la 1 ianuarie 2007 (GAEC 11), asigurarea unui nivel minim de întreținere (GAEC 7) și evitarea instalării vegetației nedorite pe terenurile agricole (GAEC 10). Condițiile ecologice foarte diferite în care sunt situate pajiștile, precum și schimbările socio – economice din țara noastră care au condus la un anumit stadiu de degradare o abordare integrată și interdisciplinară în vederea elaborării de noi soluții pentru gospodărirea rațională a patrimoniului pastoral.

Obiectivul fundamental pentru punerea în valoare a pajiștilor este sporirea producției totale de furaje și a calității acestora, în concordanță cu o conversie optimă în produse animaliere ca urmare a unei bune valorificări a acestor suprafețe.

Obiective specifice:

- Gestionarea științifică și tehnologică a patrimoniului pastoral al României în scopul asigurării unei agriculturi durabile (utilizarea nutrienților, conservarea biodiversității, menținerea nealterată a peisajului, exploatarea economică, protecția mediului, bunăstarea animalelor);
- Creșterea valorii nutritive a covorului ierbos, care să asigure o hrănire echilibrată și eficientă a diferitelor categorii de animale, îndeosebi din speciile bovine și ovine, pentru obținerea de produse zootehnice sănătoase și asigurarea bunăstării animalelor;
- Adaptarea tehnologiilor pajiștilor semănate și permanente și de creștere a animalelor, specifice fiecărei condiții staționale, pentru realizarea unor sisteme agricole durabile, cu efecte minime cauzate de schimbările climatice;
- Fundamentarea științifică și dezvoltarea de tehnologii noi pentru producerea ecologică a furajelor și conversia lor în produse animaliere (carne - lapte) cu o valoare biologică ridicată, menținerea biodiversității și protecția mediului;
- Realizarea cantității anuale de semințe de graminee și leguminoase perene de pajiști, din soiurile autohtone, necesară pentru lucrările de îmbunătățire;
- Folosirea suprafețelor mai slab productive pentru producerea de biomasă, importantă resursă regenerabilă, promovându-se punerea în valoare a acestora prin reconversia și reorientarea potențialului de producție.

Direcții de acțiune

Gospodărirea nerațională a pajiștilor permanente, coroborată cu acțiunea factorilor naturali au condus, în decursul timpului, la o degradare avansată prin invadarea de mușuroaie, vegetație nevalorosă, apariția eroziunii și alunecărilor.

Stoparea procesului de degradare a pajiștilor permanente și menținerea producției și calității furajelor au o importanță deosebită pentru protecția mediului și păstrarea biodiversității.

În această direcție, elaborarea unor noi strategii de creștere a suprafețelor de pajiști eligibile și a activităților economice de creștere a animalelor, cu respectarea bunelor condiții agricole și de mediu, este necesară pentru creșterea absorbției fondurilor europene, păstrarea raportului dintre suprafața de pajiști permanente și suprafața agricolă utilizată și mărirea numărului de exploatații de creștere a animalelor erbivore.

Scopul final al punerii în practică a amenajamentelor pastorale constă în diminuarea sau înlăturarea procesului de degradare a pajiștilor permanente printr-un mod rațional de gospodărire a fondului pastoral național, premisă sigură practicării unei agriculturi durabile, în special în zona de deal și montană, unde pajiștile au ponderea cea mai importantă, condiții ce asigură o dezvoltare rurală echilibrată din punct de vedere economic, de protecție a mediului și de păstrare a tradițiilor.

1. Situația teritorial-administrativă

1.1. Amplasarea teritorială a localității

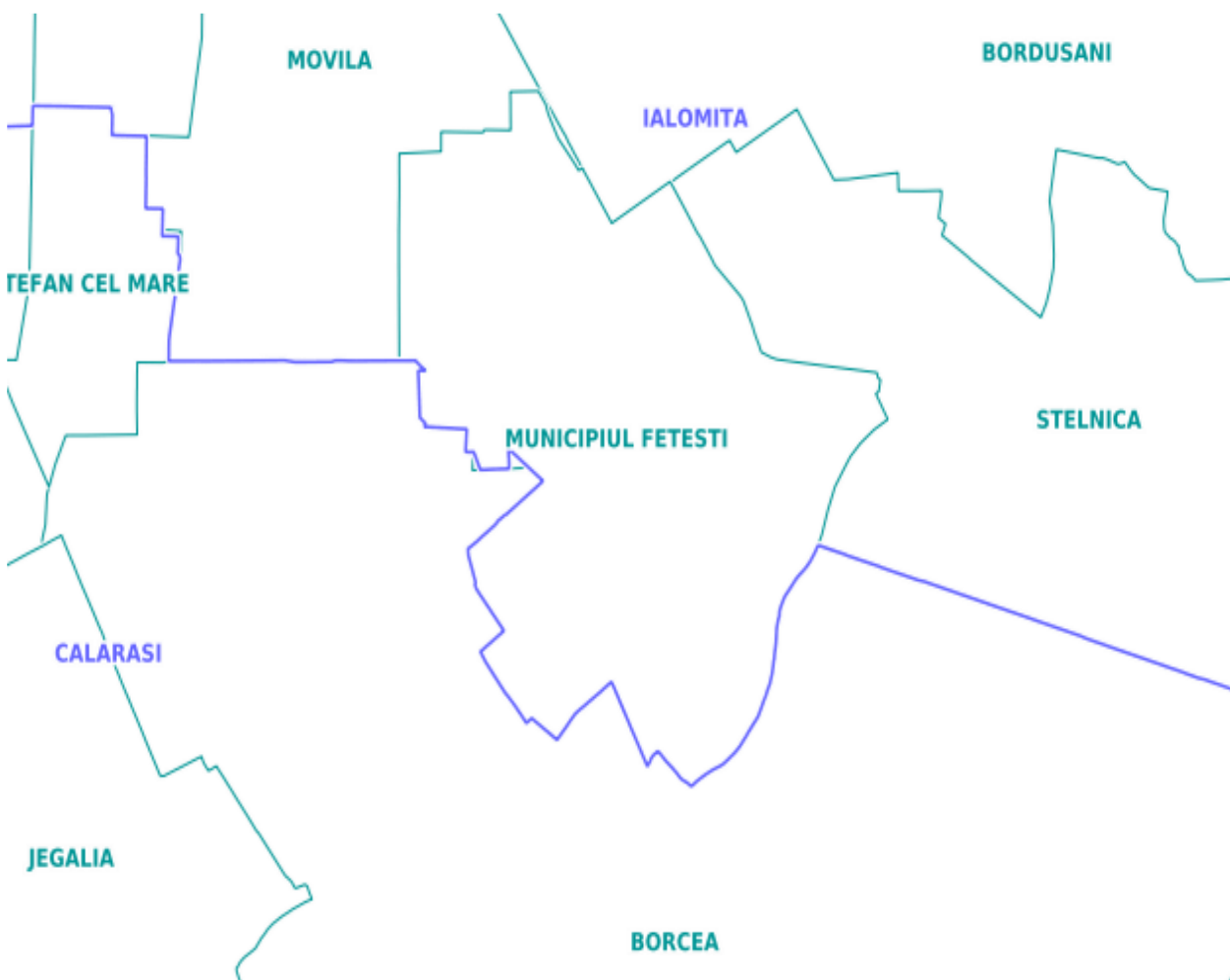
Fetești este un municipiu în județul Ialomița, Muntenia, România, format din localitățile componente Buliga, Fetești-Gară, Vlașca și Fetești (reședința).

Este situat în sud-estul României, în județul Ialomița, ocupând o poziție de contact între Câmpia Bărăganului și Valea Dunării.

Orașul se află în sud-estul extrem al județului, pe malul stâng al brațului Borcea al Dunării. Este străbătut de autostrada București–Constanța.

Comuna se învecinează cu:

- Nord – UAT-urile Movila și Bordușani;
- Est – UAT Stelnica și UAT Borcea (jud. Călărași);
- Vest - UAT-urile Movila și UAT Borcea (jud. Călărași);
- Sud – UAT Borcea (jud. Călărași).

1.2. Denumirea deținătorului legal

În cadrul localității, suprafață de pajiște înregistrată aparține domeniului privat al UAT-ului, dar și ADS – ului.

Astfel, UAT-ul deține 506,8882 ha, iar ADS deține 2,8072 ha. Suprafața pe care se realizează proiectul de amenajament pastoral este de 509,6954 ha.

1.3. Documente care atestă dreptul de proprietate sau deținere legală. Istoricul proprietății

Așezarea Fetești a fost menționată pentru prima dată în anul 1528 într-un document emis de domnul Țării Românești, Radu de la Afumați.

La sfârșitul secolului al XIX-lea, Fetești avea statut de comună rurală în cadrul plășii Ialomița-Balta a județului Ialomița. Ea era formată dintr-un singur sat și avea 1236 de locuitori. În comună funcționau o stație de telegraf și poștă, două școli (una de băieți cu 29 de elevi și una de fete cu 25 de eleve) și o biserică. Anuarul Socec din 1925 consemnează comuna drept reședință a plășii Fetești a aceluiași județ, fiind compusă din satele Gara Fetești și Feteștii Noi, cu 5312 locuitori.^[5] În 1931, existau două comune, Fetești (cu satele Buliga, Fetești și Feteștii Noi) și Fetești-Gară (cu satele Fetești-Gară și Coloniști), dar cele două comune au fost în scurt timp reunite.

Devenit între timp oraș, Fetești a devenit în 1950 reședința raionului Fetești din regiunea Ialomița, apoi (după 1952) din regiunea Constanța și (după 1956) din regiunea București. În 1968, a revenit, în componența actuală, la județul Ialomița, reînființat. Din 1995, orașul are statut de municipiu.

(date din Strategia de dezvoltare a orașului Fetești, județul Ialomița)

Inițial, documentul care atestă dreptul de proprietate asupra pajiștii era Ordinul Instituției Prefectului nr. 531 din data de 13.10.2016 privind trecerea în proprietatea Unității Administrative Teritoriale Fetești, județul Ialomița, a suprafeței de 573,1204 ha, din care suprafața de 64,4322 ha are categoria de folosință teren arabil.

Întrucât suprafețele cu categoria de folosință arabil nu se supun proiectelor de amenajamente pastorale, rezultă că suprafața cu categoria de folosință PP deținută de UAT este:

$573,1204 - 64,4322 = 508,6882 \text{ (ha)}$
--

De asemenea, în cadrul UAT-ului există și alt administrator de pășune, și anume Agenția Domeniilor Statului, cu suprafața de 2,8072 ha, compusă din:

- T 116/1/20 – 2,4976 ha (T.P. 04 – P.D. 05);
- T 296/1 – 0,3096 ha (T.P. 01 – P.D. 02).

Prezentul amenajament pastoral ia în calcul și această suprafață, rezultând astfel:

$508,6882 + 2,8072 = 511,4954 \text{ (ha)}$

Conform „Hotărârii privind aprobarea de principiu a unui schimb de teren între Municipiul Fetești și Romsilva SA” cu nr.104 din 19.09.2013, s-a trecut la scoaterea definitivă a suprafeței de 0,1809 ha teren aferent tarlalei T 317 din fondul forestier proprietate publică a statului, administrat de Regia Națională a Pădurilor – Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare București prin Decizia 353 din 27.05.2014 și compensarea cu 1,8 ha teren agricol, categoria de folosință pășune, situat în tarla T 317, aparținând domeniului privat al Municipiul Fetești.

Terenul este împădurit la data realizării proiectului de amenajament pastoral, Romsilva folosind terenul ca un bun proprietar.

Astfel, prezentul amenajament pastoral s-a realizat pe suprafața de **509,6954 ha**, categoria pajiști, conform calculului de mai jos:

$511,4954 - 1,8 = 509,6954 \text{ (ha)}$
--

Pentru conformitate, redăm în continuare ortofotoplanul tarlalei T 317 primit de la UAT:

În acest moment (la elaborarea proiectului de amenajament pastoral) situația terenului se prezintă conform extrasului din LPIS APIA redat în imaginea următoare, adică suprafața respectivă este folosită de Romsilva și este împădurită:

În tabelul următor sunt enumerate tarlalele și folosința lor actuală, așa cum a fost dedusă din ortofotoplanurile UAT-ului comparat cu ortofotoplanul din LPIS APIA.

Tabelul 1

Nr Cr t	Număr Tarla	Număr parcelă	Suprafața Pajiște (ha)	Folosit ca teren arabil	Parcela Descriptivă	Trup de pajiște	Nr cadastral / Nr. Carte funciară
1	T 22	1	10.2510		P.D. 01	T.P. 01	
2	T 25	1	1.9692		P.D. 01	T.P. 01	
3	T 105/3/1/1	1	1.7737		P.D. 02	T.P. 01	
4	T 296/1		0.3096		P.D. 02	T.P. 01	
5	T 162/1 - P 52/1	52/1	2.6429		P.D. 03	T.P. 02	
6	T 162/1 - P 52/2	52/2	3.6524		P.D. 03	T.P. 02	
7	T 171/2	1	0.1181		P.D. 04	T.P. 03	
8	T 171/3	1	0.2950		P.D. 04	T.P. 03	
9	T 173/1	1	2.5981		P.D. 04	T.P. 03	
10	T 174	1	10.1431		P.D. 04	T.P. 03	
11	T 119/1+T 122/1+T 130	1	9.8187		P.D. 05	T.P. 04	
12	T 131/1	1	3.3698		P.D. 05	T.P. 04	
13	T 116/1/20		2.4976		P.D. 05	T.P. 04	
14	T 141/2/2	1	1.5404		P.D. 06	T.P. 05	
15	T 141/2/3	1	3.0663		P.D. 06	T.P. 05	
16	T 145/1	1	12.3888		P.D. 06	T.P. 05	
17	T 151/1	1	3.4173		P.D. 06	T.P. 05	
18	T 141/2/1	1	1.5877	Tarla cultivate cu cultură mare	P.D. 07	T.P. 06	
19	T 135/1	1	38.1117		P.D. 08	T.P. 07	
20	T 135/10	1	0.9107		P.D. 08	T.P. 07	
21	T 135/12	1	2.8407		P.D. 08	T.P. 07	
22	T 135/14	1	0.6428		P.D. 08	T.P. 07	
23	T 1031/1	1	46.9301		P.D. 09	T.P. 08	
24	T 1031/2	1	0.4353		P.D. 09	T.P. 08	
25	T 1031/4	1	0.5712		P.D. 09	T.P. 08	
26	T 1037/1	1	0.3196		P.D. 09	T.P. 08	
27	T 1037/2	1	0.0516		P.D. 09	T.P. 08	
28	T 1091	1	3.7583		P.D. 09	T.P. 08	
29	T 1092/2	1	0.2803		P.D. 09	T.P. 08	
30	T 1092/4	1	0.1511		P.D. 09	T.P. 08	
31	T 1088	1 (NC 23838)	87.4614		P.D. 10	T.P. 08	23838
32	T 1077	1	22.1816		P.D. 11	T.P. 08	
33	T 1083	1	2.4849		P.D. 11	T.P. 08	
34	T 1085	1	50.1181		P.D. 11	T.P. 08	
35	T 1046	1	31.0270		P.D. 12	T.P. 08	
36	T 1048	1	41.5875		P.D. 12	T.P. 08	
37	T 1048/1	1	11.7931		P.D. 12	T.P. 08	
38	HC 1067	1	0.8722		P.D. 13	T.P. 09	
39	HC 1069	1	0.2042		P.D. 13	T.P. 09	
40	PR 1057	1	3.0862		P.D. 13	T.P. 09	

Nr Crt	Număr Tarla	Număr parcelă	Suprafața Pajiște (ha)		Parcela Descriptivă	Trup de pajiște	Nr cadastral / Nr. Carte funciară
41	PR 1058	1	0.3965		P.D. 13	T.P. 09	
42	T 1056/1	1	22.4194		P.D. 13	T.P. 09	
43	T 1059	1	41.7070		P.D. 13	T.P. 09	
44	T 1061	1	8.7721		P.D. 13	T.P. 09	
45	T 1066	1	13.2879		P.D. 13	T.P. 09	
46	T 317	1070 (NC 23962-NC 23687- NC 23963)	5.8532		P.D. 13	T.P. 09	23962- 23687- 23963
	Total		509,6954				

Până la momentul elaborării proiectului de amenajament pastoral pentru suprafețele situate în tarla 1088 și tarla 317 există cărți funciare, acestea fiind întocmite anterior obținerii ordinului de prefect. Celelalte suprafețe sunt incluse în sectoarele cadastrale care fac obiectul contractelor de achiziție publică de servicii de înregistrare sistematică, aflate în derulare, corespunzătoare finanțărilor prin Programul național de cadastru și carte funciară a lucrărilor de înregistrare sistematică inițiate de unități administrative – teritoriale pentru sectoarele cadastrale.

Elaborarea proiectului de amenajament pastoral s-a realizat în baza planurilor de delimitare (Anexa nr. 1) și a ortofotoplanurilor generale prezentate de U.A.T. care se regăsesc în anexa 3 a prezentului proiect.

Tabelul 1.1.

Nr.	Teritoriu administrativ	Trupul de pajiște	Bazin hidrografic	Observații
1	2	3	4	5
1	U. A.T. Fetești	T.P. 01		
2	U. A.T. Fetești	T.P. 02		
3	U. A.T. Fetești	T.P. 03		
4	U. A.T. Fetești	T.P. 04		
5	U. A.T. Fetești	T.P. 05		
6	U. A.T. Fetești	T.P. 06		
7	U. A.T. Fetești	T.P. 07		
8	U. A.T. Fetești	T.P. 08	Brațul Borcea	ROSPA0012 Brațul Borcea, împreună cu ROSCI0319 Mlaștina de la Fetești
9	U. A.T. Fetești	T.P. 09	Brațul Borcea	ROSPA0012 Brațul Borcea, împreună cu ROSCI0319 Mlaștina de la Fetești

La data de 1 ianuarie 2007 în inventarul primăriei era înregistrată o suprafață de izlaz de 573 ha. Din măsurătorile realizate conform prevederilor Legii 165/2013, a rezultat suprafața de 573,1204 ha izlaz, din care 508,6882 ha teren agricol având categoria de folosință pășune și 64,4322 ha teren agricol categoria de folosință arabil. În anul 2016 s-au efectuat măsurători în vederea obținerii Ordinului Prefectului, rezultând o suprafață totală de 573,1204 ha izlaz din care 508,6882 ha pășune și 64,4322 ha arabil.

Din punct de vedere al declarațiilor la APIA, între anii 2007 și 2010 pajiștea a fost administrată și declarată la APIA de către administrația publică locală (primăria Fetești), iar

ulterior acestui an, declararea a fost efectuată de către crescătorii de animale care au încheiat contracte de concesiune/închiriere cu Consiliul Local al Municipiului Fetești.

În anul 2019 suprafața declarată la APIA a fost de 419,50 ha.

Tabelul 1.2.

Nr. crt.	Suprafață totală pajiști UAT (ha)	An	Declarată APIA (ha)	Nedeclarată la APIA (ha)
1	2	3	4	5
1	575,8000	2007	408,15	167,65
2	575,8000	2008	421,05	154,75
3	575,8000	2009	491,86	83,94
4	575,8000	2010	0	575,8
5	575,8000	2011	0	575,8
6	575,8000	2012	0	575,8
7	574,0000	2013	268,08	305,92
8	574,0000	2014	439,04	134,96
9	574,0000	2015	394,04	179,96
10	509,6954	2016	426,74	82,9554
11	509,6954	2017	338,27	171,4254
12	509,6954	2018	332,25	177,4454
12	509,6954	2019	419,5	90,1954

1.4. Gospodărirea anterioară a pajiștilor din amenajament

Modul de administrare al pajiștii comunei a fost în regim de pășune. Pentru suprafața de pajiști nu au mai fost întocmite alte proiecte sau regulamente de pășunat.

Lucrările tehnico-culturale aplicate începând cu anul 2011 și până în prezent au constatat în lucrări de distrugere a mușuroaielor, nivelare și curățire a pajiștii.

Pentru perioada în care acest proiect va fi valabil, se dorește ca exploatarea pajiștilor de pe raza localității să se realizeze în regim de pășune.

Situația productivă a trupurilor de pajiști la momentul elaborării proiectului este mijlocie, conform clasificării rezultatelor din calculul efectuat pentru determinarea valorii pastorale.

Dintre cauzele degradării pajiștilor se remarcă lipsa măsurilor de îmbunătățire a covorului ierbos prin reînsămânțare sau supraînsămânțare și faptul că în ultimii ani nu s-au aplicat îngrășăminte chimice. Totodată, pajiștile au fost utilizate în comun de către crescătorii de animale, fără a se ține cont de o rotație a tarlalelor pentru refacerea covorului ierbos.

Factorii limitativi cei mai importanți care au dus la scăderea productivității pajiștilor sunt:

- ◆ perioadele de secetă prelungită, caracteristice zonei Bărăganului;
- ◆ prezența speciilor nedorite (toxice pentru animale);
- ◆ prezența în acoperire mare a plantelor de balast, a căror valoare pastorală este zero.

Producția medie de iarbă a pajiștilor, determinată pe baza datelor din ultimii 5 ani, se prezintă în tabelul de mai jos:

Tabelul 1.3.

Nr. crt.	Specificare	Anul 1 2014	Anul 2 2015	Anul 3 2016	Anul 4 2017	Anul 5 2018	Media
1	Trupul de pajiște	T.P. 01					X
2	Suprafața (ha)	14.3035					14.3035
3	Producția medie (t/ha/an)	3	2	2	1	3	2.20
4	Producția totală (t)	42.91	28.61	28.61	14.30	42.91	31.47

Nr. crt.	Specificare	Anul 1 2014	Anul 2 2015	Anul 3 2016	Anul 4 2017	Anul 5 2018	Media
1	Trupul de pajiște	T.P. 02					X
2	Suprafața (ha)	6.2953					6.2953
3	Producția medie (t/ha/an)	3	2	2	1	3	2.20
4	Producția totală (t)	18.89	12.59	12.59	6.30	18.89	13.85

Nr. crt.	Specificare	Anul 1 2014	Anul 2 2015	Anul 3 2016	Anul 4 2017	Anul 5 2018	Media
1	Trupul de pajiște	T.P. 03					X
2	Suprafața (ha)	13.1543					13.1543
3	Producția medie (t/ha/an)	3	2	2	1	3	2.20
4	Producția totală (t)	39.46	26.31	26.31	13.15	39.46	28.94

Nr. crt.	Specificare	Anul 1 2014	Anul 2 2015	Anul 3 2016	Anul 4 2017	Anul 5 2018	Media
1	Trupul de pajiște	T.P. 04					X
2	Suprafața (ha)	15.6861					15.6861
3	Producția medie (t/ha/an)	3	2	2	1	3	2.20
4	Producția totală (t)	47.06	31.37	31.37	15.69	47.06	34.51

Nr. crt.	Specificare	Anul 1 2014	Anul 2 2015	Anul 3 2016	Anul 4 2017	Anul 5 2018	Media
1	Trupul de pajiște	T.P. 05					X
2	Suprafața (ha)	20.4128					20.4128
3	Producția medie (t/ha/an)	3	2	2	1	3	2.20
4	Producția totală (t)	61.24	40.83	40.83	20.41	61.24	44.91

Nr. crt.	Specificare	Anul 1 2014	Anul 2 2015	Anul 3 2016	Anul 4 2017	Anul 5 2018	Media
1	Trupul de pajiște	T.P. 06					X
2	Suprafața (ha)	1.5877					1.5877
3	Producția medie (t/ha/an)						
4	Producția totală (t)						

Nr. crt.	Specificare	Anul 1 2014	Anul 2 2015	Anul 3 2016	Anul 4 2017	Anul 5 2018	Media
1	Trupul de pajiște	T.P. 07					X
2	Suprafața (ha)	42.5059					42.5059
3	Producția medie (t/ha/an)	3	2	2	1	3	2.20
4	Producția totală (t)	127.52	85.01	85.01	42.51	127.52	93.51

Nr. crt.	Specificare	Anul 1 2014	Anul 2 2015	Anul 3 2016	Anul 4 2017	Anul 5 2018	Media
1	Trupul de pajiște	T.P. 08					X
2	Suprafața (ha)	299.1511					299.1511
3	Producția medie (t/ha/an)	3	2	2	1	3	2.20
4	Producția totală (t)	897.45	598.30	598.30	299.15	897.45	658.13

Nr. crt.	Specificare	Anul 1 2014	Anul 2 2015	Anul 3 2016	Anul 4 2017	Anul 5 2018	Media
1	Trupul de pajiște	T.P. 09					X
2	Suprafața (ha)	98.3987					98.3987
3	Producția medie (t/ha/an)	3	2	2	1	3	2.20
4	Producția totală (t)	295.20	196.80	196.80	98.40	295.20	216.48

NOTĂ:

Producția totală se calculează astfel: $R2 \times R3 = R4$.

2. Organizarea teritoriului

2.1. Denumirea trupurilor de pajiște care fac obiectul acestui studiu

Cele 46 tarlale au fost grupate în 13 parcelele descriptive, comasate în 9 trupuri de pășune.

Trupurile de pajiște au fost numerotate, acestea fiind T.P. 01, T.P.02, T.P. 03, T.P.04, T.P.05, T.P.06, T.P.07, T.P. 08, T.P. 09, întrucât la nivelul localității nu există denumiri populare ale acestora.

S-a ținut cont la compoziția parcelară și de identificarea pe care o are primăria în planurile sale anexate la Ordinul Instituției Prefectului Ialomița, pentru a ușura identificarea ulterioară a acestora.

Pe ortofotoplanul general al suprafețelor de pajiște incluse în Ordinul Prefectului s-au numerotat trupurile de pajiște.

Trupurile de pajiște au fost împărțite și în funcție de rezultatele analizelor de laborator pentru studiul pedologic, rezultând datele din tabelul de mai jos:

Tabelul 2.1.

Trupul de pajiște		Parcele descriptive componente	Suprafața pajiște (ha)	Suprafața Cultivată sau alte destinații (ha)	Suprafața Totală (ha)
Nr.	Denumire				
1	2	3	4	5	6
1	T.P. 01	P.D. 01	12,2202		12,2202
	T.P. 01	P.D. 02	2.0833		2.0833
	Total trup	T.P. 01	14.3035		14.3035
2	T.P. 02	P.D. 03	6,2953		6,2953
	Total trup	T.P. 02	6,2953		6,2953
3	T.P. 03	P.D. 04	13,1543		13,1543
	Total trup	T.P. 03	13,1543		13,1543
4	T.P. 04	P.D. 05	15.6861		15.6861
	Total trup	T.P. 04	15,6861		15,6861
5	T.P. 05	P.D. 06	20,4128		20,4128
	Total trup	T.P. 05	20,4128		20,4128
6	T.P. 06	P.D. 07	1,5877	Cultură mare	1,5877
	Total trup	T.P. 06	1,5877		1,5877
7	T.P. 07	P.D. 08	42,5059		42,5059
	Total trup	T.P. 07	42,5059		42,5059
8	T.P. 08	P.D. 09	52,4975		52,4975
		P.D. 10	87,4614		87,4614
		P.D. 11	74,7846		74,7846
		P.D. 12	84,4076		84,4076
	Total trup	T.P. 08	299,1511		299,1511
9	T.P. 09	P.D. 13	96,5987		96,5987
	Total trup	T.P. 09	96,5987		96,5987
	Total general	-	509,6954		509,6954

2.2. Amplasarea teritorială a trupurilor de pajiște. Vecinii și hotarele pajiștii

În anexa nr. 3 a proiectului se prezintă extrase din ortofotoplanul general al UAT-ului, cu identificarea în teritoriu a trupurilor de pajiște și se detaliază vecinii și hotarele.

Tabelul 2.2.

Localitate (sat)	Trup de pajiște		Parcela descriptivă		Vecinătăți la:			
	Nr.	Den.	Nr.	Den.	N	S	E	V
U. A.T. Fetești	T.P. 01		P.D. 01		UAT BORDUȘANI, CC 24	DJ 212, T 94	DF 95/1,	DJ 212, DE 8
U. A.T. Fetești			P.D. 02		DE 105/3/2	DE 105/23/2/1	RĂDUȚĂ MARIAN	COMSUIN SA FETEȘTI, DE 105/3/2/1
U. A.T. Fetești	T.P. 02		P.D. 03		DOM. PRIVAT UAT, DE 118/1	DOM. PRIVAT UAT, PARC INDUSTRIAL	DE 118/1, DOM. UAT (REZERVĂ)	DE 169/1
U. A.T. Fetești	T.P. 03		P.D. 04		T 171/1, DF 172/1, T 175/1PDP, DE 173/2	T 171/3, DOM. PRIVAT UAT, DE 173/2, DF 172/1	DE 169/1, T 171/2, DF 172/1,	DF 172/1, CFR - DF 176
U. A.T. Fetești	T.P. 04		P.D. 05		COMSUIN, ROMSILVA	ROMSILVA, NP 131/2	ROMSILVA, NP 129/1	ROMSILVA, DE 118/2
U. A.T. Fetești	T.P. 05		P.D. 06		T 141/2/3, DE 118/1, DE 150	DOM. PRIVAT UAT, PETROTRANS, INTRAVILAN UAT, DE 150	ROMSILVA, T 141/2/2, DE 144/1,	T 141/2/3, DE 144/1, DE 152
U. A.T. Fetești	T.P. 06		P.D. 07		INTRAVILAN UAT, STR CLOȘCA	ROMSILVA	ROMSILVA	ROMSILVA
U. A.T. Fetești	T.P. 07		P.D. 08		DE 135/2, CD 135/9, CD 135/11, DE 135/13	CD 135/9, DE 135/13, CD 135/11, AUTOSTRADA A2,	BRAȚUL BORCEA, T 135/12,	ROMSILVA, CD 135/9, T 135/14, DE 135/13, AUTOSTRADA A2
U. A.T. Fetești	T.P. 08		P.D. 09		CD 1031/3, T 1037/2, STR. BORCEA, CD 1092/6, T 1088 (NC 23838),	CD 1038/1, T 1085, CD 1031/3, T 1037/2, HB 1090, PD 1092/1, CC 1092/5	CD 1031/3, DE 1043, CD 1031/3, DE 1043, HB 1090, PD 1092/1, DE 1092/3	DE 1030; CD 1031/3, CD 1038/1, CD 1031/3, DE 1043, DE 1092/3
			P.D. 10		T 1091 (NC 23839)	ROMSILVA	BRAȚUL BORCEA	DE 1086, ROMSILVA, HB 1090, T 1091, CD 1092/6
			P.D. 11		ROMSILVA, T 1085, T 1031/2, HB 1094	ROMSILVA, DE 1078	DE 1078, PR 1081, BRAȚUL BORCEA	ROMSILVA, T 1083, CD 1047, CD 1038/1
			P.D. 12		CD 1042, CD 1028, T 1048	CD 1047, T 1048/1, DE 1029	CD 1047, T 1048/1, DE 1029	DE 1029, DE 1049
U. A.T. Fetești	T.P. 09		P.D. 13		ROMSILVA, T 1066, HC 1069, T 1070, T 1071, CD 1068, DOM. PRIVAT UAT, DE 1060, T 1056/1, HC 1073, HC 1073	JUD. CĂLĂRAȘI, T 1070, T 1059, T 1061, DE 1060, CD 1052, HC 1067	HR 1096, HC 1073, T 1059, HC 1055, DE 1060, CD 1068, ROMSILVA	CD 1052, HC 1067, JUD. CĂLĂRAȘI, DE 1060, HC 1069

2.3. Constituirea și materializarea parcelarului și subparcelarului descriptiv

În anexa nr. 1 a Ordinului Instituției Prefectului Ialomița sunt detaliate informațiile referitoare la vecinătăți pentru fiecare tarla. În total primăria deține 508.6882 hectare pășune, răspândite în 44 tarlale.

Aceste suprafețe de pășune deținute de UAT dar și cele deținute de ADS, au fost grupate de către membrii comisiei de întocmire a proiectului în nouă trupuri de pajiște și treisprezece parcele descriptive, ținându-se cont de faptul că suprafața maximă a unei parcele descriptive este de maxim 100 ha, iar limitele unei parcele trebuie să fie evidențiate, în cazul în care acestea nu sunt reprezentate de limite naturale ale formelor de relief.

Întrucât U.A.T.-ul se află în zonă de șeș, cu întinderi mari de teren fără să apară modificări ale limitelor naturale ale terenului, s-au folosit limite artificiale permanente, cum ar fi, de exemplu, drumuri, canale de irigații sau desecare, țăruiși sau borne între domeniul public sau privat al comunei și suprafețe de teren ale deținătorilor persoane fizice sau juridice pe raza U.A.T.

Asfel, pentru fiecare trup de pajiște numerotat de la T.P. 01 la T.P. 09, au fost identificate următoarele limite de marcăre, exprimate în tabelul 2.3.

Tabelul 2.3.

Trup de pajiște		Limite de marcăre
Nr.	Den.	
1	2	3
1	T.P. 01	N - UAT BORDUȘANI, CC 24; DE 105/3/2; S - DJ 212, T 94; DE 105/23/2/1; E - DF 95/1; RĂDUȚĂ MARIAN; V - DJ 212, DE 8; COMSUIN SA FETEȘTI, DE 105/3/2/1;
2	T.P. 02	N - DOM. PRIVAT UAT, DE 118/1; S - DOM. PRIVAT UAT, PARC INDUSTRIAL; E - DE 118/1, DOM. UAT (REZERVĂ) V - DE 169/1;
3	T.P. 03	N - T 171/1, DF 172/1, T 175/1PDP, DE 173/2; S - T 171/3, DOM. PRIVAT UAT, DE 173/2, DF 172/1; E - DE 169/1, T 171/2, DF 172/1; V -DF 172/1, CFR - DF 176;
4	T.P. 04	N -COMSUIN, ROMSILVA; S - ROMSILVA, NP 131/2; E - ROMSILVA, NP 129/1; V -ROMSILVA, DE 118/2;
5	T.P. 05	N - T 141/2/3, DE 118/1, DE 150; S - DOM. PRIVAT UAT, PETROTRANS, INTRAVILAN UAT, DE 150; E - ROMSILVA, T 141/2/2, DE 144/1; V - T 141/2/3, DE 144/1, DE 152;
6	T.P. 06	N - INTRAVILAN UAT, STR CLOȘCA; S - ROMSILVA; E - ROMSILVA; V - ROMSILVA;
7	T.P. 07	N - DE 135/2, CD 135/9, CD 135/11, DE 135/13; S - CD 135/9, DE 135/13, CD 135/11, AUTOSTRADA A2;

		E - BRAȚUL BORCEA, T 135/12; V - ROMSILVA, CD 135/9, T 135/14, DE 135/13, AUTOSTRADA A2;
8	T.P. 08	N - CD 1031/3, T 1037/2, STR. BORCEA, CD 1092/6, T 1088 (NC 23838); T 1091 (NC 23839); ROMSILVA, T 1085, T 1031/2, HB 1094; CD 1042, CD 1028, T 1048; S - CD 1038/1, T 1085, CD 1031/3, T 1037/2, HB 1090, PD 1092/1, CC 1092/5; ROMSILVA; ROMSILVA, DE 1078; CD 1047, T 1048/1, DE 1029; E - CD 1031/3, DE 1043, CD 1031/3, DE 1043, HB 1090, PD 1092/1, DE 1092/3; BRAȚUL BORCEA; DE 1078, PR 1081, BRAȚUL BORCEA; CD 1047, T 1048/1, DE 1029; V - DE 1030; CD 1031/3, CD 1038/1, CD 1031/3, DE 1043, DE 1092/3; DE 1086, ROMSILVA, HB 1090, T 1091, CD 1092/6; ROMSILVA, T 1083, CD 1047, CD 1038/1; DE 1029, DE 1049;
9	T.P. 09	N - ROMSILVA, T 1066, HC 1069, T 1070, T 1071, CD 1068, DOM. PRIVAT UAT, DE 1060, T 1056/1, HC 1073, HC 1073; S - JUD. CĂLĂRAȘI, T 1070, T 1059, T 1061, DE 1060, CD 1052, HC 1067; E - HR 1096, HC 1073, T 1059, HC 1055, DE 1060, CD 1068, ROMSILVA; V - CD 1052, HC 1067, JUD. CĂLĂRAȘI, DE 1060, HC 1069.

Recunoașterea terenului și delimitarea parcelelor de pajiște care fac obiectul amenajării s-a realizat prin confruntarea limitelor de teren cu cele figurate pe planurile UAT-ului.

2.4. Baza cartografică utilizată

2.4.1. Evidența planurilor pe trupuri de pajiște

Pentru delimitarea trupurilor de pajiști s-au folosit planuri de delimitare a suprafețelor de izlaz, Planul General al UAT-ului și ortofotoplanuri. Planurile de delimitare au stat la baza întocmirii Ordinului Instituției Prefectului Ialomița privind punerea în posesie cu suprafața de izlaz.

Ortofotoplanurile de delimitare au fost realizate în luna decembrie 2019, la scara 1:2000, 1:5000, 1:6000, 1:7000 sau 1:10000. Până la momentul elaborării proiectului, comuna deține planuri cadastrale și/sau cărți funciare pentru două tarlale de pajiști din proprietatea sa.

Tabelul 2.4.

Nr. crt.	Indicativ plan	Suprafața pe trupuri de pajiști (ha)								Total
		3	4	5	6	7	8	9	10	
1	P.D.I. - T.P. 01	12.2202	2.08	-	-	-	-	-	-	14.3035
2	P.D.I. - T.P. 02	-	-	6.30	-	-	-	-	-	6.2953
3	P.D.I. - T.P. 03	-	-	-	13.15	-	-	-	-	13.1543
4	P.D.I. - T.P. 04	-	-	-	-	15.69	-	-	-	15.6861
5	P.D.I. - T.P. 05	-	-	-	-	-	20.41	-	-	20.4128
6	P.D.I. - T.P. 06	-	-	-	-	-	-	1.59	-	1.5877
7	P.D.I. - T.P. 07	-	-	-	-	-	-	-	42.51	42.5059
8	P.D.I. - T.P. 08	52.50	87.46	74.78	84.41	-	-	-	-	299.1511
9	P.D.I. - T.P. 09	96.60	-	-	-	-	-	-	-	96.5987
TOTAL		161.3164	89.5447	81.0799	97.5619	15.6861	20.4128	1.5877	42.5059	509.6954

Notă:

P.D.I. = Plan de Delimitare Izlaz

T.P. = Trup de Pajiște

2.4.2. Ridicări în plan

UAT Fetești nu deține hărți topografice sau ridicări în plan.

2.5. Suprafața pajiștilor. Determinarea suprafețelor

Măsurătorile topografice au fost efectuate vectorial, în sistem stereo 1970. Preluarea datelor de teren s-a realizat automatizat cu ajutorul programelor de calcul și grafică specializate atât pentru calculul analitic al suprafețelor, cât și pentru realizarea grafică a planurilor.

Suprafața totală a pajiștii, determinată prin măsurătorile mai sus menționate, este de 509,6954 ha.

2.5.1. Suprafața pajiștii pe categorii de folosințe

Se prezintă tabelar structura pajiștilor pe categoriile de folosință în tabelul 2.5. Pe raza localității nu există persoane fizice sau juridice care să aibă în proprietate suprafețe de pajiști.

Tabelul 2.5.

Nr. crt.	Trupul de pajiște	Alte culturi și/sau alte destinații (ha)	Pășuni (ha)	Fânețe (ha)	Valorificare mixtă (pășune, fâneță) (ha)	Fără scopuri productive (ha)	Total suprafață (ha)	Din care la consiliul local
1	T.P. 01		14.3035				14.3035	14.3035
2	T.P. 02		6.2953				6.2953	6.2953
3	T.P. 03		13.1543				13.1543	13.1543
4	T.P. 04		15.6861				15.6861	15.6861
5	T.P. 05		20.4128				20.4128	20.4128
6	T.P. 06	1.5877					1.5877	1.5877
7	T.P. 07		42.5059				42.5059	42.5059
8	T.P. 08		299.1511				299.1511	299.1511
9	T.P. 09		96.5987				96.5987	96.5987
	Total	1.5877	508,1077				509,6954	509,6954

2.5.2. Organizarea administrativă

Între anii 2007 și 2010 pajiștea a fost administrată și declarată la APIA de către autoritatea publică locală, iar începând cu anul 2011 de către crescătorii de animale cu care primăria a încheiat contracte de concesiune/închiriere.

2.6. Enclave

Tabelul 2.6.

Nr. crt.	Trup de pajiște	Parcela	Suprafața (ha)	Deținătorul	Observații
1	2	3	4	5	6
1					
	Total				

3. Caracteristici geografice și climatice

3.1. Indicarea zonei geografice și caracteristicile reliefului

Teritoriul studiat se află în câmpia înaltă Hagieni – Fetești, considerată ca o unitate pedogeografică distinctă caracterizată prin dezvoltarea cernoziomului carbonatic. Răspândirea cernoziomurilor carbonatice din câmpia înaltă Fetești (între valea Jegălia și valea Melului Bordușani) este legată de relief, plan întins și relativ ușor vălurit (Asvadurov 1059).

În cadrul câmpiei cu relief mai vălurit se întâlnesc în depresiuni adeseori cernoziomuri cambice. Solurile neinfluențate de apa freatică s-au dezvoltat în cadrul unei câmpii înalte de 50 – 80 m, pe depozite loessoide relativ nisipoase.

Zona din lunca Dunării este relativ uniformă, în general plan-orizontală, cu excepția privalurilor și a zonelor depresionare afectate de excesul de umiditate. Formată prin aluvionări intermitente în cea mai mare parte lunca prezintă aluviuni stratificate.

Trecerea de la câmpie la luncă se face prin versanți cu pante variabile. Versanții văilor sunt destul de uniformi, pantele lor variind între 5 – 12⁰, iar eroziunea este slab - moderată și numai pe alocuri puternică.

3.2. Altitudine, expoziție, pantă

Tabelul 3.1.

Nr. crt.	Trup de pajiște	Parcela descriptivă	Altitudine (m)	Expoziție	Pantă (%)
1	2	3	4	5	6
1	T.P. 01	P.D. 01	59 m	nordică	4,59%
		P.D. 02	53 m	estică	1,50%
2	T.P. 02	P.D. 03	52 m	sudică	0.8%
3	T.P. 03	P.D. 04	58 m	sudică	2,60%
4	T.P. 04	P.D. 05	30 m	sudică	16.00%
5	T.P. 05	P.D. 06	45 m	sud-estică	2.25%
6	T.P. 06	P.D. 07	30 m	sudică	7.73%
7	T.P. 07	P.D. 08	10 m	estică	2.21%
8	T.P. 08	P.D. 09	10 m	sudică	1,30%
		P.D. 10	7 m	nord-estică	1,35%
		P.D. 11	8 m	sud-estică	1,35%
		P.D. 12	10 m	sud-estică	1,05%
9	T.P. 09	P.D. 13	9 m	vestică	1,08%

3.3. Caracteristici pedologice și geologice

Depozitele de suprafață ce alcătuiesc zona cercetată aparțin cuaternarului și sunt constituite din loess, sedimentat în pleistocenul superior. Loessul este considerat ca material optim de formare a solurilor, atât prin compoziția chimică, cât și prin însușirile chimice.

În luncă, materialul parental de solificare este constituit din depuneri aluviale. Din punct de vedere a compoziției granulometrice aceste depuneri diferă atât la suprafață cât și pe profil, prezentându-se sub formă de stratificații. Compoziția granulometrică a avut și are o influență considerabilă asupra genezei și evoluției solurilor, atât prin compoziția mineralogică, cât mai ales prin regimul hidrologic, termic, circulația aerului, activitatea microbiologică etc.

Pe suprafața de 508,6882 ha s-au executat un număr de 19 profile, recoltându-se 95 probe pedologice și 118 probe agrochimice.

Analizele la probele de sol au fost executate în laboratorul O.S.P.A. Ialomița după metodele:

- pH – metoda potențiometrică în apă;
- carbonați – metoda Scheibler;
- humus – metoda Walkley – Black în modificarea Gogoasă;
- fosfor mobil (ppm) – metoda Egner-Reichm-Domingo (în acid lactic);
- potasiu mobil (ppm) – fotometru cu flacăără;
- săruri solubile – extract apos 1:5;
- analiza granulometrică – metoda Kacinsky.

Pe baza datelor înregistrate în teren și a interpretării analizelor de laborator, în faza de birou s-au determinat tipurile și subtipurile de sol, delimitate în teren pe planul cadastral sub forma unităților de sol.

Pentru recoltarea probelor de sol agrochimice s-au folosit ca bază topografică planurile de situație la scara 1:10.000 care au cuprins toate detaliile planimetrice necesare acestui scop. O probă medie agrochimică este alcătuită din 20 – 30 probe parțiale recoltate pentru terenul arabil pe adâncimea 0 – 20 cm, folosind sonda agrochimică.

Probele de sol odată aduse la laborator au fost condiționate și analizate folosind următoarele metode de lucru:

a. Analize de serie mare

- pH-ul în suspensie apoasă (pH – H₂O) determinat în raport sol/apă de 1:2,5 potențiometric cu un cuplu de electrozi sticlă-calomel;
- conținutul de fosfor mobil determinat prin metoda Egner-Riechm-Domingo, în extract cu acetat lactat de amoniu;
- conținutul de potasiu mobil determinat în aceeași soluție extractivă ca și fosforul mobil.

b. Analize de serie mică – Indicatorii suplimentari pentru serii mici sunt următorii:

- la 10-15 % din probele de sol alese astfel încât să reprezinte principalele tipuri de sol din teritoriul cartat se determina conținutul de humus după metoda oxidimetrică în varianta Walkley – Blak modificată de Gogoasă.

- la același procent din probele de sol alese s-a determinat suma bazelor și aciditatea hidrolitică (Ah, Sb). Din Ah și Sb se calculează V%.

Datele obținute se folosesc pentru calculul indicelui azot (IN) care servește la aprecierea gradului de aprovizionare cu azot a solului.

Lucrarea este întocmită conform „Metodologiei elaborării studiilor pedologice”- vol.I-III, I.C.P.A. București 1987. Clasificarea solurilor și bonitarea terenurilor este efectuată conform Sistemului Roman de Taxonomie a Solurilor- I.C.P.A. București, 2012+.

Prezentul studiu cuprinde următoarele capitole:

1. Introducerea
2. Condițiile fizico-.geografice
3. Soluri
4. Bonitarea terenurilor agricole
5. Măsuri de creștere a valorii pastorale a pășunilor
6. Concluzii

Situația cadastrală luată în considerare este cea existentă în evidențele O.C.P.I. Ialomița, din anul 1988. Studiul consultat a fost: Studiul pedologic și bonitarea solurilor la U.A.T. Fetești din anul 2000.

Principalul factor care determină compoziția și proprietățile solului îl constituie materialul parental. Ceilalți factori care contribuie la procesul de solificare sunt: clima, relieful, vegetația și animalele. Rezultatul acțiunii factorilor mai sus amintiți este în strânsă legătură cu factorul timp. Acesta determină stadiul de descompunere a mineralelor din roca sau materialul parental. Timpul determină și vârsta solurilor.

Solurile din câmpie au ca material parental, loessul. Acesta este o rocă neconsolidată, mobilă, rezultată prin sedimentare și a favorizat formarea unor soluri profunde cu însușiri favorabile dezvoltării plantelor.

Clima specifică zonei a favorizat reducerea mineralizării humusului și acumularea acestuia.

Vegetația, ca factor de solificare, a favorizat formarea unor soluri bogate în humus, aceasta datorită faptului că a fost alcătuită în special din ierburi perene, ierburi ce lasă în sol o cantitate mult mai mare de materie organică decât plantele anuale.

CLASA CERNISOLURI (CER)

Cernoziomul calcaric - s-a format pe materiale parentale loessoide alcătuite din luturi medii nisipoase cu luturi ușor nisipoase în substrat. Cernoziomul prezintă un orizont A molic de 34 – 46 cm, textură mijlocie (lutoasă-lutonisipoasă), de culoare brun foarte închis – brun cenușiu foarte închis și conținut mijlociu de humus. Trecerea spre orizontul C se face printr-un orizont de tranziție A/C gros de 27 – 36 cm, brun închis, lutos sau lutososipos.

Structura este bine dezvoltată, glomerulară medie. Este un sol foarte profund, cu volum edafic util foarte mare, porozitate totală normală și porozitate de aerare bună. Solul este slab compact. Regimul aerohidric este favorabil, solul fiind afânat și cu permeabilitate bună.

Indicii hidrofizici ai solului au valori bune. Este slab-mijlociu aprovizionat cu fosfor mobil și mijlociu-mare cu potasiu mobil.

În arealul ocupat de cernoziomul calcaric apa pedofreatică se află la adâncimi cuprinse între 10 - 15 m. Solul are activitate biologică mare și condițiile de fertilitate bună puse în evidență prin prezența indicatorilor bacterieni.

Conținutul de humus la suprafață în primii 10-15 cm este de 3,4 %, la baza suborizontului, la 30 - 45 cm, scade la 3,0 - 3,3% și se menține în suborizontul de tranziție A/C la 2,3 – 3,0%. Se remarcă faptul că în general scăderea conținutului de humus are loc mai ales în orizontul C, unde de altfel, alcătuirea granulometrică devine relativ mai grosieră.

Carbonații calgomagnezieni, exprimați sub formă de CaCO_3 apar rezidual de la suprafață ajungând uneori chiar la 3,0 – 6,1 %, prezintă o creștere treptată în A/C la 8,2-11,6% și un maxim în orizontul C de 11,7 – 18,8 %. De remarcat că, acumularea separațiunilor de CaCO_3 sub formă de vinișoare, pete sau concrețiuni are loc la nivelul unui orizont loessoid care corespunde stratificației texturale și mai grosiere amintite mai sus.

Datorită carbonatului de calciu, toate solurile prezintă o reacție alcalină, cu valori $\text{pH}=7,3$ – $8,4\%$ chiar de la suprafață și sunt complet saturate în baze: predomină mai ales ionii de Ca^{++} și Mg^{++} . Solurile nu sunt salinizate, iar conținutul total în săruri solubile este scăzut ($0,1 \text{ g}$ la 100 g. sol). Analiza extrasului apos arată că în adâncime după ionii de HCO_3 , încep să predomine ionii de Na^+ față de cei de Ca^{++} , fapt ce reflectă și într-o creștere a lor în complexul absortiv.

Este necesar să se aplice îngrășăminte organice ($25\text{-}30 \text{ to/ha}$) odată la 3-4 ani și minerale în doze optime economice, conform indicațiilor din studiul agrochimic.

CLASA PROTISOLURI (PRO)

Aluviosolurile entice – ocupă suprafețe în zona riverană Dunării și sunt situate pe suprafețe în general plane, cu apa freatică între 1 – 2 m. Profilul morfologic de sol prezintă un orizont Ao de 18 - 19cm, nisipos, nisipolutos și lutionisipos, brun cenușiu închis –brun cenușiu.

Nu există orizont de trecere ca urmare apare orizontul C. Aluviosolul entic este un sol „în formare”, cu volum edafic util mic. Permeabilitatea pentru apă și aer este normală. Are un regim aerohidric favorabil. Reacția solului este slab- alcalină, conținutul în humus este mic.

Conținutul de humus este mic și foarte mic ($1,0$ – $1,3\%$).

Acestea sunt soluri neevoluate caracterizate prin prezența unui orizont Ao cu un conținut redus de humus. Textura nisipoasă și nisipolutoasă le conferă o bună permeabilitate pentru apă și aer. Sunt slab productive datorită conținutului scăzut de substanțe nutritive.

Pentru ridicarea producției este necesară încorporarea masivă a gunoierului de grajd (50 – 60 to/ha), folosirea îngrășămintelor verzi și a îngrășămintelor minerale conform studiilor agrochimice.

Aluviosolurile molice, gleizate și salinizate – ocupă zone cu apă freatică la 1 – 2,5 m. Profilul morfologic de sol se caracterizează printr-un orizont A molic de 37 – 42 cm grosime, brun foarte închis - brun cenușiu foarte închis, cu textură lutionisipoasă, lutoasă, lutoargiloasă și structură graunțoasă mică - mare. Printr-un orizont A/C de 21 –31 cm, lutionisipos, lutos sau lutoargilos ce trece în orizontul C sau C/Go cu textură lutionisipoasă, lutoasă sau lutoargiloasă.

Aceste soluri sunt salinizate slab de la suprafață, aflate sub influența stratului acvifer.

Sunt soluri profunde, au volum edafic util mare, dar proprietățile fizico-chimice și mecanice sunt mai puțin favorabile.

Regimul aerohidric este defectos. Drenajul global este slab-moderat. Solurile sunt slab - moderat compacte și au porozitate de aerație mijlocie-mică.

Reacția solurilor este slab – moderat alcalină, aprovizionarea cu fosfor mobil este foarte mica – mijlocie iar cea cu potasiu mobil este mijlocie – foarte mare.

MĂSURI PENTRU AMELIORAREA FACTORILOR RESTRICTIVI AI FAVORABILITĂȚII SOLURILOR PE TERENURILE CU PĂȘUNI

Ameliorarea acestor soluri trebuie să afecteze întregul volum edafic sub aspectul regimului aerohidric și de nutriție, deoarece plantele folosesc primordial aerul din sol, soluția solului și ionii din complexul absorbativ al acestuia. Ameliorarea solului trebuie efectuată înaintea lucrărilor specifice de îmbunătățire a covorului ierbos.

Restricțiile din cauza climei (deficit de umiditate și temperaturi ridicate) sunt considerate factori neameliorabili, deoarece nu pot fi eliminate prin metode tehnice obișnuite.

Recurgerea la irigații, ca necesitate de ameliorare a factorului climatic, este imposibilă din rațiuni economice. Diminuarea restricțiilor induse de factorul climă poate fi realizată prin înșămânțarea pajiștilor cu specii vegetale cu exigențe mici față de apă.

Pe solurile predispuse la procese de tasare, o măsură de diminuare a restricției induse de textura fină ar fi evitarea pășunatului în condiții de vreme umedă, pentru a nu distruge prin călcare țelina și apariția de locuri libere pe care se instalează buruienile sau se poate declanșa eroziunea.

Îmbunătățirea covorului ierbos și realizarea dotărilor pentru o exploatare modernă și civilizată sunt acțiuni necesare pentru gospodărirea durabilă a pajiștilor, în vederea valorificării eficiente din punct de vedere economic.

Înainte de aplicarea metodelor de îmbunătățire sunt necesare măsurile de prevenire a proceselor care favorizează degradarea covorului ierbos:

- Carența de elemente fertilizante, respectiv a îngrășămintelor naturale și chimice pentru susținerea speciilor valoroase furajere;
- Absența lucrărilor de curățire de buruieni, cum sunt scaietii, înainte de a face semințe și a se înmulți;
- Pășunatul pe vreme excesiv de umedă, când se distruge prin călcare țelina, și în locurile rămase libere se instalează buruienile;
- Pășunatul haotic generează un pășunat selectiv, prin care se răresc speciile valoroase furajere;
- Suprapășunatul (pășunat cu un număr mare de animale) slăbește rezistența la călcare și, în final, rărește covorul ierbos până la distrugere, după care, solul se compactează, formează crustă și se favorizează declanșarea eroziunii.

Pentru menținerea capacității de realizare a unor producții mari și o calitate corespunzătoare a covorului ierbos al pășunilor este necesar să fie susținut prin fertilizare organică și/sau chimică.

Degradarea covorului ierbos este produsă prin lipsa sau excesul de elemente fertilizante, în principal azot, fosfor și potasiu.

Solul pășunilor este, de regulă, mai sărac în elemente fertilizante decât solul arabil. De aceea, după mai mulți ani de recoltă, dacă nu este fertilizată, pe o pășune se împuținează elementele nutritive din sol, se schimbă radical vegetația, în sensul dispariției plantelor bune furajere, mai pretențioase la aprovizionarea solului cu NPK, fenomen care favorizează apariția treptată, până la dominare, a unor specii de buruieni nepretențioase care le înlocuiesc.

Îngrășămintele organice sunt produse naturale, dejecții solide și lichide rezultate din procesul de hrănire a animalelor, care conțin elemente fertilizante pentru plante.

În sezonul de pășunat dejecțiile animalelor sunt răspândite direct pe pajiști, în locurile de odihnă, sub cerul liber, sau se acumulează în adăposturile pentru animale, care, mai apoi, se împrăștie pe teren.

În condițiile practicării pășunatului liber, întâlnit frecvent, întrucât nu se ține cont de nicio regulă, staționarea mult peste normal duce la apariția de dezechilibre, cu zone suprafertilizate și altele care înregistrează carențe de elemente nutritive.

Ca urmare, se impune folosirea judicioasă a îngrășămintelor organice pe pășuni și constituie un argument în plus pentru practicarea pășunatului sistematic.

Îngrășămintele chimice aplicate pe pajiști constituie soluția de bază pentru îmbunătățirea productivității acestora, din cauza cantităților insuficiente de îngrășămintele organice care se obțin de la animale. Administrate în doze moderate și echilibrate, efectele fertilizării cu îngrășămintele chimice sunt imediate și se exprimă prin creșterea substanțială a producțiilor de masă verde.

Pe pășuni, asemător celorlate culturi din terenurile arabile, se folosesc îngrășămintele cu azot, fosfor, potasiu și microelemente. Elementele nutritive pe care plantele le extrag sub formă de săruri minerale dizolvate în apa din sol sunt folosite de plante pentru creșterea și dezvoltarea lor.

Una dintre cele mai importante măsuri de îmbunătățire a producției pajiștilor este aplicarea de îngrășămintele organice și mixte (chimice și organice). La aplicarea îngrășămintelor pe pajiștile permanente trebuie să se țină seama de unele particularități legate de perenitatea culturii și de complexitatea vegetației, de numărul mai mare de recolte pe an, de modul de folosire a pajiștilor (pășunat – cosit) și, nu în ultimul rând, de condițiile de relief și altitudine. Ținând cont de toate acestea, fertilizarea pajiștilor se realizează în cadrul unui program bine organizat.

Îngrășămintele chimice

Creșterea plantelor și productivitatea pajiștilor sunt sensibil afectate de existența elementelor nutritive precum azotul, fosforul și potasiul, acestea fiind, în general, factorii limitativi principali. O slabă aprovizionare cu elemente nutritive determină o creștere lentă a plantelor și reduce concentrația acestor elemente în biomasa produsă.

Azot

Într-o pajiște excesul fertilizării cu azot poate provoca dezvoltarea unei flore nitrofile în detrimentul altor specii și diminuarea sau dispariția leguminoaselor. Azotul este necesar plantelor în cantități apreciabile, în sinteza substanțelor proteice. Insuficiența azotului din sol încetinește creșterea plantelor, iar excesul de azot favorizează creșterea vegetativă, lungeste perioada de vegetație, scade rezistența la îngheț, la cădere și la boli.

Fertilizarea cu azot – pentru a adapta producția de iarbă la nevoile animalelor, fertilizarea cu azot nu se justifică decât dacă prezența leguminoaselor din pajiște este scăzută, iar acestea nu pot fixa azotul în sol. Doza de azot nu trebuie să depășească 110 kg/ha, aplicat fracționat, în 2-3 repetiții.

Epoca optimă de aplicarea a îngrășămintelor cu azot este primăvara, întrucât el este mai eficient folosit de către plantele din pajiști în primele faze de vegetație, când consumul este maxim. Forma îngrășământului cu azot aplicat pajiștilor trebuie să fie în funcție de reacția solului.

Astfel, pe pajiștile de pe solurile acide sunt mai indicate nitrocalcarul, urea și chiar azotatul de amoniu, în timp ce pe sărături este indicat sulfatul de amoniu.

De asemenea, în regiunile cu regim pluviometric ridicat este mai indicată ureea, iar în regiunile secetoase ureea este contraindicată, fiind de preferat azotatul de amoniu.

Fosfor

Fosforul favorizează dezvoltarea rădăcinilor, formarea florilor și a semințelor, mărește rezistența plantelor la secetă, boli, îngheț și scurtează perioada de vegetație. Dintre fertilizantii care se aplică în mod regulat, superfosfatul este plicat și ca fertilizant individual, în timp ce fosfatul de amoniu este administrat în complex, împreună cu N și/sau K. Dozele de fosfor aplicate pe pajiști sunt în funcție de cartarea agrochimică. Raportul N/P trebuie să fie de 2/0,5-1, cu excepția pajiștilor în care lipsesc leguminoasele, unde raportul trebuie să fie net în favoarea azotului (2/0,3-0,5). Epoca optimă de aplicare a îngrășămintelor cu fosfor este toamna, la sfârșitul perioadei de vegetație. Dacă, din anumite motive, nu s-au administrat toamna, aceste îngrășăminte se pot aplica primăvara devreme, pe sol înghețat. Efectul remanent este de 2-4 ani.

Potasiu

Potasiul reduce transpirația plantelor, mărește rezistența la secetă, la cădere, îngheț, intensifică fotosinteza și acumularea hidraților de carbon, a substanțelor proteice, iar la plantele melifere, mărește cantitatea de nectar.

Fertilizarea cu potasiu – aplicarea unilaterală a îngrășămintelor cu potasiu pe pajiști nu duce la sporuri de producție, cum nici asocierea cu azotul nu sporește producția. Pe solurile normale aprovizionate este necesară aplicarea potasiului, astfel că raportul N/p/K să fie de 2/0,5-1/0,5, ceea ce înseamnă doze de 40-60 kg K₂O aplicate la 2-3 ani. Pe pajiștile foarte productive potasiul se va aplica anual, toamna.

Îngrășăminte cu microelemente

Microelementele esențiale pentru nutriția plantelor sunt: fier (Fe), cupru (Cu), zinc (Zn), bor (B), mangan (Mn), molibden (Mo), cobalt (Co). La animale, lipsa microelementelor poate provoca o serie de boli. Epoca de administrare este primăvara devreme, o dată cu îngrășămintele cu azot, dar pot fi aplicate și extraradicular, sub formă de soluție, în perioada de vegetație a plantelor.

Tabelul 3.2.

Nr crt.	Trup	Parcela descriptivă	Clasa de soluri	Tip de sol	Subtip (varietate)	Sucesiune de orizonturi	Tip de stațiune	Textură sol	Suprafața (ha)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	T.P. 01	P.D. 01	Cernisol	cernoziom	proxicalcaric	Am - A/Ck -Cca		lut prăfos/lut prăfos	12.2202
	T.P. 01	P.D. 02	Cernisol	cernoziom	proxicalcaric	Am - A/Ck -Cca		lut prăfos/lut prăfos	2.0833
2	T.P. 02	P.D. 03	Cernisol	cernoziom	proxicalcaric	Am - A/Ck -Cca		lut mediu/lut nisipos fin	6,2953
3	T.P. 03	P.D. 04	Cernisol	cernoziom	proxicalcaric	Am - A/Ck -Cca		lut mediu/lut nisipos fin	13,1543
4	T.P. 04	P.D. 05	Cernisol	cernoziom	proxicalcaric, slab erodat	Am - A/Ck -Cca		lut nisipos fin/lut nisipos fin	15.6861
5	T.P. 05	P.D. 06	Cernisol	cernoziom	proxicalcaric,	Am - A/Ck -Cca		lut mediu/lut nisipos fin	20,4128
6	T.P. 06	P.D. 07	Cernisol	cernoziom	Proxicalcaric, slab erodat	Am - A/Ck -Cca		lut nisipos fin/lut nisipos fin	1,5877
7	T.P. 07	P.D. 08	Protisol	aluviosol	coluvic	Ao-Ck		lut nisipos fin/lut nisipos fin	42,5059
8	T.P. 08	P.D. 09	Protisol	aluviosol	molic	Am - A/Ck - Ck		lut mediu/lut mediu	52,4975
	T.P. 08	P.D. 10	Protisol	aluviosol	etnic	Ao - Ck		nisip mijlociu/nisip mijlociu	87,4614
	T.P. 08	P.D. 11	Protisol	aluviosol	etnic	Ao - Ck		nisip lutos fin/nisip mijlociu	74,7846
	T.P. 08	P.D. 12	Protisol	aluviosol	molic	Amo - A/k - Ck		lut nisipos fin/lut nisipos fin	84,4076
9	T.P. 09	P.D. 13	Protisol	aluviosol	molic, moderat gleizat	Am - A/Go - Go		lut argilos mediu/lut argilos mediu	96,5987
		Total							509,6954

Nr crt	Parcela descriptivă	Relief	Configurație	Roca mamă/ Materialul parental	Adânci me apa freatică	Reacția solului	Conținut Humus	Aprovizi-onarea cu fosfor mobil	Aprovizi-onarea cu potasiu mobil
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	P.D. 01	câmpie	slab undulată	loess	15 m	slab alcalină	mijlociu	mijlociu	mijlociu
2	P.D. 02	câmpie	slab undulată	loess	15 m	slab alcalină	mijlociu	mijlociu	mijlociu
3	P.D. 03	câmpie	plană	loess	15 m	slab alcalină	mijlociu	mijlociu	mare
4	P.D. 04	câmpie	plană	loess	15 m	slab alcalină	mijlociu	mijlociu	mare
5	P.D. 05	pantă	slab înclinată	loess	10 m	slab alcalină	mijlociu	mică	mijlociu
6	P.D. 06	câmpie	plană	loess	15 m	slab alcalină	mijlociu	mijlociu	mare
7	P.D. 07	pantă	slab înclinată	loess	10 m	slab alcalină	mijlociu	mică	mijlociu
8	P.D. 08	baza versant		depozite fluviale	2-3 m	slab alcalină	mic	mică	mic
9	P.D. 09	luncă	plană	depozite fluviale	2-2.5 m	slab alcalină	mijlociu	mijlociu	foarte mare
10	P.D. 10	luncă	riverană Dunării	depozite fluviale	1-1.5 m	moderat alcalină	mica	foarte mică	mică
11	P.D. 11	luncă	plană	depozite fluviale	1.5-2 m	slab alcalină	mic	mică	mijlocie
12	P.D. 12	luncă	plană	depozite fluviale	2-2.5 m	slab alcalină	mijlociu	mijlociu	foarte mare
13	P.D. 13	luncă		depozite fluviale	1-1.5 m	slab alcalină	mic	mijlociu	mijlociu

Bonitatea terenurilor este operațiunea complexă de cunoaștere aprofundată a performanțelor unui teren. Condițiile de creștere și rodire a plantelor, gradul de favorabilitate a acestor condiții pentru fiecare folosință și cultură sunt interpretate prin intermediul unui sistem de indici tehnici, permițând cuantificarea acestora în note de bonitate.

Pentru terenurile agricole, bonitatea are ca obiectiv stabilirea notelor și claselor de favorabilitate pentru diferite culturi și a claselor de calitate a terenurilor pentru folosințe agricole, arabil, vii, livezi, pășuni și fânețe.

Bonitatea naturală se efectuează pe baza unor parametri biofizici sintetici, convertiți în indicatori de caracterizare ecologică a solurilor și terenurilor sau indicatori ecopedologici.

Aceștia sunt:

- temperatura medie anuală – valori corectate;
- precipitații medii anuale – valori corectate;
- gleizare;
- pseudogleizare;
- salinizare sau alcalizare;
- textura în Ap sau în primii 20 cm;
- poluarea;
- panta;
- alunecări;
- adâncimea apei freatice;
- inundabilitatea;
- porozitatea totală în orizontul respectiv;
- conținutul de CaCO_3 total în stratul 0-50 cm;
- reacția în Ap sau în primii 20 cm;
- gradul de saturație în baze în Ap sau în primii 20 cm;
- volumul edafic;
- rezerva de humus în stratul 0-50 cm;
- excesul de umiditate la suprafață.

Toți indicatorii utilizați (direct sau indirect) pentru bonitatea naturală, pentru analiza factorilor limitativi și/ sau restrictivi și pentru stabilirea cerințelor și măsurilor ameliorative se trec în tabelele de coduri.

Nota de bonitate naturală se exprimă în puncte de la 0 la 100 și se stabilește pentru teritoriul cartat pe unități de teritoriu ecologic omogen (TEO) pentru categoria de folosință existentă în momentul cartării.

Clasele de favorabilitate sunt de la I la X după cum urmează:

o	I	91 – 100
o	II	81 – 90
o	III	71 - 80
o	IV	61 - 70
o	V	51 - 60
o	VI	41 - 50
o	VII	31 - 40
o	VIII	21 - 30
o	IX	11 - 20
o	X	0 - 10

Pentru categoria de folosință pășune nota de bonitate naturală se obține din produsul coeficientilor indicatorilor fizico-geografici și pedologici determinați în perimetrul studiat.

Pentru folosințe (arabil, pășune, fânețe, vii și livezi) se stabilește și clasa de calitate de la I la V, după cum urmează:

I	81 – 100
II	61 – 80
III	41 – 60
IV	21 – 40
V	0 – 20

Pentru amenajamentele pastorale ale Primăriei Fetești nota de bonitare obținută și încadrarea în clase de calitate este:

- clasa a II-a	70 puncte de bonitare (US 8);
- clasa a II-a	63 puncte de bonitare (US 7);
- clasa a III-a	56 puncte de bonitare (US 1, US 3, US 9);
- clasa a III-a	51 puncte de bonitare (US 11, US 12);
- clasa a III-a	50 puncte de bonitare (US 2);
- clasa a III-a	46 puncte de bonitare (US 10);
- clasa a IV-a	36 puncte de bonitare (US 6);
- clasa a IV-a	30 puncte de bonitare (US 5);
- clasa a V-a	15 puncte de bonitare (US4).

Nr. crt	Tarla	Nota bonitare	Clasa de calitate
1	1031/1	67	II
2	1031/4	63	II
3	1037/1	30	IV
4	1037/2	30	IV
5	1031/2	30	IV
6	1046	70	II
7	1048	63	II
8	1048/1	63	II
9	1077	30	IV
10	1083	56	III
11	1085	56	III
12	1088	15	V
13	1091	56	III
14	1092/2	56	III
15	1092/4	56	III
16	1056/1	46	III
17	1057	51	III
18	1058	56	III
19	1059	54	III
20	1061	46	III
21	1066	46	III
22	317	46	III
23	119/1;122/1;130	50	III
24	131/1	50	III
25	135/1	44	III
26	135/10	36	IV
27	135/12	36	IV

Nr. crt	Tarla	Nota bonitare	Clasa de calitate
28	135/14	51	III
29	141/2/1	50	III
30	141/2/2	50	III
31	141/2/3	50	III
32	145/1	56	III
33	151/1	56	III
34	171/2	56	III
35	171/3	56	III
36	174	56	III
37	162/1	56	III
38	162/1	56	III
39	22	56	III
40	105/3/1/1	56	III
41	173/1	56	III
42	25	56	III
43	1067	46	III
44	1069	46	III

3.4. Rețeaua hidrografică

Nivelul freatic în luncă, se află la 1 – 3 m iar în câmpie este mai mare de 10 m. Adâncimea apei freatice oscilează de la un an la altul și chiar sezonier. Oscilațiile se datoresc în sens pozitiv precipitațiilor din unii ani, iar în sens negativ succesiunii unor ani secetoși și evapotranspirației.

În zona de câmpie gradul de mineralizare al apei freatice este normal, încadrându-se după scara N. Florea, în funcție de reziduul secundar (0,9 g./l) în categoria “slab sălcie”.

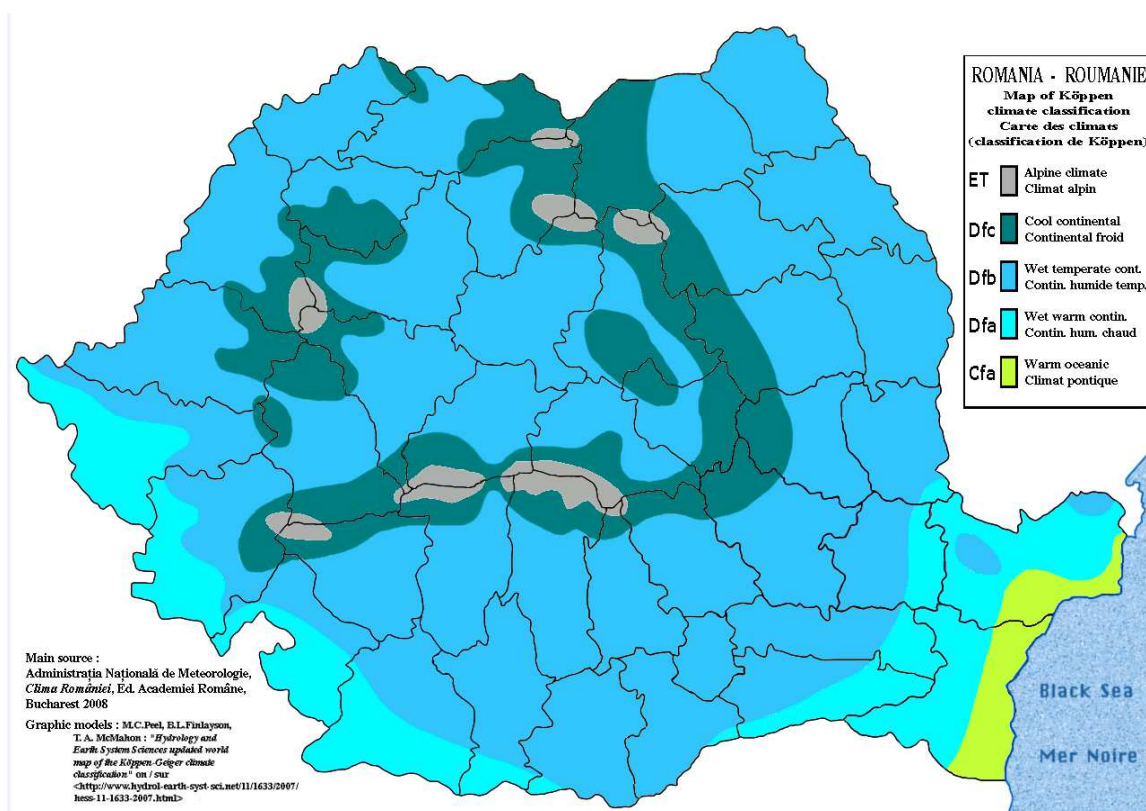
În luncă gradul de mineralizare al apei freatice este mai mult sau mai puțin accentuat și variabil reversibil sezonier. Vara, datorită evapotranspirației, concentrația sărurilor solubile crește, iar primăvara și toamna concentrația scade datorită excesului de apă.

3.5. Date climatice

Pentru caracterizarea condițiilor climatice s-au folosit datele înregistrate la stațiunea meteorologică Slobozia.

După sistemul Köppen, recunoscut la nivelul Uniunii Europene, localitatea Fetești aparține codului **(Dfb)**, ceea ce reprezintă Climat continental cu veri calde. Clasificarea climatică Köppen este unul dintre cele mai folosite sisteme de clasificare climatică. Sistemul se bazează pe conceptul că vegetația nativă este cea mai bună expresie a climatului.

Astfel, granițele zonelor climatice au fost selectate pe baza distribuției vegetației. Acesta combină temperaturile și precipitațiile medii anuale și lunare, și sezonalitatea precipitațiilor.

Sursa: Clima României după clasificarea Köppen și după Administrația Națională de Meteorologie, Clima României, Ed. Academiei Române, București 2008

3.5.1. Regimul termic

Temperatura medie anuală este de 10,9⁰C. Mediile lunare cele mai ridicate se înregistrează în lunile iulie-august, respectiv (22,3⁰C și 21,3⁰C) iar mediile lunare cele mai scăzute apar în lunile ianuarie-februarie (-1,9⁰C – 0,5⁰C).

Temperaturile maxime absolute din vară pot ajunge la 41⁰C.

3.5.2. Regimul pluviometric

Precipitațiile medii anuale însumate 458 mm.

Canțitățile medii de precipitații mai mici cad în general în cursul iernii. Vara în mod frecvent precipitațiile au caracter de averse de scurtă durată la care adăugându-se temperaturile ridicate și vânturile intense, determină un pronunțat deficit de umiditate îndeosebi în lunile august (34 mm), iulie (89 mm) și septembrie (39 mm).

3.5.3. Regimul eolian

Teritoriul cercetat se caracterizează printr-un regim eolian activ. Vântul dominant este Crăvățul, care produce toamna și iarna scăderi bruște de temperaturi iar vara este cald și uscat.

Din sectorul nord-vestic suflă Austrul, vara este cald și uscat provocând secetă. Din sectorul sudic și sud-vestic suflă Băltărețul ce provoacă de cele mai multe ori precipitații.

4. Vegetația

4.1. Date fitoclimatice

Teritoriul se încadrează în asociația vegetației de stepă. Pe terasă vegetația lemnoasă a fost în întregime înlăturată.

Pentru zona respectivă speciile de buruieni nu sunt caracteristice în mare măsura unităților de sol.

Se poate totuși constata o oarecare specificare după culturi (prășitoare, păioase) și folosință (arabil, pășune, neagricol).

4.2. Descrierea tipurilor de stațiune - nu este cazul

Nu există stațiuni de păduri în apropiere.

4.3. Tipuri de pajiști. Descrierea tipurilor

4.3.1. Metodologia utilizată pentru culegerea datelor

Pentru a determina tipul de pajiște și pentru a-i calcula valoarea pastorală s-a folosit metoda fitosociologică (geobotanică), (Samfira și colab., 2011). Metoda are ca scop principal analiza, identificarea și ierarhizarea asociațiilor vegetale ca unități fundamentale ale covorului vegetal și se bazează pe utilizarea unei scări cifrice de apreciere vizuală a abundenței. Etape de aplicare: recunoașterea terenului, amplasarea releveelor, stabilirea mărimii suprafețelor, efectuarea observațiilor.

În aprecierea abundenței-dominanței speciilor este recomandată utilizarea ramelor metrice pentru reducerea erorilor datorate subiectivității fiecărui observator și estimarea acesteia (Bărbos și Târziu, 2009).

După delimitarea suprafețelor de probă se trece la întocmirea fișei geobotanice sau a releveului notându-se:

- localitatea; data; suprafața probei cercetate; modul de folosire a pajiști cercetate;
- suprafața de probă; altitudinea; expoziția; înclinarea terenului; solul;
- apa freatică; înălțimea plantelor (cm); acoperirea generală (%).

După această etapă se trece la determinarea speciilor întâlnite în interiorul fiecărei suprafețe de probă și se înregistrează în fișa geobotanică pe grupe, conform anexelor 3,4 și 5 din ghid, rezultând următoarele tipuri:

- ◆ Alte familii botanice;
- ◆ Graminee;
- ◆ Leguminoase;
- ◆ Plante dăunătoare;
- ◆ Plante de balast.

Aprecierea abundenței

Abundența este cea mai elementară noțiune de apreciere cantitativă. Fiecărei plante identificate din rama metrică i se acordă unul din următoarele calificative:

- + indivizi doar prezenți;
- 1 – indivizi foarte rari (ocupă mai puțin de 5% din suprafața eșantionului);
- 2 – indivizi rari (ocupă 5-25% din suprafața eșantionului);
- 3 – indivizi puțin numeroși (ocupă 25-50% din suprafața eșantionului);
- 4 – indivizi numeroși (ocupă 50-75% din suprafața eșantionului);
- 5 – indivizi foarte numeroși (ocupă >75% din suprafața eșantionului).

Aprecierea dominantei (acoperirii)

Dominanța sau acoperirea realizată de o specie se referă la acoperirea, respectiv proiecția părților aeriene.

Braun-Blanquet și Pavillard (1928) citat de Braun – Blaquet (1964) utilizează aprecierea combinată, respectiv abundența-dominanța, care îmbină numărul de indivizi ai speciei cu acoperirea pe care o realizează. Aprecierea combinată abundență – dominantă utilizează o scară cifrică în șase trepte:

- + indivizi foarte rari sau rari, cu acoperire foarte slabă;
- 1 - indivizi destul de abundenți dar cu grad scăzut de acoperire;
- 2 - indivizi abundenți sau acoperind cel puțin 1/20 din suprafața de probă;
- 3 - numărul indivizilor este variabil, iar acoperirea este cuprinsă între ¼ și ½ din suprafața de probă;
- 4 - număr variabil de indivizi, cu o acoperire cuprinsă între ½ și ¾ din suprafața de probă;
- 5 - număr variabil de indivizi, ce acoperă peste ¾ din suprafața de probă.

Determinarea valorii pastorale, ca indice sintetic de caracterizare a calității unei pajiști (conform cu Marușca și colab, 2014). Calculul VP se realizează după următoarea formulă:

$$VP = \frac{\Sigma PC (\%) \times IC}{5}$$

unde:

VP - indicator valoare pastorală (0-100);

PC - participare în covorul ierbos (%) indiferent de metoda de determinare;

IC - indice de calitate furajeră.

Scara de interpretare este detaliată mai jos:

- ◆ 0-5 - pajiște degradată;
- ◆ 5-15 - pajiște foarte slabă;
- ◆ 15-25 - pajiște slabă;
- ◆ 25-50 - pajiște mijlocie;
- ◆ 50-75 - pajiște bună;
- ◆ 75-100 - pajiște foarte bună.

Indicele obținut pentru VP are valori de la 0 într-o pajiște fără valoare furajeră, până la 100 pentru o pajiște semănată (ideală).

4.3.2. Compoziția floristică a parcelelor descriptive și determinarea valorii pastorale

Având în vedere metodologia prezentată la sub-cap. 4.3.1, detaliem în continuare rezultatele pentru fiecare parcelă descriptivă în tabelele numerotate de la acest subcapitol. Pentru fiecare parcelă descriptivă, sub tabel, este calculat indicatorul “Valoare pastorală” (VP) și se specifică tipul de pajiște conform scării de interpretare a datelor VP, cât și tipul de pajiște rezultat, conform Anexei III - Conspectul principalelor tipuri de pajiști (după Țicra, Kovacs, Roșu, 1987) - a Ghidului de întocmire a amenajamentelor pastorale - Brașov.

Tipul de pajiște este unitatea de vegetație ierboasă care cuprinde totalitatea fitocenozelor asemănătoare sub aspectul compoziției floristice, condițiilor staționale și productivității, care, supuse anumitor măsuri tehnologice, prezintă în general direcții evolutive specifice.

Cele nouă trupuri de pajiște au fost identificate atât în teren, cât și pe ortofotoplanuri.

Întrucât nu se cunoaște anul zborului pe care s-a realizat ortofotoplanul, s-a efectuat o comparație vizuală cu LPIS APIA, bifându-se zborul valabil pentru anul 2018, rezultând diferențe între cele două imagini.

Tabelul 4.1.

T.P. 01 - P.D. 01 – 12,2202 ha

Nr. crt.	Tip	Denumirea științifică (populară)	%PC	Indice specific de calitate (ID/IC)	PC x IC
1	Alte familii	Achillea millefolium (coada-șoricelului)	2	-	-
2	Alte familii	Plantago lanceolata (pătlagina)	2	2	4
3	Alte familii	Taraxacum officinale (păpădie)	2	3	6
4	Altele	Alte plante fara valoare furajera (Altele)	1	-	-
5	Graminee	Agropyron repens (pir târător)	29	2	58
6	Graminee	Agrostis capillaris (iarba-câmpului)	2	3	6
7	Graminee	Cynodon dactylon (Pir gros)	27	1	27
8	Graminee	Setaria viridis (Mohor)	1	1	1
9	Graminee	Sorgum hallepense (Costrei)	2	1	2
10	Leguminoase	Lotus corniculatus (ghizdei)	1	4	4
11	Leguminoase	Trifolium campestre (trifoi galben)	1	2	2
12	Leguminoase	Trifolium pratense (trifoi roșu)	2	5	10
13	Leguminoase	Trifolium repens (trifoi alb)	2	5	10
14	Lemnoase	Rosa canina (Măceș)	1	-	-
15	Lemnoase	altele	1	-	-
16	Plante Dăunătoare	Rumex sp. (ștevie)	2	-	-
17	Plante de balast	Amaranthus albus (Știr)	1	-	-
18	Plante de balast	Artemisia austriaca (Peliniță)	2	-	-
19	Plante de balast	Capsella bursa pastoris (Traista-ciobanului)	2	-	-
20	Plante de balast	Eryngium campestre (Scaiul-dracului)	1	-	-
21	Plante de balast	Galium aparine (Turiță)	1	-	-
22	Plante de balast	Verbena officinalis (Urzicuțe)	1	-	-
23	Plante de balast	Centaurea scabiosa (Albăstrică)	1	-	-
24	Plante de balast	Cirsium vulgare (Scaiete)	1	-	-
25	Plante de balast	Carduus nutans (Ciulin)	2	-	-
26	Plante de balast	Schoenoplectus lacustris (Pipirig)	2	-	-
27	Plante de balast	Calex erata aurea (Rogoz)	2	-	-
28	Plante de balast	Convolvulus arvensis (Volbură)	2	-	-
29	Plante de balast	Lamium album (Urzică moartă)	2	-	-
30	Plante de balast	Cirsium arvense (Pălămida)	2	-	-
		Total	100		130

Valoarea pastorală = 130: 5 = 26;

Valoarea indicatorului reprezintă - Pajiște mijlocie

Tabelul 4.2.

T.P. 01 - P.D. 02 – 2,0833ha

Nr. crt.	Tip	Denumirea științifică (populară)	%PC	Indice specific de calitate (ID/IC)	PC x IC
1	Alte familii	Achillea millefolium (coada-șoricelului)	2	-	-
2	Alte familii	Plantago lanceolata (pătlagina)	2	2	4
3	Alte familii	Taraxacum officinale (păpădie)	2	3	6
4	Altele	Alte plante fara valoare furajera (Altele)	1	-	-
5	Graminee	Agropyron repens (pir târător)	29	2	58
6	Graminee	Agrostis capillaris (iarba-câmpului)	2	3	6
7	Graminee	Cynodon dactylon (Pir gros)	27	1	27
8	Graminee	Setaria viridis (Mohor)	1	1	1
9	Graminee	Sorgum hallepense (Costrei)	2	1	2
10	Leguminoase	Lotus corniculatus (ghizdei)	1	4	4
11	Leguminoase	Trifolium campestre (trifoi galben)	1	2	2
12	Leguminoase	Trifolium pratense (trifoi roșu)	2	5	10
13	Leguminoase	Trifolium repens (trifoi alb)	2	5	10
14	Lemnoase	Rosa canina (Măceș)	1	-	-
15	Lemnoase	altele	1	-	-
16	Plante Dăunătoare	Rumex sp. (ștevie)	2	-	-
17	Plante de balast	Amaranthus albus (Știr)	1	-	-
18	Plante de balast	Artemisia austriaca (Peliniță)	2	-	-
19	Plante de balast	Capsella bursa pastoris (Traista-ciobanului)	2	-	-
20	Plante de balast	Eryngium campestre (Scaiul-dracului)	1	-	-
21	Plante de balast	Galium aparine (Turiță)	1	-	-
22	Plante de balast	Verbena officinalis (Urzicuțe)	1	-	-
23	Plante de balast	Centaurea scabiosa (Albăstrică)	1	-	-
24	Plante de balast	Cirsium vulgare (Scaiete)	1	-	-
25	Plante de balast	Carduus nutans (Ciulin)	2	-	-
26	Plante de balast	Schoenoplectus lacustris (Pipirig)	2	-	-
27	Plante de balast	Calex erata aurea (Rogoz)	2	-	-
28	Plante de balast	Convolvulus arvensis (Volbură)	2	-	-
29	Plante de balast	Lamium album (Urzică moartă)	2	-	-
30	Plante de balast	Cirsium arvense (Pălămida)	2	-	-
		Total	100		130

Valoarea pastorală = 130: 5 = 26

Valoarea indicatorului reprezintă - Pajiște mijlocie

Tabelul 4.3.

T.P. 02 - P.D. 03 – 6,2953 ha

Nr. crt.	Tip	Denumirea științifică (populară)	%PC	Indice specific de calitate (ID/IC)	PC x IC
1	Alte familii	Achillea millefolium (coada-șoricelului)	2	-	-
2	Alte familii	Plantago lanceolata (pătlagina)	2	2	4
3	Alte familii	Taraxacum officinale (păpădie)	2	3	6
4	Altele	Alte plante fara valoare furajera (Altele)	1	-	-
5	Graminee	Agropyron repens (pir târător)	30	2	60
6	Graminee	Agrostis capillaris (iarba-câmpului)	1	3	3
7	Graminee	Cynodon dactylon (Pir gros)	26	1	26
8	Graminee	Setaria viridis (Mohor)	2	1	2
9	Graminee	Sorgum hallepense (Costrei)	2	1	2
10	Leguminoase	Lotus corniculatus (ghizdei)	1	4	4
11	Leguminoase	Trifolium campestre (trifoi galben)	1	2	2
12	Leguminoase	Trifolium pratense (trifoi roșu)	2	5	10
13	Leguminoase	Trifolium repens (trifoi alb)	2	5	10
14	Lemnoase	Rosa canina (Măceș)	1	-	-
15	Lemnoase	altele	1	-	-
16	Plante Dăunătoare	Rumex sp. (ștevie)	2	-	-
17	Plante de balast	Amaranthus albus (Știr)	1	-	-
18	Plante de balast	Artemisia austriaca (Peliniță)	2	-	-
19	Plante de balast	Capsella bursa pastoris (Traista-ciobanului)	2	-	-
20	Plante de balast	Eryngium campestre (Scaiul-dracului)	1	-	-
21	Plante de balast	Galium aparine (Turiță)	1	-	-
22	Plante de balast	Verbena officinalis (Urzicuțe)	1	-	-
23	Plante de balast	Centaurea scabiosa (Albăstrică)	1	-	-
24	Plante de balast	Cirsium vulgare (Scaiete)	1	-	-
25	Plante de balast	Carduus nutans (Ciulin)	2	-	-
26	Plante de balast	Schoenoplectus lacustris (Pipirig)	2	-	-
27	Plante de balast	Calex erata aurea (Rogoz)	2	-	-
28	Plante de balast	Convolvulus arvensis (Volbură)	2	-	-
29	Plante de balast	Lamium album (Urzică moartă)	2	-	-
30	Plante de balast	Cirsium arvense (Pălămida)	2	-	-
		Total	100		129

Valoarea pastorală = 129: 5 = 25,8

Valoarea indicatorului reprezintă - Pajiște mijlocie

Tabelul 4.4.

T.P. 03 - P.D. 04 – 13,1543 ha, din care:

Nr. crt.	Tip	Denumirea științifică (populară)	%PC	Indice specific de calitate (ID/IC)	PC x IC
1	Alte familii	Achillea millefolium (coada-șoricelului)	2	-	-
2	Alte familii	Plantago lanceolata (pătlagina)	2	2	4
3	Alte familii	Taraxacum officinale (păpădie)	2	3	6
4	Graminee	Agropyron repens (pir târător)	29	2	58
5	Graminee	Agrostis capillaris (iarba-câmpului)	2	3	6
6	Graminee	Cynodon dactylon (Pir gros)	27	1	27
7	Graminee	Setaria viridis (Mohor)	1	1	1
8	Graminee	Sorgum hallepense (Costrei)	2	1	2
9	Leguminoase	Lotus corniculatus (ghizdei)	1	4	4
10	Leguminoase	Trifolium campestre (trifoi galben)	2	2	4
11	Leguminoase	Trifolium pratense (trifoi roșu)	2	5	10
12	Leguminoase	Trifolium repens (trifoi alb)	2	5	10
13	Lemnoase	Rosa canina (Măceș)	1	-	-
14	Lemnoase	altele	1	-	-
15	Plante Dăunătoare	Rumex sp. (ștevie)	2	-	-
16	Plante de balast	Amaranthus albus (Știr)	1	-	-
17	Plante de balast	Artemisia austriaca (Peliniță)	2	-	-
18	Plante de balast	Capsella bursa pastoris (Traista-ciobanului)	2	-	-
19	Plante de balast	Eryngium campestre (Scaiul-dracului)	1	-	-
20	Plante de balast	Galium aparine (Turiță)	1	-	-
21	Plante de balast	Verbena officinalis (Urzicuțe)	1	-	-
22	Plante de balast	Centaurea scabiosa (Albăstrică)	1	-	-
23	Plante de balast	Cirsium vulgare (Scaiete)	1	-	-
24	Plante de balast	Carduus nutans (Ciulin)	2	-	-
25	Plante de balast	Schoenoplectus lacustris (Pipirig)	2	-	-
26	Plante de balast	Calex erata aurea (Rogoz)	2	-	-
27	Plante de balast	Convolvulus arvensis (Volbură)	2	-	-
28	Plante de balast	Lamium album (Urzică moartă)	2	-	-
29	Plante de balast	Cirsium arvense (Pălămidă)	2	-	-
Total			100		132

Valoarea pastorală = $132 : 5 = 26,4$

Valoarea indicatorului reprezintă - Pajiște mijlocie

Tabelul 4.5.

T.P. 04 - P.D. 05 – 15,6861 ha

Nr. crt.	Tip	Denumirea științifică (populară)	%PC	Indice specific de calitate (ID/IC)	PC x IC
1	Alte familii	Achillea millefolium (coada-șoricelului)	2	-	-
2	Alte familii	Plantago lanceolata (pătlagina)	2	2	4
3	Alte familii	Taraxacum officinale (păpădie)	2	3	6
4	Altele	Alte plante fara valoare furajera (Altele)	1	-	-
5	Graminee	Agropyron repens (pir târător)	29	2	58
6	Graminee	Agrostis capillaris (iarba-câmpului)	2	3	6
7	Graminee	Cynodon dactylon (Pir gros)	27	1	27
8	Graminee	Setaria viridis (Mohor)	1	1	1
9	Graminee	Sorgum hallepense (Costrei)	2	1	2
10	Leguminoase	Lotus corniculatus (ghizdei)	1	4	4
11	Leguminoase	Trifolium campestre (trifoi galben)	1	2	2
12	Leguminoase	Trifolium pratense (trifoi roșu)	2	5	10
13	Leguminoase	Trifolium repens (trifoi alb)	2	5	10
14	Lemnoase	Rosa canina (Măceș)	1	-	-
15	Lemnoase	altele	1	-	-
16	Plante Dăunătoare	Rumex sp. (ștevie)	2	-	-
17	Plante de balast	Amaranthus albus (Știr)	1	-	-
18	Plante de balast	Artemisia austriaca (Peliniță)	2	-	-
19	Plante de balast	Capsella bursa pastoris (Traista-ciobanului)	2	-	-
20	Plante de balast	Eryngium campestre (Scaiul-dracului)	1	-	-
21	Plante de balast	Galium aparine (Turiță)	1	-	-
22	Plante de balast	Verbena officinalis (Urzicuțe)	1	-	-
23	Plante de balast	Centaurea scabiosa (Albăstrică)	1	-	-
24	Plante de balast	Cirsium vulgare (Scaiete)	1	-	-
25	Plante de balast	Carduus nutans (Ciulin)	2	-	-
26	Plante de balast	Schoenoplectus lacustris (Pipirig)	2	-	-
27	Plante de balast	Calex erata aurea (Rogoz)	2	-	-
28	Plante de balast	Convolvulus arvensis (Volbură)	2	-	-
29	Plante de balast	Lamium album (Urzică moartă)	2	-	-
30	Plante de balast	Cirsium arvense (Pălămida)	2	-	-
		Total	100		130

Valoarea pastorală = $130 : 5 = 26$

Valoarea indicatorului reprezintă - Pajiște mijlocie

Tabelul 4.6.

T.P. 05 - P.D. 06 – 20,4128 ha

Nr. crt.	Tip	Denumirea științifică (populară)	%PC	Indice specific de calitate (ID/IC)	PC x IC
1	Alte familii	Achillea millefolium (coada-șoricelului)	2	-	-
2	Alte familii	Plantago lanceolata (pătlagina)	2	2	4
3	Alte familii	Taraxacum officinale (păpădie)	2	3	6
4	Altele	Alte plante fara valoare furajera (Altele)	1	-	-
5	Graminee	Agropyron repens (pir târător)	28	2	56
6	Graminee	Agrostis capillaris (iarba-câmpului)	3	3	9
7	Graminee	Cynodon dactylon (Pir gros)	27	1	27
8	Graminee	Setaria viridis (Mohor)	1	1	1
9	Graminee	Sorgum hallepense (Costrei)	2	1	2
10	Leguminoase	Lotus corniculatus (ghizdei)	1	4	4
11	Leguminoase	Trifolium campestre (trifoi galben)	1	2	2
12	Leguminoase	Trifolium pratense (trifoi roșu)	2	5	10
13	Leguminoase	Trifolium repens (trifoi alb)	2	5	10
14	Lemnoase	Rosa canina (Măceș)	1	-	-
15	Lemnoase	altele	1	-	-
16	Plante Dăunătoare	Rumex sp. (ștevie)	2	-	-
17	Plante de balast	Amaranthus albus (Știr)	1	-	-
18	Plante de balast	Artemisia austriaca (Peliniță)	2	-	-
19	Plante de balast	Capsella bursa pastoris (Traista-ciobanului)	2	-	-
20	Plante de balast	Eryngium campestre (Scaiul-dracului)	1	-	-
21	Plante de balast	Galium aparine (Turiță)	1	-	-
22	Plante de balast	Verbena officinalis (Urzicuțe)	1	-	-
23	Plante de balast	Centaurea scabiosa (Albăstrică)	1	-	-
24	Plante de balast	Cirsium vulgare (Scaiete)	1	-	-
25	Plante de balast	Carduus nutans (Ciulin)	2	-	-
26	Plante de balast	Schoenoplectus lacustris (Pipirig)	2	-	-
27	Plante de balast	Calex erata aurea (Rogoz)	2	-	-
28	Plante de balast	Convolvulus arvensis (Volbură)	2	-	-
29	Plante de balast	Lamium album (Urzică moartă)	2	-	-
30	Plante de balast	Cirsium arvense (Pălămida)	2	-	-
		Total	100		131

Valoarea pastorală = $131 : 5 = 26,2$

Valoarea indicatorului reprezintă - Pajiște mijlocie

Tabelul 4.7.

T.P. 06 - P.D. 07 – 1,5877 ha

Nr. crt.	Tip	Denumirea științifică (populară)	%PC	Indice specific de calitate (ID/IC)	PC x IC
1	Alte familii	Achillea millefolium (coada-șoricelului)	2	-	-
2	Alte familii	Plantago lanceolata (pătlagina)	2	2	4
3	Alte familii	Taraxacum officinale (păpădie)	2	3	6
4	Altele	Alte plante fara valoare furajera (Altele)	1	-	-
5	Graminee	Agropyron repens (pir târător)	28	2	56
6	Graminee	Agrostis capillaris (iarba-câmpului)	3	3	9
7	Graminee	Cynodon dactylon (Pir gros)	27	1	27
8	Graminee	Setaria viridis (Mohor)	2	1	2
9	Graminee	Sorgum hallepense (Costrei)	2	1	2
10	Leguminoase	Lotus corniculatus (ghizdei)	1	4	4
11	Leguminoase	Trifolium pratense (trifoi roșu)	2	5	10
12	Leguminoase	Trifolium repens (trifoi alb)	2	5	10
13	Lemnoase	Rosa canina (Măceș)	1	-	-
14	Lemnoase	altele	1	-	-
15	Plante Dăunătoare	Rumex sp. (ștevie)	2	-	-
16	Plante de balast	Amaranthus albus (Știr)	1	-	-
17	Plante de balast	Artemisia austriaca (Peliniță)	2	-	-
18	Plante de balast	Capsella bursa pastoris (Traista-ciobanului)	2	-	-
19	Plante de balast	Eryngium campestre (Scaiul-dracului)	1	-	-
20	Plante de balast	Galium aparine (Turiță)	1	-	-
21	Plante de balast	Verbena officinalis (Urzicuțe)	1	-	-
22	Plante de balast	Centaurea scabiosa (Albăstrică)	1	-	-
23	Plante de balast	Cirsium vulgare (Scaiete)	1	-	-
24	Plante de balast	Carduus nutans (Ciulin)	2	-	-
25	Plante de balast	Schoenoplectus lacustris (Pipirig)	2	-	-
26	Plante de balast	Calex erata aurea (Rogoz)	2	-	-
27	Plante de balast	Convolvulus arvensis (Volbură)	2	-	-
28	Plante de balast	Lamium album (Urzică moartă)	2	-	-
29	Plante de balast	Cirsium arvense (Pălămida)	2	-	-
		Total	100		130

Valoarea pastorală = 130 : 5 = 26

Valoarea indicatorului reprezintă - Pajiște mijlocie

Tabelul 4.8.

T.P. 07 - P.D. 08 – 42,5059 ha

Nr. crt.	Tip	Denumirea științifică (populară)	%PC	Indice specific de calitate (ID/IC)	PC x IC
1	Alte familii	Achillea millefolium (coada-șoricelului)	2	-	-
2	Alte familii	Plantago lanceolata (pătlagina)	2	2	4
3	Alte familii	Taraxacum officinale (păpădie)	2	3	6
4	Altele	Alte plante fara valoare furajera (Altele)	1	-	-
5	Graminee	Agropyron repens (pir târător)	28	2	56
6	Graminee	Agrostis capillaris (iarba-câmpului)	3	3	9
7	Graminee	Cynodon dactylon (Pir gros)	27	1	27
8	Graminee	Setaria viridis (Mohor)	1	1	1
9	Graminee	Sorgum hallepense (Costrei)	2	1	2
10	Leguminoase	Lotus corniculatus (ghizdei)	1	4	4
11	Leguminoase	Trifolium campestre (trifoi galben)	1	2	2
12	Leguminoase	Trifolium pratense (trifoi roșu)	2	5	10
13	Leguminoase	Trifolium repens (trifoi alb)	2	5	10
14	Lemnoase	Rosa canina (Măceș)	1	-	-
15	Lemnoase	altele	1	-	-
16	Plante Dăunătoare	Rumex sp. (ștevie)	2	-	-
17	Plante de balast	Amaranthus albus (Știr)	1	-	-
18	Plante de balast	Artemisia austriaca (Peliniță)	2	-	-
19	Plante de balast	Capsella bursa pastoris (Traista-ciobanului)	2	-	-
20	Plante de balast	Eryngium campestre (Scaiul-dracului)	1	-	-
21	Plante de balast	Galium aparine (Turiță)	1	-	-
22	Plante de balast	Verbena officinalis (Urzicuțe)	1	-	-
23	Plante de balast	Centaurea scabiosa (Albăstrică)	1	-	-
24	Plante de balast	Cirsium vulgare (Scaiete)	1	-	-
25	Plante de balast	Carduus nutans (Ciulin)	2	-	-
26	Plante de balast	Schoenoplectus lacustris (Pipirig)	2	-	-
27	Plante de balast	Calex erata aurea (Rogoz)	2	-	-
28	Plante de balast	Convolvulus arvensis (Volbură)	2	-	-
29	Plante de balast	Lamium album (Urzică moartă)	2	-	-
30	Plante de balast	Cirsium arvense (Pălămida)	2	-	-
		Total	100		131

Valoarea pastorală = 131 : 5 = 26,2

Valoarea indicatorului reprezintă - Pajiște mijlocie

Tabelul 4.9.

T.P. 08 - P.D. 09 – 52,4975 ha

Nr. crt.	Tip	Denumirea științifică (populară)	%PC	Indice specific de calitate (ID/IC)	PC x IC
1	Alte familii	Achillea millefolium (coada-șoricelului)	2	-	-
2	Alte familii	Plantago lanceolata (pătlagina)	2	2	4
3	Alte familii	Taraxacum officinale (păpădie)	2	3	6
4	Graminee	Agropyron repens (pir târător)	29	2	58
5	Graminee	Agrostis capillaris (iarba-câmpului)	3	3	9
6	Graminee	Cynodon dactylon (Pir gros)	27	1	27
7	Graminee	Dactylis glomerata (golomăț)	1	5	5
8	Graminee	Setaria viridis (Mohor)	1	1	1
9	Graminee	Sorgum hallepense (Costrei)	2	1	2
10	Leguminoase	Lotus corniculatus (ghizdei)	1	4	4
11	Leguminoase	Trifolium campestre (trifoi galben)	1	2	2
12	Leguminoase	Trifolium pratense (trifoi roșu)	2	5	10
13	Leguminoase	Trifolium repens (trifoi alb)	2	5	10
14	Lemnoase	Rosa canina (Măceș)	1	-	-
15	Lemnoase	altele	1	-	-
16	Plante Dăunătoare	Rumex sp. (ștevie)	2	-	-
17	Plante de balast	Amaranthus albus (Știr)	1	-	-
18	Plante de balast	Artemisia austriaca (Peliniță)	2	-	-
19	Plante de balast	Capsella bursa pastoris (Traista-ciobanului)	2	-	-
20	Plante de balast	Eryngium campestre (Scaiul-dracului)	1	-	-
21	Plante de balast	Galium aparine (Turiță)	1	-	-
22	Plante de balast	Verbena officinalis (Urzicuțe)	1	-	-
23	Plante de balast	Centaurea scabiosa (Albăstrică)	1	-	-
24	Plante de balast	Cirsium vulgare (Scaiete)	1	-	-
25	Plante de balast	Carduus nutans (Ciulin)	1	-	-
26	Plante de balast	Schoenoplectus lacustris (Pipirig)	2	-	-
27	Plante de balast	Calex erata aurea (Rogoz)	2	-	-
28	Plante de balast	Convolvulus arvensis (Volbură)	2	-	-
29	Plante de balast	Lamium album (Urzică moartă)	2	-	-
30	Plante de balast	Cirsium arvense (Pălămida)	2	-	-
Total			100		138

Valoarea pastorală = $138 : 5 = 27,6$

Valoarea indicatorului reprezintă - Pajiște mijlocie

Tabelul 4.10.

T.P. 08 - P.D. 10 – 87,4614 ha

Nr. crt.	Tip	Denumirea științifică (populară)	%PC	Indice specific de calitate (ID/IC)	PC x IC
1	Alte familii	Achillea millefolium (coada-șoricelului)	2	-	-
2	Alte familii	Plantago lanceolata (pătlagina)	2	2	4
3	Alte familii	Taraxacum officinale (păpădie)	2	3	6
4	Graminee	Agropyron repens (pir târător)	30	2	60
5	Graminee	Agrostis capillaris (iarba-câmpului)	2	3	6
6	Graminee	Cynodon dactylon (Pir gros)	27	1	27
7	Graminee	Dactylis glomerata (golomăț)	1	5	5
8	Graminee	Setaria viridis (Mohor)	1	1	1
9	Graminee	Sorgum hallepense (Costrei)	2	1	2
10	Leguminoase	Lotus corniculatus (ghizdei)	1	4	4
11	Leguminoase	Trifolium campestre (trifoi galben)	1	2	2
12	Leguminoase	Trifolium pratense (trifoi roșu)	2	5	10
13	Leguminoase	Trifolium repens (trifoi alb)	2	5	10
14	Lemnoase	Rosa canina (Măceș)	1	-	-
15	Lemnoase	altele	1	-	-
16	Plante Dăunătoare	Rumex sp. (ștevie)	2	-	-
17	Plante de balast	Amaranthus albus (Știr)	1	-	-
18	Plante de balast	Artemisia austriaca (Peliniță)	2	-	-
19	Plante de balast	Capsella bursa pastoris (Traista-ciobanului)	2	-	-
20	Plante de balast	Eryngium campestre (Scaiul-dracului)	1	-	-
21	Plante de balast	Galium aparine (Turiță)	1	-	-
22	Plante de balast	Verbena officinalis (Urzicuțe)	1	-	-
23	Plante de balast	Centaurea scabiosa (Albăstrică)	1	-	-
24	Plante de balast	Cirsium vulgare (Scaiete)	1	-	-
25	Plante de balast	Carduus nutans (Ciulin)	1	-	-
26	Plante de balast	Schoenoplectus lacustris (Pipirig)	2	-	-
27	Plante de balast	Calex erata aurea (Rogoz)	2	-	-
28	Plante de balast	Convolvulus arvensis (Volbură)	2	-	-
29	Plante de balast	Lamium album (Urzică moartă)	2	-	-
30	Plante de balast	Cirsium arvense (Pălămida)	2	-	-
Total			100		137

Valoarea pastorală = $137 : 5 = 27,4$

Valoarea indicatorului reprezintă - Pajiște mijlocie

Tabelul 4.11.

T.P. 08 - P.D. 11 – 74,7846 ha

Nr. crt.	Tip	Denumirea științifică (populară)	%PC	Indice specific de calitate (ID/IC)	PC x IC
1	Alte familii	Achillea millefolium (coada-șoricelului)	2	-	-
2	Alte familii	Plantago lanceolata (pătlagina)	2	2	4
3	Alte familii	Taraxacum officinale (păpădie)	2	3	6
4	Graminee	Agropyron repens (pir târător)	30	2	60
5	Graminee	Agrostis capillaris (iarba-câmpului)	2	3	6
6	Graminee	Cynodon dactylon (Pir gros)	27	1	27
7	Graminee	Dactylis glomerata (golomăț)	1	5	5
8	Graminee	Setaria viridis (Mohor)	1	1	1
9	Graminee	Sorgum hallepense (Costrei)	2	1	2
10	Leguminoase	Lotus corniculatus (ghizdei)	1	4	4
11	Leguminoase	Trifolium campestre (trifoi galben)	1	2	2
12	Leguminoase	Trifolium pratense (trifoi roșu)	2	5	10
13	Leguminoase	Trifolium repens (trifoi alb)	2	5	10
14	Lemnoase	Rosa canina (Măceș)	1	-	-
15	Lemnoase	altele	1	-	-
16	Plante Dăunătoare	Rumex sp. (ștevie)	2	-	-
17	Plante de balast	Amaranthus albus (Știr)	1	-	-
18	Plante de balast	Artemisia austriaca (Peliniță)	2	-	-
19	Plante de balast	Capsella bursa pastoris (Traista-ciobanului)	2	-	-
20	Plante de balast	Eryngium campestre (Scaiul-dracului)	2	-	-
21	Plante de balast	Galium aparine (Turiță)	2	-	-
22	Plante de balast	Verbena officinalis (Urzicuțe)	1	-	-
23	Plante de balast	Cirsium vulgare (Scaiete)	2	-	-
24	Plante de balast	Carduus nutans (Ciulin)	2	-	-
25	Plante de balast	Xanthium strumarium (Corneți)	1	-	-
26	Plante de balast	Schoenoplectus lacustris (Pipirig)	2	-	-
27	Plante de balast	Calex erata aurea (Rogoz)	1	-	-
28	Plante de balast	Convolvulus arvensis (Volbură)	1	-	-
29	Plante de balast	Lamium album (Urzică moartă)	1	-	-
30	Plante de balast	Cirsium arvense (Pălămida)	1	-	-
Total			100		137

Valoarea pastorală = $137 : 5 = 27,4$

Valoarea indicatorului reprezintă - Pajiște mijlocie

Tabelul 4.12.

T.P. 08 - P.D. 12 – 84,4076 ha

Nr. crt.	Tip	Denumirea științifică (populară)	%PC	Indice specific de calitate (ID/IC)	PC x IC
1	Alte familii	Achillea millefolium (coada-șoricelului)	2	-	-
2	Alte familii	Plantago lanceolata (pătlagina)	2	2	4
3	Alte familii	Taraxacum officinale (păpădie)	2	3	6
4	Graminee	Agropyron repens (pir târător)	30	2	60
5	Graminee	Agrostis capillaris (iarba-câmpului)	2	3	6
6	Graminee	Cynodon dactylon (Pir gros)	27	1	27
7	Graminee	Dactylis glomerata (golomăț)	1	5	5
8	Graminee	Setaria viridis (Mohor)	1	1	1
9	Graminee	Sorgum hallepense (Costrei)	2	1	2
10	Leguminoase	Lotus corniculatus (ghizdei)	1	4	4
11	Leguminoase	Trifolium campestre (trifoi galben)	1	2	2
12	Leguminoase	Trifolium pratense (trifoi roșu)	2	5	10
13	Leguminoase	Trifolium repens (trifoi alb)	2	5	10
14	Lemnoase	Rosa canina (Măceș)	1	-	-
15	Lemnoase	altele	1	-	-
16	Plante Dăunătoare	Rumex sp. (ștevie)	2	-	-
17	Plante de balast	Amaranthus albus (Știr)	1	-	-
18	Plante de balast	Artemisia austriaca (Peliniță)	2	-	-
19	Plante de balast	Capsella bursa pastoris (Traista-ciobanului)	2	-	-
20	Plante de balast	Eryngium campestre (Scaiul-dracului)	2	-	-
21	Plante de balast	Galium aparine (Turiță)	2	-	-
22	Plante de balast	Verbena officinalis (Urzicuțe)	1	-	-
23	Plante de balast	Cirsium vulgare (Scaiete)	2	-	-
24	Plante de balast	Carduus nutans (Ciulin)	2	-	-
25	Plante de balast	Xanthium strumarium (Corneți)	1	-	-
26	Plante de balast	Schoenoplectus lacustris (Pipirig)	2	-	-
27	Plante de balast	Calex erata aurea (Rogoz)	1	-	-
28	Plante de balast	Convolvulus arvensis (Volbură)	1	-	-
29	Plante de balast	Lamium album (Urzică moartă)	1	-	-
30	Plante de balast	Cirsium arvense (Pălămida)	1	-	-
		Total	100		137

Valoarea pastorală = $137 : 5 = 27,4$

Valoarea indicatorului reprezintă - Pajiște mijlocie

Tabelul 4.13.

T.P. 08 - P.D. 13 – 96,5987 ha

Nr. crt.	Tip	Denumirea științifică (populară)	%PC	Indice specific de calitate (ID/IC)	PC x IC
1	Alte familii	Achillea millefolium (coada-șoricelului)	2	-	-
2	Alte familii	Plantago lanceolata (pătlagina)	2	2	4
3	Alte familii	Taraxacum officinale (păpădie)	2	3	6
4	Graminee	Agropyron repens (pir târător)	30	2	60
5	Graminee	Agrostis capillaris (iarba-câmpului)	2	3	6
6	Graminee	Cynodon dactylon (Pir gros)	27	1	27
7	Graminee	Dactylis glomerata (golomăț)	1	5	5
8	Graminee	Setaria viridis (Mohor)	1	1	1
9	Graminee	Sorgum hallepense (Costrei)	2	1	2
10	Leguminoase	Lotus corniculatus (ghizdei)	1	4	4
11	Leguminoase	Trifolium campestre (trifoi galben)	1	2	2
12	Leguminoase	Trifolium pratense (trifoi roșu)	2	5	10
13	Leguminoase	Trifolium repens (trifoi alb)	2	5	10
14	Lemnoase	Rosa canina (Măceș)	1	-	-
15	Lemnoase	altele	1	-	-
16	Plante Dăunătoare	Rumex sp. (ștevie)	2	-	-
17	Plante de balast	Amaranthus albus (Știr)	1	-	-
18	Plante de balast	Artemisia austriaca (Peliniță)	2	-	-
19	Plante de balast	Capsella bursa pastoris (Traista-ciobanului)	2	-	-
20	Plante de balast	Eryngium campestre (Scaiul-dracului)	2	-	-
21	Plante de balast	Galium aparine (Turiță)	2	-	-
22	Plante de balast	Verbena officinalis (Urzicuțe)	1	-	-
23	Plante de balast	Cirsium vulgare (Scaiete)	2	-	-
24	Plante de balast	Carduus nutans (Ciulin)	2	-	-
25	Plante de balast	Xanthium strumarium (Corneți)	1	-	-
26	Plante de balast	Schoenoplectus lacustris (Pipirig)	2	-	-
27	Plante de balast	Calex erata aurea (Rogoz)	1	-	-
28	Plante de balast	Convolvulus arvensis (Volbură)	1	-	-
29	Plante de balast	Lamium album (Urzică moartă)	1	-	-
30	Plante de balast	Cirsium arvense (Pălămida)	1	-	-
Total			100		137

Valoarea pastorală = $137 : 5 = 27,4$

Valoarea indicatorului reprezintă - Pajiște mijlocie

Revenim la final cu precizarea că pajiștile mijlocii au un interval de calitate de 25-50 puncte, iar parcelele descriptive ale UAT-ului se regăsesc la începutul intervalului, justificându-se astfel producțiile medii declarate de primărie în tabelul 1.3.

4.3.3. Tipurile de pajiști

Tipul de pajiște este din seria *Botriochloa ischaemum* (bărboasă), tip *Botriochloa ischaemum* (bărboasă), sub-tip *Cynodon dactylon* (pir gros), încadrându-se la sub-cap. 7.4.2. din Anexa III la Ghid.

Botriochloa ischaemum este o specie oligotrofă, xerofită cu largă amplitudine ecologică din zona de stepă până în subetajul gorunului și chiar al fagului, în special pe coastele înșorite, moderat până la foarte puternic înclinate, cu grade diferite de eroziune a solului.

Solurile dominante sunt regosolurile, solurile brune argiloiluviale, brune luvice și luvisoluri albice. Vegetația acestui tip de pajiște derivată este frecvent invadată de buruieni, specii dăunătoare și toxice, precum: alior, lumânărică, scaieți, pelin, pojarniță.

Valoarea pastorală și productivitatea sunt foarte slabe, cu producții de 1,5 - 5 t/ha MV, în funcție de intensitatea degradării, cu o capacitate de pășunat în jur de 0,3 - 0,4 UVM/ha.

Acest tip de pajiște face parte din zona stepei, cu răspândire în **Bărăganul de est**, sudul Moldovei și centrul Dobrogei.

- ◆ Altitudine: **20-100 m în Bărăganul de est**,
- ◆ Substrat: loessuri,
- ◆ Clima: Tm = 10,4-11,5°C, Pm = 350 - 500 mm.
- ◆ Soluri: cernoziomuri, faeoziomuri, kastanoziomuri, litosoluri, **aluviosoluri**.
- ◆ Suprafața estimată: 90.000 ha.

Pajiștile actuale diferă de starea inițială din cauza unor factori care au condus la degradarea covorului ierbos (pășunat abuziv, abandon, supratârlire, lipsa lucrărilor de ameliorare, etc.).

Tabelul 4.14.

Nr. crt.	Trup de pajiște	Parcela	Tipul de pajiște	Suprafața (ha)	%
1	T.P. 01	P.D. 01	Agropyron repens (pir târâtor)/Cynodon dactylon (Pir gros)	12.2202	2.40%
2	T.P. 01	P.D. 02	Agropyron repens (pir târâtor)/Cynodon dactylon (pir gros)	2.0833	0.41%
3	T.P. 02	P.D. 03	Agropyron repens (pir târâtor)/Cynodon dactylon (pir gros)	6.2953	1.24%
4	T.P. 03	P.D. 04	Agropyron repens (pir târâtor)/Cynodon dactylon (pir gros)	13.1543	2.60%
5	T.P. 04	P.D. 05	Agropyron repens (pir târâtor)/Cynodon dactylon (pir gros)	15.6861	3.10%
6	T.P. 05	P.D. 06	Agropyron repens (pir târâtor)/Cynodon dactylon (pir gros)	20.4128	4.00%
7	T.P. 06	P.D. 07	Agropyron repens (pir târâtor)/Cynodon dactylon (pir gros)	1.5877	0.30%
8	T.P. 07	P.D. 08	Agropyron repens (pir târâtor)/Cynodon dactylon (pir gros)	42.5059	8.30%
9	T.P. 08	P.D. 09	Agropyron repens (pir târâtor)/Cynodon dactylon (pir gros)	52.4975	10.30%
10	T.P. 08	P.D. 10	Agropyron repens (pir târâtor)/Cynodon dactylon (pir gros)	87.4614	17.20%
11	T.P. 08	P.D. 11	Agropyron repens (pir târâtor)/Cynodon dactylon (pir gros)	74.7846	14.70%
12	T.P. 08	P.D. 12	Agropyron repens (pir târâtor)/Cynodon dactylon (pir gros)	84.4076	16.60%
13	T.P. 09	P.D. 13	Agropyron repens (pir târâtor) / Cynodon dactylon (Pir gros)	96.5987	19.00%
TOTAL				509,6954	100%

4.4. Descrierea vegetației lemnoase

Vegetația lemnoasă reprezintă maxim 1% din fiecare trup de pajiște. Nu se recomandă eliminarea acesteia, având atât rol de protecție pentru animale, cât și pentru stabilizarea solului.

5. Cadrul de amenajare

5.1. Procedee de culegere a datelor din teren

Din punct de vedere al datelor referitoare la compoziția floristică, acestea au fost detaliate la sub-cap 4.3.1.

În ceea ce privește culegerea datelor referitoare la studiul pedologic și agrochimic, vezi detalierea în cap. 3.3.

La cap. 2.5. au fost detaliate procedeele utilizate de culegere a datelor din teren în ceea ce privește topografia și cadastrarea suprafețelor de pajiști.

5.2. Obiective social-economice și ecologice

Amenajamentul Pastoral pentru pajiștile UAT-ului are ca principal obiectiv creșterea valorii pastorale a suprafețelor de pajiște din această localitate. Creșterea producției de masă verde pe unitatea de suprafață și îmbunătățirea calității pajiștii, vor duce la creșterea producțiilor obținute de la animale (lapte, carne, piele, lână, etc.) și implicit la bunăstarea proprietarilor acestora.

Un alt obiectiv al UAT-ului este constituit de asigurarea unui pășunat rațional și controlat, care se va realiza prin asigurarea unei încărcături optime de animale pe unitatea de suprafață și va conduce la o creștere a biodiversității covorului vegetal, precum și la protejarea împotriva degradării solului.

Obiectivele stabilite se vor realiza cu respectarea normelor de ecocondiționalitate, acestea fiind, orientativ, după cum urmează:

GAEC 1 - Crearea/menținerea benzilor tampon (fâșiilor de protecție) în vecinătatea apelor de suprafață

- *Se mențin fâșiile de protecție existente* pe terenurile agricole situate în vecinătatea zonelor de protecție a apelor de suprafață stabilite în conformitate cu prevederile legislației în domeniu;
- Lățimea minimă a fâșiilor de protecție este de 1 m pe terenurile cu panta de până la 12% și de 3 m pe terenurile cu panta mai mare de 12%, panta terenului fiind panta medie a blocului fizic adiacent cursului de apă;
- În cazul în care pe terenul agricol situat în vecinătatea zonelor de protecție a apelor de suprafață nu există fâșii de protecție, fermierul are *obligția înființării și menținerii acestor fâșii*, în conformitate cu prevederile Codului de bune practici agricole.

GAEC 3 - Protecția apelor subterane împotriva poluării

- Este interzisă poluarea apelor subterane prin deversarea directă sau prin descărcarea pe teren și infiltrarea în sol a produselor ce conțin substanțe periculoase utilizate în agricultură.

GAEC 5 - Gestionarea minimă a terenului care să reflecte condițiile locale specifice pentru limitarea eroziunii

- Lucrările solului, inclusiv semănatul, pe terenul arabil cu panta mai mare de 12%, cultivat cu plante prăsitoare, se efectuează de-a lungul curbelor de nivel;
- Se mențin terasele existente pe terenul agricol la data de 1 ianuarie 2007.

GAEC 6 - Menținerea nivelului de materie organică din sol, inclusiv interdicția de a incendia miriștile arabile

GAEC 7 - Păstrarea elementelor de peisaj, incluzând arborii izolați și terasele existente pe terenul agricol, luând măsuri adecvate pentru a preveni instalarea vegetației nedorite și asigurarea unui nivel minim de întreținere a terenului agricol.

- Se păstrează elementele de peisaj, incluzând arborii izolați și terasele existente pe terenul agricol;
- Fermierii trebuie să prevină instalarea vegetației nedorite pe terenul agricol, inclusiv pe terenul agricol necultivat;
- Vegetația nedorită nu trebuie să domine pajiștea într-o proporție mai mare de 30% din suprafață;
- Pajiștile permanente se întrețin prin asigurarea unui nivel minim de pășunat de 0,3 UVM/ha și/sau prin cosirea lor cel puțin o dată pe an.

SMR 1 - Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole

- Să nu se depășească doza maximă de 110 kg N/ha/an.

SMR 10 – Introducerea pe piață a produselor de protecție a plantelor

- Să nu aplice tratamente cu produse de protecție a plantelor în zonele de protecție a resurselor de apă, în zonele de protecție sanitară și ecologică, precum și în alte zone protejate stabilite în condițiile legii.

5.3. Stabilirea categoriilor de folosință a pajiștilor

Pajiștile UAT-ului vor fi folosite în regim de pășune.

5.4. Fundamentarea amenajamentului pastoral

Fundamentarea amenajamentului pastoral constă în soluțiile tehnologice și tehnice care asigură realizarea obiectivelor privind gospodărirea rațională a suprafețelor de pajiști din cadrul proiectului.

Amenajamentul pastoral trebuie să respecte codul de bune practici agricole și să fie în concordanță cu condițiile pedoclimatice ale arealului unde se află amplasată pajiștea.

Astfel, s-au identificat mai multe acțiuni care trebuie adoptate pentru atingerea obiectivelor social-economice și ecologice, după cum urmează:

- ◆ Combaterea eroziunii solului;
- ◆ Eliminarea excesului de umiditate;
- ◆ Corectarea reacției extreme a solului pe pajiști;
- ◆ Combaterea vegetației lemnoase nevaloroase din pajiști;
- ◆ Combaterea altor buruieni din pajiști;

- ◆ Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor;
- ◆ Îmbunătățirea covorului ierbos prin fertilizare;
 - Târlirea pajiștilor cu animalele;
 - Fertilizarea cu gunoi de grajd și alte îngrășăminte organice;
 - Fertilizarea pajiștilor cu îngrășăminte chimice;
- ◆ Îmbunătățirea covorului ierbos prin supraînsămânțare;
- ◆ Realizarea unui pășunat rațional.

5.5. Caracteristicile regimului de exploatare al pajiștii

5.5.1. Durata sezonului de pășunat

Data începerii exploatării pajiștilor va fi stabilită de către consiliul local al UAT-ului în fiecare an, în funcție de condițiile meteorologice și starea pajiștilor, ca fiind o dată cuprinsă în intervalul 24 aprilie - 10 mai.

Momentul începerii pășunatului rațional, în conformitate cu Hotărârea de Guvern 1064 din 11 decembrie 2013, Anexa 1, cap. 5.4.1., se realizează atunci când:

- a) înălțimea covorului ierbos este de 8 - 15 cm pe pajiștile naturale;
- b) înălțimea apexului, respectiv conul de creștere al spicului la graminee este de 6-10 cm;
- c) producția de masă verde, denumită în continuare *MV*, ajunge la 2,5-3,5 t/ha pe pajiștile naturale;
- d) înflorirea păpădiei (*Taraxacum officinalis*) în primăvară;
- e) după 23 aprilie.

Durata sezonului de pășunat este determinată în primul rând de durata perioadei de vegetație care este legată mai mult de perioadele de secetă specifice zonei Bărăganului.

Astfel, pentru toate localitățile de pe raza județului Ialomița perioada de pășunat este cuprinsă în intervalul 190 - 210 zile pentru pajiștile irigate (aprilie - octombrie) sau în intervalul 100 - 150 zile pentru pajiștile neirigate.

În cazul UAT-ului perioada pășunatului este de 150 zile/an.

Încetarea pășunatului se face cu 3-4 săptămâni (20 - 30 de zile) înainte de apariția înghețurilor permanente la sol, fără a depăși termenul maxim de 150 zile.

Pentru ușurarea verificărilor ulterioare, detaliem orientativ datele posibile de începere a exploatării pajiștilor și datele maxime de utilizare.

Tabelul 5.1.

Nr crt	Data începerii pășunatului pe tarla	Data maximă a pășunatului pe tarla
1	24 Aprilie	21 Septembrie
2	25 Aprilie	22 Septembrie
3	26 Aprilie	23 Septembrie
4	27 Aprilie	24 Septembrie
5	28 Aprilie	25 Septembrie
6	29 Aprilie	26 Septembrie
7	30 Aprilie	27 Septembrie
8	01 Mai	28 Septembrie
9	02 Mai	29 Septembrie
10	03 Mai	30 Septembrie
11	04 Mai	01 Octombrie
12	05 Mai	02 Octombrie
13	06 Mai	03 Octombrie
14	07 Mai	04 Octombrie
15	08 Mai	05 Octombrie
16	09 Mai	06 Octombrie
17	10 Mai	07 Octombrie

5.5.2. Numărul ciclurilor de pășunat

Ciclul de pășunat este intervalul de timp în care iarba de pe aceeași parcelă de exploatare, odată pășunată, se regenerează și devine din nou bună pentru pășunat.

Numărul ciclurilor de pășunat este în funcție de condițiile climatice și staționale de sol, de compoziția floristică și de capacitatea de regenerare a pajiștilor.

Pe pășunile de câmpie se realizează cel mult 2 - 3 cicluri în condiții de neirigare și de 5 - 7 cicluri sau rotații de pășunat în condiții de irigare.

Pe suprafața de pajiște a UAT-ului, întrucât nu este irigată în prezent, recomandăm să se pășuneze două cicluri/an.

5.5.3. Fânețele

Suprafețele ce nu se pășunează și se utilizează pentru producerea de fân se vor cosi în momentul optim pentru a asigura cantitatea maximă de nutrienți, cu excepția celor care sunt sub angajamente de agromediu.

U.A.T. Fetești nu a exploatat și nu va exploata pajiștea în regim de fâneță pe durata valabilității prezentului amenajament pastoral.

5.5.4. Capacitatea de pășunat

Capacitatea de pășunat reprezintă producția maximă de masă verde pentru asigurarea hranei animalelor pe o anumită unitate de suprafață. Prin raportare la UVM, înțelegem încărcătura maximă de animale suportată pe respectiva pășune. În tabelul de mai jos, animalele au fost centralizate pe categorii, conform documentelor primite de la UAT, calculând UVM total/UAT.

Tabelul 5.2.

Categoria de animale	Coeficientul de conversie	Capete/ UVM	Nr capete	UVM
Tauri, vaci și alte bovine de mai mult de 2 ani, ecvidee de mai mult de 6 luni	1	1	317	317
Bovine între 6 luni și 2 ani	0,6	1,6	125	75
Bovine de mai puțin de 6 luni	0,4	2,5	19	7,6
Ovine	0,15	6,6	7053	1057,95
Caprine	0,15	6,6	525	78,75
TOTAL				1.536,30

Capacitatea de pășunat (C_p) se poate calcula prin două metode, după cum urmează:

A. Metoda estimativă;

B. Metoda precisă (reală).

Pentru acest proiect capacitatea de pășunat s-a determinat prin metoda estimativă. Pe viitor, în cei 10 ani de valabilitate ai proiectului, capacitatea de pășunat se va determina prin metoda precisă.

A. Metoda estimativă - se determină cu ajutorul indicatorului Valoare pastorală (VP) și reprezintă:

$$C_p = VP \times 0,02;$$

Conform acestei metode, calculul capacității de pășunat al parcelelor descriptive de pe raza UAT-ului este, după cum urmează:

Tabelul 5.3.

Nr. crt.	Parcela descriptivă	Suprafața (ha)	Trup de pajiște	PC x IC	VP	UVM/ ha	UVM/ parcela
1	2	3	4	5	6 (col. 5 / 5)	7 (col. 6 x 0,02)	8 (col. 3 x col. 7)
1	P.D. 01	12.2202	T.P. 01	130	26.00	0.520	6.35
2	P.D. 02	2.0833	T.P. 01	130	26.00	0.520	1.08
3	P.D. 03	6.2953	T.P. 02	129	25.80	0.516	3.25
4	P.D. 04	13.1543	T.P. 03	132	26.40	0.528	6.95
5	P.D. 05	15.6861	T.P. 04	130	26.00	0.520	8.16
6	P.D. 06	20.4128	T.P. 05	131	26.20	0.524	10.70
7	P.D. 07	1.5877	T.P. 06	130	26.00	0.520	0.83
8	P.D. 08	42.5059	T.P. 07	131	26.20	0.524	22.27
9	P.D. 09	52.4975	T.P. 08	138	27.60	0.552	28.98
10	P.D. 10	87.4614	T.P. 08	137	27.40	0.548	47.93
11	P.D. 11	74.7846	T.P. 08	137	27.40	0.548	40.98
12	P.D. 12	84.4076	T.P. 08	137	27.40	0.548	46.26
13	P.D. 13	96.5987	T.P. 09	137	27.40	0.548	52.94
		509,6954		1729	345.80		276.66

Întrucât această metodă se bazează pe un calcul aproximativ al determinării în primul rând al compoziției floristice a pajiștii, recomandăm aplicarea formulei metodei precise (reale).

B. Metoda precisă (reală), bazată pe producția efectiv consumabilă a pășunii.

Stabilirea capacității de pășunat se va face prin împărțirea producției totale de masă verde cu rația necesară unei unități vită mare (**UVM**). Se recomandă 65 kg masă verde/zi/cap pentru 1 UVM, din care consumate efectiv 50 kg/cap/zi. Conversia în UVM a speciilor de animale domestice este redată în tabelul 5.2.

Pașii de urmat pentru determinarea capacității de pășunat prin metoda precisă (reală) sunt reprezentați de calculul următorilor indicatori:

1. **Producția totală de iarbă (Pt)** - se obține prin cosire și cântărire pe 6 - 10 m² din suprafețele de probă aflate în parcela de exploatare ce urmează să fie pășunată. Pentru delimitarea suprafețelor de probă se folosesc îngrădituri sau cuști metalice (vezi model pagina alăturată), care să nu permită consumul de către animale a vegetației din interior, amplasate pe suprafețe omogene din punctul de vedere al compoziției floristice și al producției. Aceste suprafețe se cosesc la începutul fiecărui ciclu de pășunat, respectând restricția ca pe plante să nu se regăsească apă de adiție.

Pe suprafețele analizate se vor instala între 3 și 5 cuști metalice pentru determinarea producției.

2. **Resturi neconsumate (Rn)** se obțin prin cosirea și cântărirea vegetației de pe 6 - 10 m², după scoaterea animalelor din tarla; indicatorul **Rn** nu se determină folosind suprafața cuștii metalice, ci se alege o altă suprafață, peste care au trecut animalele în acest ciclu de vegetație;

3. **Coeficientul de folosire (Cf)**, exprimat în procente, se stabilește prin formula:

$$Cf = \frac{Pt(kg/ha) - Rn(kg/ha)}{Pt(kg/ha)} \times 100,$$

în care:

Pt = producția totală de iarbă, în kg/ha;

Rn = Resturi neconsumate, în kg/ha.

4. **Capacitatea de pășunat (Cp)** se va determina **în fiecare sezon de pășunat** utilizând formula:

$$Cp (UVM/ha) = \frac{Pt(kg/ha) \times Cf\%}{Nz \times DZP \times 100},$$

în care:

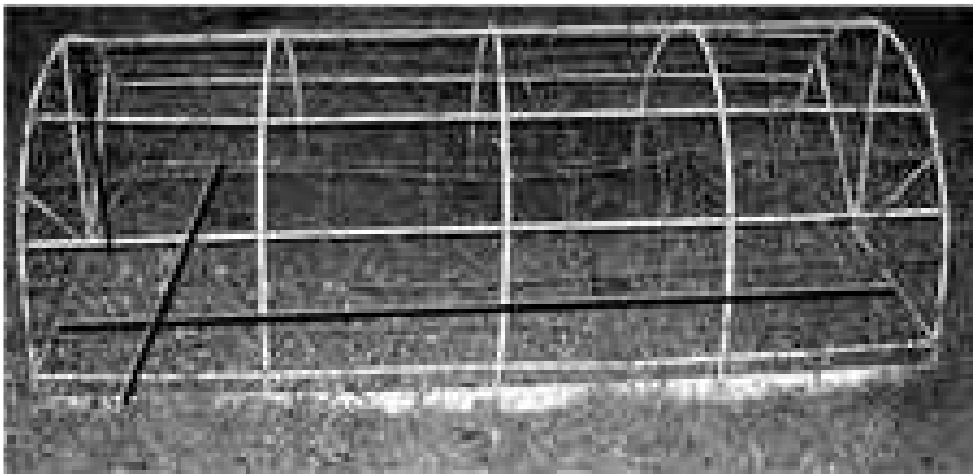
Pt = producția totală de iarbă, în kg/ha;

Nz = necesarul zilnic de iarbă pe cap de animal, în kg/zi;

DZP = numărul zilelor sezonului de pășunat;

Cf = coeficient de folosire a pajiștii, în procente.

**Model de cușcă metalică
pentru determinarea producției de iarbă pe pășune (2x1 m)**

6. Organizarea, îmbunătățirea, dotarea și folosirea pajiștilor

Principalele măsuri de creștere cantitativă și calitativă a producției pajiștilor se bazează pe înlăturarea sau diminuarea efectului factorilor limitativi ai productivității acestora. Pentru determinarea măsurilor și tehnologiilor de îmbunătățire adecvate trebuie să se stabilească în prealabil, cu exactitate, cauzele degradării pajiștii respective, deoarece aplicarea oricărei măsuri de îmbunătățire a covorului vegetal fără a se îndepărta cauzele degradării lui, conduce la unele rezultate bune, valabile doar pe termen scurt.

Principalele acțiuni tehnico-organizatorice menite să ducă la creșterea cantitativă și calitativă a producției de furaje de pe pajiști sunt:

1. măsuri ameliorative generale, care se aplică pe toate pajiștile afectate de factori limitativi ai producției;
2. măsuri de îmbunătățire fără înlocuirea totală a vechiului covor vegetal (supraînsă-mânțare), denumite *măsuri de suprafață*;
3. măsuri de refacere radicală a covorului ierbos prin înlocuirea totală a vechiului covor vegetal cu amestecuri valoroase de graminee și leguminoase perene de pajiști (reînsă-mânțare);
 - a) valorificarea superioară a producției pajiștilor prin pășunat (regim exploatare pășune);
 - b) valorificarea superioară prin recoltarea și conservarea furajelor de pe pajiști (regim exploatare fâneță).

1. Măsurile ameliorative generale care se aplică pe toate pajiștile afectate de diferiți factori limitativi ai producției sunt:

- a) eliminarea excesului de umiditate;
- b) combaterea eroziunii de adâncime și alunecărilor solului;
- c) corectarea reacției solului, respectiv aciditatea/alcalinitatea, prin lucrări de amendare.

2. Măsurile de suprafață de îmbunătățire a pajiștilor cuprind:

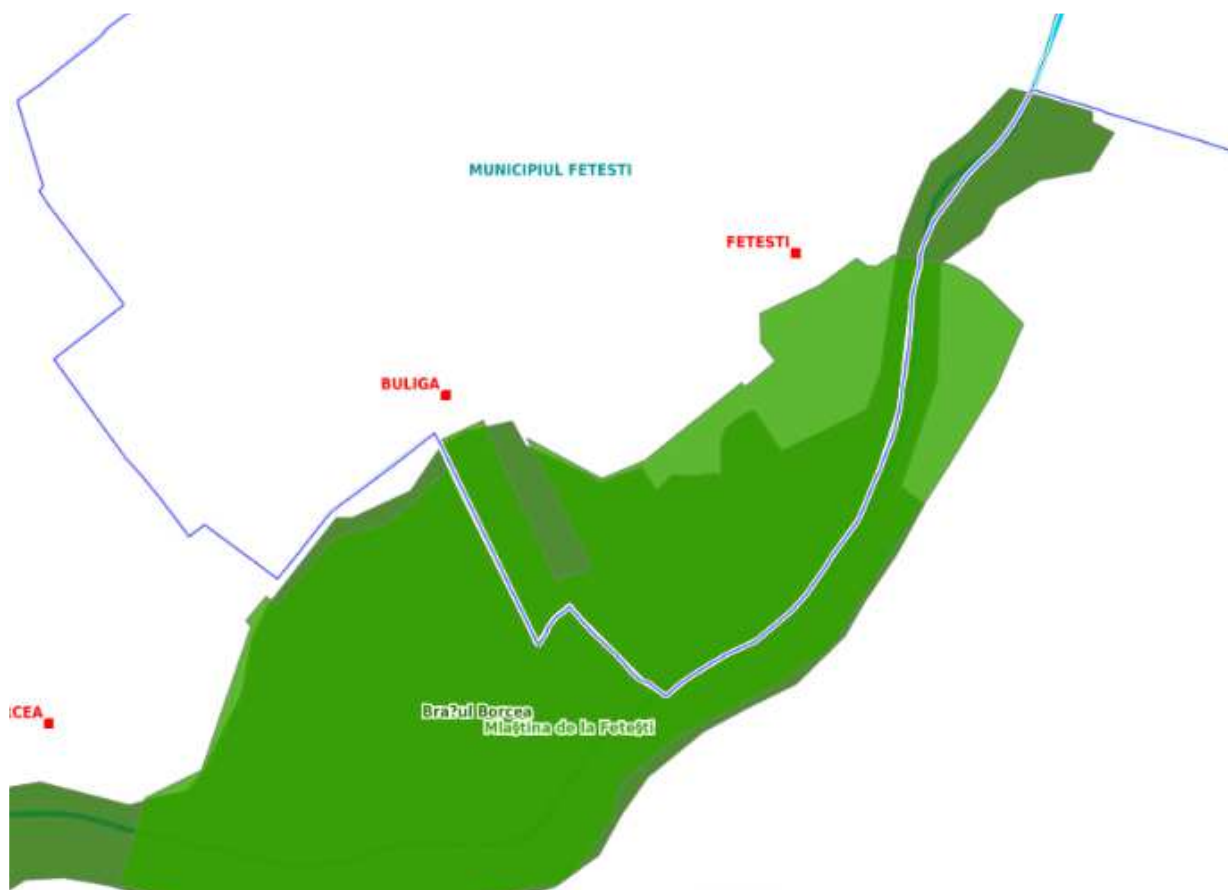
- a) lucrările de întreținere a pajiștilor ce constau în curățarea de mușuroaie de orice proveniență, de vegetația ierboasă și lemnoasă nevaloroasă și de pietre, nivelarea nanoreliefului, împrăștierea dejecțiilor rămase în urma pășunatului sau după fertilizarea organică, aerarea covorului vegetal;
- b) îmbunătățirea regimului de nutriție a plantelor printr-o fertilizare corespunzătoare;
- c) supraînsămânțarea pajiștilor.

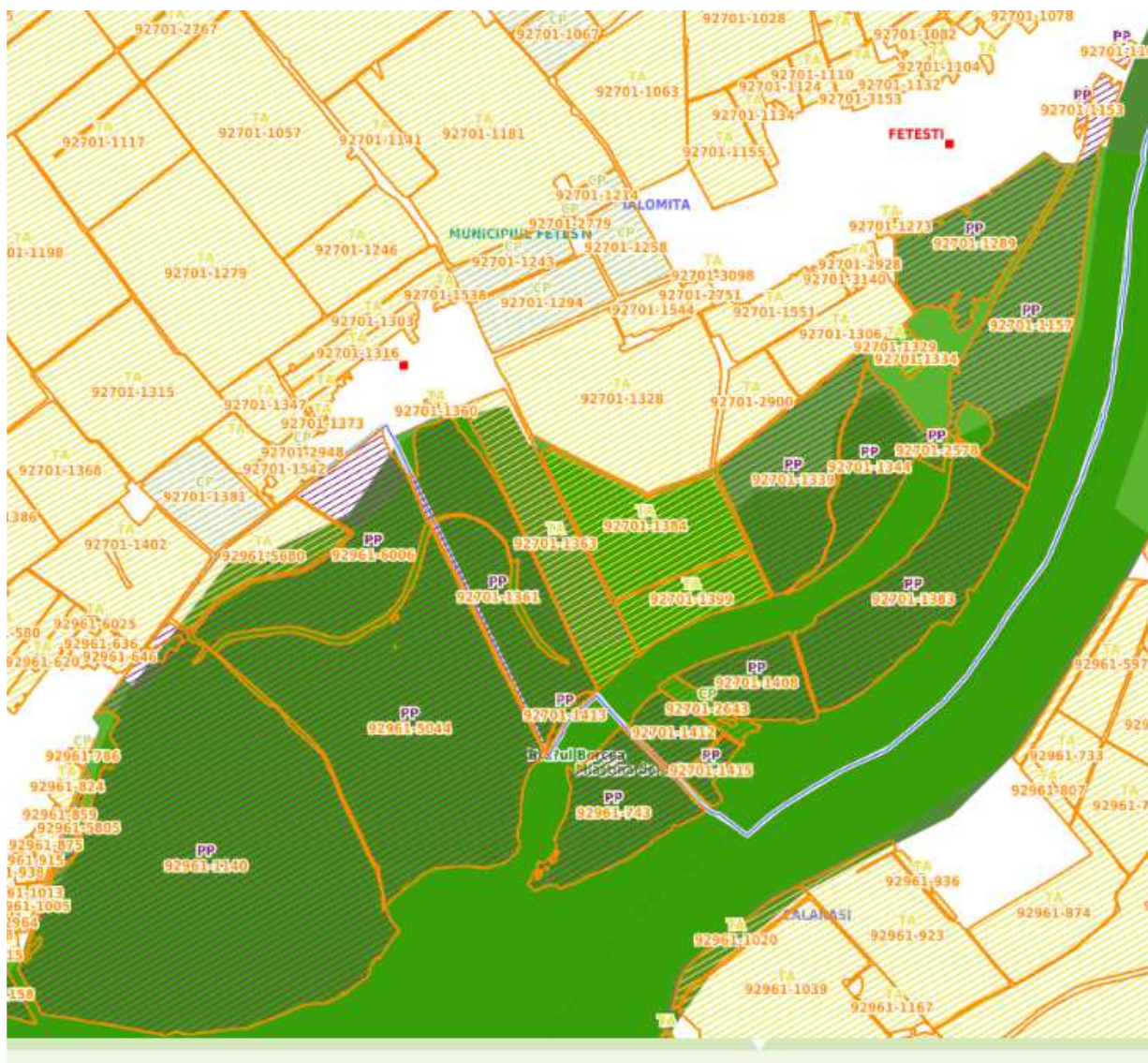
3. Măsurile de refacere radicală a covorului ierbos constau din:

- a) curățarea de mușuroaie, de vegetația ierboasă și lemnoasă nevaloroasă și de pietre;
- b) distrugerea vechiului covor vegetal degradat;
- c) îmbunătățirea regimului de nutriție a plantelor printr-o fertilizare corespunzătoare;
- d) pregătirea patului germinativ;
- e) reînsămânțarea cu amestecuri de plante furajere productive și cu valoare furajeră ridicată;
- f) întreținerea pajiștii nou-înființate.

O parte din pajiștea UAT-ului, respectiv T.P.08 și T.P.09 se află pe lângă brațul Borcea, se încadrează în teritoriul ariei protejate ROSPA0012 Brațul Borcea, împreună cu ROSCI0319 Mlaștina de la Fetești, IV. 34 Pădurea Canton Hățiș și ROSCI0278 Bordușani – Borcea (fără

partea care se suprapune cu ROSPA0017 Canarele de la Hârșova), așa cum se poate vedea din cele două imagini următoare, extrase din LPIS APIA.

Custodele a elaborat pentru suprafețele de pajiști permanente un set de măsuri minime de conservare pentru ariile naturale protejate ROSPA0012, ROSCI0319 și ROSPA0017 Brațul Borcea, Mlaștina de la Fetești și Bordușani-Borcea.

Măsuri minime de conservare:

- Pășunatul animalelor domestice este reglementată prin Ordonanța de urgență a Guvernului 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare. Custodele are dreptul de a verifica în teren respectarea gradului de încărcare cu animale a acestor pășuni pentru stabilirea impactului acestei activități asupra biodiversității și pentru stabilirea unor eventuale restricții în zonele afectate;
- Pășunatul se efectuează în perioada 01 aprilie și 30 noiembrie, a fiecărui an. În afara acestei date prezența animalelor domestice pe pășuni este interzisă;
- Pășunatul și tranzitarea pădurilor cu animale domestice către zonele de pășune, adăpat și adăpostire se supune Legii 46/2008, cu modificările și completările ulterioare;

- Proprietarii stânelor au obligativitatea de a nu lăsa câinii liberi atunci când oile nu sunt la pășunat;
- scoaterea definitive sau temporară din circuitul agricol ori silvic a terenurilor aflate pe raza ANP se suprapune prevederilor Art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, cu modificările și completările ulterioare;
- Este interzisă incendierea vegetației în orice perioadă a anului dacă nu se impune ca o măsură de carantină fitosanitară, pentru prevenirea răspândirii unor boli sau dăunători specifici, caz în care este obligatoriu acceptul autorităților competente pentru protecția mediului. Nu se admit nici incendieri controlate ale miriștilor, stufului, tufărișurilor, vegetației de pe diguri, zone agricole și altele asemenea;
- curățirea pășunilor de arbuști se poate face numai în perioada 1 octombrie – 15 martie;

Măsuri minime de conservare pentru cultivarea terenurilor arabile

Măsuri minime de conservare:

- Este interzisă folosirea de fertilizanți, erbicide și pesticide din categoria celor care sunt interzise pentru a fi aplicate în România;
- Îngrășămintele organice naturale (gunoiul de grajd, urină dejectiile, lichide sau semifluide, compostul și îngrășămintele verzi în amestec cu materiale vegetale folosite la așternut) pot fi aplicate în afara lunilor de iarnă și după retragerea apelor de primăvară;
- Este interzisă tăierea arborilor solitari, pâlcurilor de arbori și aliniamentelor de arbori/arbuști din interiorul parcelelor Agricole sau de la marginea acestora fără avizul custodelui;
- Se interzice fertilizarea cu îngrășămintă chimice a solului proaspăt lucrat în profunzime (afânare adâncă, desfundare), pentru a împiedica penetrarea nitrăților spre apele subterane.

6.1. Lucrări de repunere în valoare a suprafețelor de pajiști

6.1.1. Combaterea eroziunii solului

Unul dintre factorii cei mai agresivi care reduc producția pajiștilor situate pe pante mai mari sau mai mici este eroziunea solului. Eroziunea solului poate fi produsă de picăturile de ploaie sau la topirea zăpezilor, când se numește eroziune pluvială (hidrică), sau de vânt, când poartă numele de eroziune eoliană.

În funcție de grosimea stratului de sol dislocat de cei doi agenți principali, eroziunea poate fi de suprafață (când scurgerea apei este lamelară și vântul acționează relativ uniform asupra stratului superior al solului) sau de adâncime (când scurgerea concentrată a apei provoacă șiroiri, rigole, ogașe până la ravene și torenți foarte adânci de zeci de metri care pun în pericol așezări omenești, căi de comunicații, construcții diverse și altele).

Antrenarea de către eroziune a maxim 6 tone pe hectar în medie pe an se consideră eroziune geologică sau normală. Peste această limită eroziunea produce pagube mari în funcție de intensitatea ei.

Intensitatea proceselor de eroziune este determinată de factorii orografici (forma reliefului, lungime, expoziție, etc.), precipitațiile atmosferice (cantitate, durată, repartitie și intensitate) însușirile fizice ale solului (umiditate, structură, textură, materie organică, roca mamă), starea vegetației lemnoase și ierboase, dar mai ales de activitățile omului și animalelor sale.

Lucrări și acțiuni de combatere

Pentru stăvilirea eroziunii de suprafață se vor lua următoarele măsuri preventive:

- Limitarea sezonului de pășunat la cel optim, stabilit la 150 zile pentru zona de câmpie în condiții de neirigat;
- Interzicerea pășunatului pe perioada de toamnă iarnă și primăvara devreme, pentru ca ierburile să se „odihnească” în sezonul rece;
- Evitarea, pe cât posibil, a pășunatului pe timp ploios și sol umed, căutând locurile mai zvântate;
- Respectarea încărcării cu animale, evitarea suprapășunatului și supratârlirii, care răresc și produc goluri în covorul ierbos;
- Fertilizarea cu îngrășăminte organice (târlire) și chimice (NPK) pentru îndesirea covorului ierbos, realizarea unor producții de iarbă corespunzătoare și a unei țeline dense;
- Supraînsămânțarea golurilor din pajiște și a celor cu covor rărit;
- Stoparea râmăturilor de porci domestici și mistreți prin măsuri specifice de limitare a prezenței lor pe pajiști.

6.1.2. Eliminarea excesului de umiditate

Excesul de umiditate este unul din factorii cei mai defavorabili care scad producția și calitatea pajiștilor. Majoritatea speciilor bune furajere din covorul ierbos sunt mezofile, adică preferă stațiuni cu umiditate medie a solului și aerului.

Cele mai mari suprafețe cu exces de umiditate se întâlnesc în județul nostru în lunca râului Ialomița.

Și în cazul UAT Fetești, apa freatică se află la o adâncime mică în zona de luncă, în perioadele cu precipitații mari ale anului ridicându-se aproape de suprafață, manifestându-se exces de umiditate temporar.

Zona de luncă cuprinsă aproximativ un sfert din teritoriul unității. În mod curent gospodarii și fermierii care dețin terenuri de pajiști cu exces de umiditate din cauza excesului de umiditate temporar, pot întreține lucrările existente pentru eliminarea apei și iniția ei înșiși unele acțiuni care ar consta din:

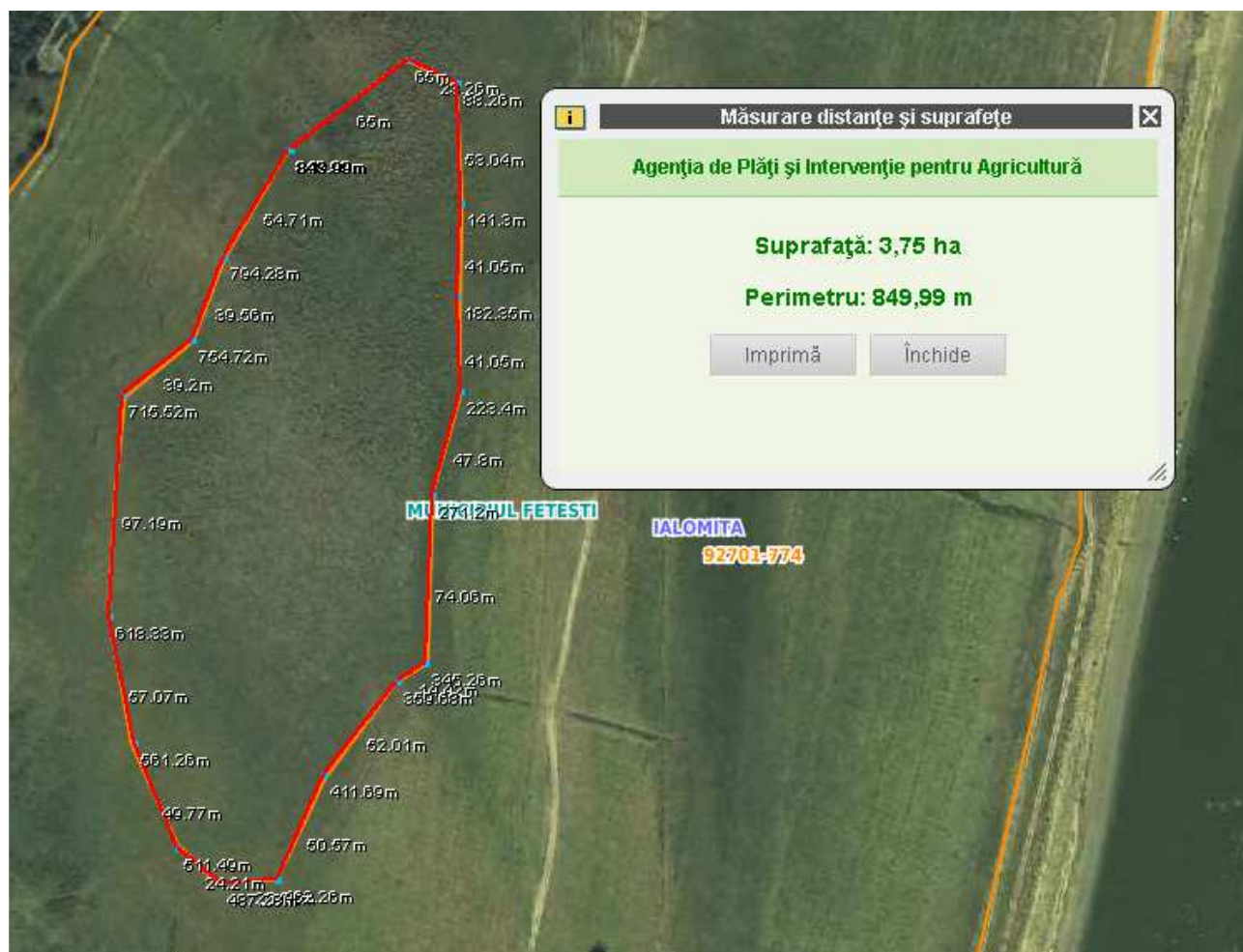
- ◆ efectuarea unor șanțulețe de scurgere a apelor de suprafață ori de câte ori este necesar, mai ales primăvara după topirea zăpezii sau ploi abundente;
- ◆ evitarea pășunatului pe teren umed care tasează și mai mult solul, făcându-l impermeabil pentru apele pluviale.

Astfel, la concesionarea tarlalei T135/1 (T.P. 07 – P.D. 08) trebuie avut în vedere faptul că pe o suprafață de aproximativ 3,75 ha, așa cum se poate vedea din următoarele două imagini,

trebuie realizate lucrări pentru eliminarea excesului de umiditate, întrucât suprafața nu este eligibilă la APIA.

T.P. 07 – P.D. 08 - TARLA 135/1

6.1.3. Corectarea reacției extreme a solului pe pajiști

Reacția optimă a solului pentru plantele de pajiști este cuprinsă între un pH de 7,3 până la 8,4 respectiv de la neutru până la slab alcalin.

În cazul U.A.T. Fetești, în conformitate cu studiul O.S.P.A., nu s-au constatat zone sau parcele descriptive în care reacția solului să depășească intervalul amintit mai sus, motiv pentru care nu este necesară administrarea de amendamente.

6.1.4. Combaterea vegetației lemnoase nevaloroase din pajiști

Pe unele parcele descriptive ale UAT-ului s-a constatat prezența speciei *Rosa canina* (Măceș) dar și altor lemnoase, fapt ce a fost evidențiat în tabelele privind compoziția floristică. Specia are o răspândire neuniformă, cu influență mică asupra calității pajiștii.

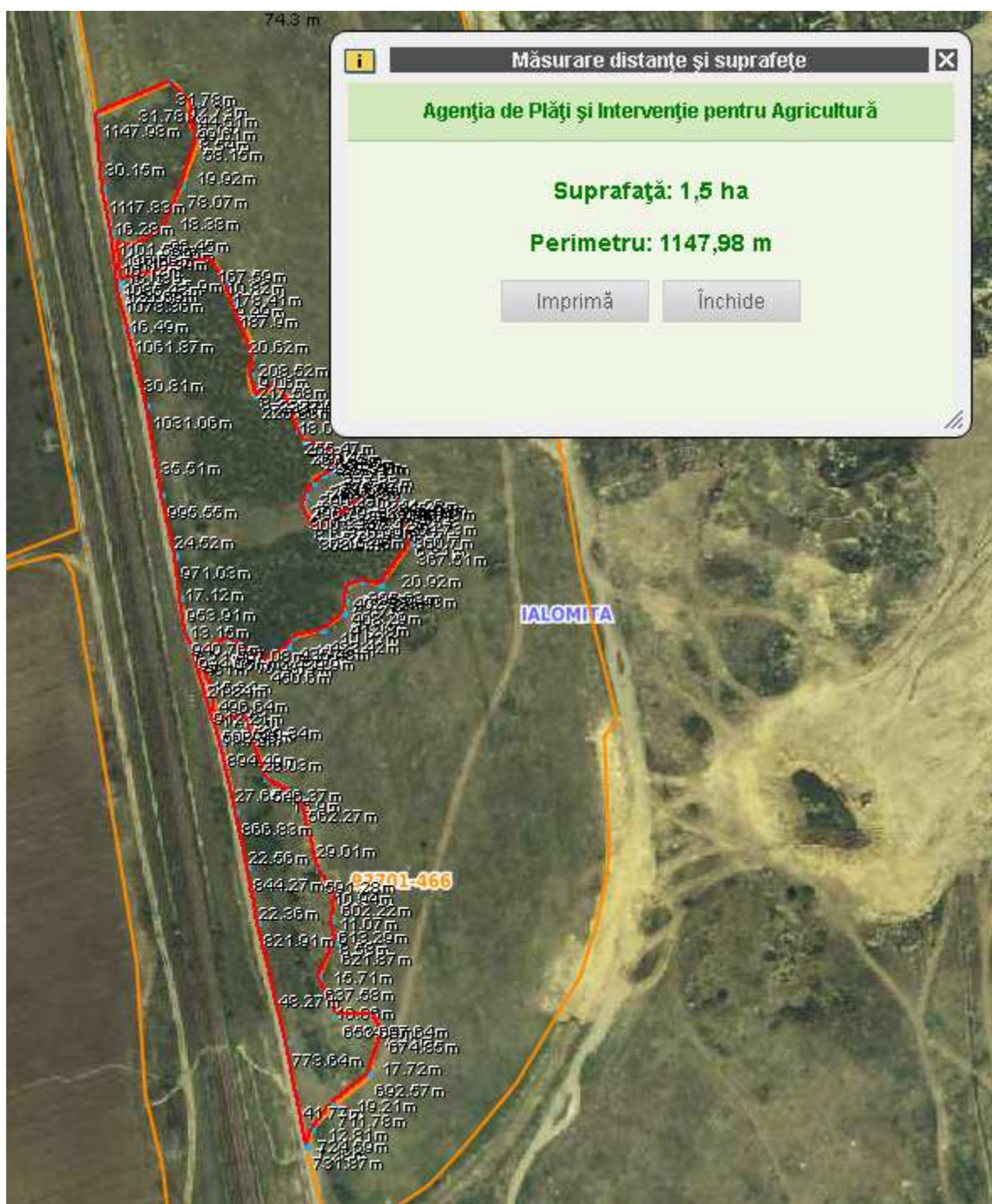
În îndeplinirea rolului de protecție a solului și a pajiștii și de adăpost și refugiu pentru animale, se va lăsa în întregime, netăiată, vegetația forestieră existentă, și așa insuficientă pentru a oferi adăpost animalelor.

Cu toate acestea, sunt zone pe suprafețele de pajiști pe care vegetația nedorită a devenit arbustivă și trebuie să fie eliminată.

La concesionarea tarlalei T 174 din T.P. 03 – P.D. 04 este o zonă de aproximativ 1,5 ha neeligibilă din cauza vegetației arbustive, așa cum se poate vedea din următoarele două imagini.

T.P. 03 – P.D. 04

6.1.5. Combaterea altor buruieni din pajiști

În alcătuirea covorului ierbos al pajiștilor, alături de gramineele și leguminoasele furajere perene, participă și speciile din grupa „alte specii”, unele dintre acestea au valoare furajeră scăzută, iar altele sunt practic neconsumate de animale, sau prezintă un grad ridicat de toxicitate.

Apariția și înmulțirea buruienilor în vegetația pajiștilor a fost favorizată de manifestarea în exces sau deficit a unor factori ecologici, precum și de gospodărirea necorespunzătoare a pajiștilor: neexecutarea lucrărilor de curățare, nefolosirea unei încărcături cu animale adecvate producției pajiștii, neschimbarea locurilor de odihnă și adăpost pentru animale, fertilizarea neuniformă cu îngrășăminte organice sau chimice, etc.

Combaterea buruienilor din pajiști este diferită de combaterea celor din culturile din arabil, unde este ocrotită, de regulă, o specie (porumb, grâu, soia, floarea soarelui, cartof, etc.) și se distruge restul speciilor concurente.

Specificitatea pentru pajiști este datorată compoziției floristice complexe (graminee, leguminoase, alte plante) în care se combate de regulă o specie dăunătoare, păstrând, pe cât posibil, restul speciilor furajere, după care se continuă folosirea pajiștii prin pășunat, cosit sau mixt.

Acestea impun cunoașterea efectului pe care îl au măsurile de combatere pe cale mecanică sau chimică asupra speciilor care alcătuiesc covorul ierbos și a remanenței erbicidelor pentru a nu provoca tulburări animalelor, în condițiile folosirii suprafețelor respective prin pășunat.

Buruienile reduc creșterea și dezvoltarea plantelor valoroase din pajiște prin fenomenele de concurență pentru apă, aer (CO₂), lumină și elemente nutritive, iar unele emit substanțe toxice. Buruienile consumă apă pentru creșterea lor în detrimentul altor specii și determină o epuizare mai rapidă a rezervei de apă utilă din sol, mai ales în perioadele de secetă. Prezența buruienilor în amestecurile de ierburi furajere reduce accesul plantelor valoroase la concentrații suficiente de CO₂ din sol și limitează prin aceasta randamentul lor.

Competiția pentru lumină afectează atât relațiile interspecifice, cât și între indivizii aceleiași specii. Aceasta are drept consecință o viteză de creștere și o rată de acumulare a biomasei mai redusă.

Buruienile afectează în mod negativ nutriția minerală a celorlalte plante prin concurența pentru azot și elemente minerale. În plus, înrădăcinarea profundă, în cazul buruienilor cu sistem radicular pivotant, asigură explorarea straturilor de sol inaccesibile gramineelor și leguminoaselor de pajiști.

Emiterea de fitotoxine de către unele buruieni cu acțiune inhibitoare pentru celelalte specii mai valoroase cu care vin în concurență a fost evidențiată de foarte multă vreme, fiind denumită „alelopatie”.

Unele buruieni pot fi toxice pentru animalele care le consumă, dintre acestea cu o frecvență mai mare se întâlnește Rumex sp. (ștevia) - cantitatea mare de oxalați pe care o conține provoacă tulburări digestive animalelor care consumă speciile de Rumex.

Lucrări și acțiuni de combatere

Combaterea individuală a plantelor este măsura cea mai eficientă, dar această metodă necesită urmărirea atentă a compoziției botanice și intervenția operativă în momentul în care se constată că unele specii de buruieni încep să se instaleze și să domine în covorul ierbos al pajiștii.

Combaterea individuală se face manual folosind unelte simple ca: sapa, oticul, coasa, etc., sau erbicidarea individuală a plantelor cu pompa manuală, cu bastonul de erbicidare sau cu seringă specială.

În condițiile în care densitatea buruienilor este mare se erbicidează întreaga suprafață pe cale mecanică cu ajutorul mașinilor de stropit.

În toate cazurile erbicidarea trebuie să se facă respectând măsurile de tehnica securității pentru evitarea unor accidente la muncitorii care manipulează erbicidele.

De asemenea, se impune respectarea strictă a dozelor, fenofazelor de aplicare și a timpului de repaus după tratament, furajele de pe suprafețele respective putând fi pășunate sau recoltate pentru siloz sau fân după cel puțin patru săptămâni.

Combaterea speciei Rumex obtusifolius și R. alpinus (ștevia)

Răspândirea în ultimii ani a speciilor de Rumex pe pajiști este cauzată, în principal, de gospodărirea necorespunzătoare a suprafețelor respective și a efectelor negative ale supratârlierii.

Deși în faza de rozetă specia Rumex obtusifolius are un conținut ridicat în elemente minerale 34% proteină, 16% celuloză, 0,48 fosfor, 0,58% calciu și 2,53% potasiu, totuși ea este refuzată de animalele care pășunează, din cauza cantității mari de oxalați. Greutățile în combaterea speciei Rumex sunt generate de caracteristicile morfogenetice: perenitate, adaptarea la condițiile de secetă și exces de umiditate, grad ridicat de competiție în condiții de fertilizare, menținerea facultății germinative a semințelor chiar și după ce au trecut prin tubul digestiv al animalelor și numărul mare de semințe/plantă (poate ajunge la 50.000). La acestea se mai adaugă și dificultățile întâmpinate în procesul de selectare a semințelor de ștevie din cele de trifoi roșu, trifoi alb, ghizdei sau lucernă. Toate acestea situează speciile de Rumex ca buruieni de carantină deosebit de periculoase.

Cercetările efectuate au scos în evidență eficacitatea deosebită a erbicidelor ICEDIN SUPER - RV, OLTISAN EXTRA, SARE DMA, GARLON 4 aplicate în doză de 2 l/ha la fenofaza de rozetă a speciei Rumex și ASULOX 4 l/ha în fază mai avansată, până la începutul înfloririi.

Întrucât suprafața pajiștii a fost afectată de această plantă în procent de 1%, considerăm că aplicarea celorlalte măsuri de îmbunătățire (fertilizare prin târlire și chimică, supraînsămânțare, etc) vor conduce la scăderea acestui procent de 1% începând cu primul an de valabilitate al amenajamentului.

Trebuie acordată o mai mare atenție următoarelor zone, care sunt neeligibile din punct de vedere al plății pe suprafață la APIA din cauza mărăcinișului abundent, a necurățirii pajiștii sau altor cauze (de exemplu, fundațiile unor foste construcții):

T.P. 02 – P.D. 03

T.P. 03 – P.D. 04

T.P. 04 – P.D. 05

T.P. 07 – P.D. 08

Pentru tarlalele T 135/10 și T 135/12

6.1.6. Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor

În marea lor majoritate, pajiștile naturale au suprafața denivelată din cauza mușuroaielor, eroziunii și alunecărilor de teren, lucrărilor de defrișare a vegetației lemnoase, scoaterea cioatelor, drenaj, desecare și alte lucrări.

Mușuroaiele înțelenite de origine animală și vegetală sunt principala cauză a denivelărilor pe pajiștile naturale. Cele de origine animală sunt formate de cârțițe, furnici și mistreți.

La început acestea sunt de dimensiuni mici și se măresc odată cu trecerea timpului, denivelând pajiștea și îngreunând valorificarea ei, în special prin cosire.

Mușuroaiele de origine vegetală se formează pe tufele dese ale unor graminee, cioate și buturugi rămase în sol și altele. Prin pășunat nerațional pe soluri cu exces de umiditate, de asemenea se formează mușuroaie înțelenite după călcarea lor de către animale.

Distrugerea mușuroaielor anuale neînțelenite se face primăvara sau toamna prin lucrările obișnuite de grăpare a pajiștilor. În cazul unor pajiști cu densitate mare a mușuroaielor înțelenite, după distrugerea lor rămân multe goluri care necesită a fi supraînsămânțate cu amestecuri de ierburi adecvate.

Prin lucrări de curățare se îndepărtează de pe pajiști pietrele, cioatele rămase după defrișarea arborilor, buturugile și alte resturi vegetale aduse de ape și alte lucrări. Acestea se execută manual și mecanizat, în funcție de pantă și gradul de acoperire al terenului.

6.1.7. Îmbunătățirea covorului ierbos prin fertilizare

Pentru realizarea unor producții mari de furaje și de o calitate corespunzătoare, covorul ierbos al pajiștilor necesită a fi susținut prin fertilizare (organică și/sau chimică). Cel mai important factor de degradare a covorului ierbos este lipsa sau excesul de elemente fertilizante, din care se remarcă azotul, fosforul și potasiul (NPK).

Pentru realizarea unei tone de substanță uscată (SU) echivalentul a 4-5 tone de iarbă prin recoltă (fân sau iarbă păscută), din sol se extrag în medie 20 – 25 kg N, 2 – 3 kg P, 22 – 25 kg K și 4 – 5 kg Ca.

De regulă, solul pajiștilor este mai sărac decât solul terenurilor arabile. De aceea, după mai mulți ani de recoltă, în lipsa fertilizării, pe pajiște s-au împușinat elementele nutritive din sol, constatându-se dispariția vegetației cu valoare nutritivă ridicată, mai pretențioase la aprovizionarea solului cu NPK, fenomen care a favorizat apariția treptată, în unele zone, până la dominare, a unor specii de buruieni nepretențioase, care le-au luat locul. Din aceste considerente pajiștea trebuie să fie tratată ca oricare altă cultură agricolă, fără discriminare, dacă dorim să obținem rezultate bune în producerea furajelor pe aceste suprafețe.

Față de o cultură în arabil, la fertilizarea unei pajiști trebuie să ținem seama de mai multe particularități specifice, cum ar fi:

- ◆ soluri cu handicapuri fizico-chimice (pietrișuri, nisipuri, sărături, aciditate ridicată, exces de umiditate, etc.), unde plantele obișnuite de cultură nu supraviețuiesc sau dau producții slabe;
- ◆ numărul mare de specii perene care compun covorul ierbos, cu necesitățile lor individuale și evoluția lor în dinamică multianuală;
- ◆ mai mult de două cicluri de recoltă sau lipsa pășunatului rațional într-un sezon de vegetație;
- ◆ menținerea unui echilibru optim între gramineele perene (50-60%) leguminoase (35-40%), specii din alte familii (5-10%) și, pe cât posibil, absența buruienilor și vegetației lemnoase dăunătoare;
- ◆ aplicarea fracționată, pe cicluri de recoltă (cosit sau păscut), a îngrășămintelor chimice pe bază de azot, pentru eşalonarea producției și evitarea pierderilor prin diluarea nutrienților și coborârea acestora în straturile inferioare de sol;
- ◆ conservarea biodiversității, în unele cazuri cu respectarea unor reguli stricte de agromediu privind limitarea cantității de fertilizanți, întârzierea datei optime de cosit, încetarea timpurie a pășunatului;
- ◆ asigurarea unei densități optime și multifuncționale a covorului ierbos pentru protecție antierozională, echilibru hidric și termic, estetică peisagistică, capacitatea mărită de sechestrare a carbonului și multe altele, pe lângă rolul principal de asigurare a unor producții de furaje mari, de calitate și cu costuri reduse.

Resurse de îngrășămintă

Prima și cea mai importantă resursă de fertilizanți pentru pajiști o constituie îngrășămintele organice (gunoi de grajd, compost, turbureală, urină, etc.). Un caz aparte îl constituie târlirea cu

animalele în perioada de pășunat, care este cea mai ieftină metodă de fertilizare. După epuizarea tuturor resurselor de fertilizanti organici de la animalele domestice, se trece la fertilizarea cu îngrășăminte chimice, fără de care nu poate exista progres semnificativ în producerea furajelor pe pajiști.

Având în vedere diversitatea speciilor componente din covorul ierbos al pajiștilor și raportul variat dintre ele, în primul rând pentru fertilizare trebuie să se cunoască:

- ◆ compoziția floristică a covorului ierbos, cel puțin a speciilor dominante din familia gramineelor, leguminoaselor și alte familii botanice;
- ◆ caracteristicile agrochimice principale ale solului cum este pH-ul, gradul de saturație în baze (V%), conținutul în humus, P, K, Ca, aluminiu mobil, sodiu, etc.;
- ◆ modul de valorificare a producției (prin pășunat, cosire în regim de fâneață sau mixt).

Nu se recomandă a fi fertilizate pajiștile afectate de exces de umiditate, aciditate puternică și sărăturare pronunțată a solului care necesită mai întâi ameliorarea regimului hidric, prin desecare și drenaje, corectarea reacției solului prin amendare, etc.

Nu se recomandă a fi fertilizate pajiștile ce urmează a se supraînsămânța, pentru a nu stimula dezvoltarea speciilor spontane, care pot înăbuși tinerele plante ce apar din sămânță, fertilizarea urmând a se face după prima coasă sau un ciclu de pășunat.

Toate tipurile de pajiști care s-au degradat din cauza lipsei aplicării îngrășămintelor răspund pozitiv la fertilizare, cu condiția să aibă în covorul ierbos peste 70-80 % specii valoroase furajere.

Târlirea pajiștilor cu animalele

Târlirea tradițională normală se face cu oile, și anume 2 – 3 nopți 1 oaie adultă/mp pe pășuni cu covor ierbos corespunzător și 4 – 6 nopți 1 oaie/mp pe pășunile degradate. Depășirea acestui prag de 6 nopți, în toate situațiile duce la supratârlire, cu efecte negative asupra covorului ierbos.

Fertilizarea pajiștilor cu îngrășăminte chimice

Din cauza resurselor insuficiente de îngrășăminte organice pentru îmbunătățirea pajiștilor, se recomandă și utilizarea îngrășămintelor chimice, mai ușor de administrat.

Aplicarea îndelungată și în cantități mari a îngrășămintelor chimice pot avea și efecte negative cum ar fi acidifierea solului, poluarea mediului cu nitriți și nitrați, perturbarea activității microorganismelor din sol, dezechilibre de nutriție la animale, reducerea biodiversității și altele.

Administrarea în doze moderate și echilibrate a îngrășămintelor chimice pe pajiști în funcție de caracteristicile agrochimice ale solului, nivelul de producție și modul de folosință preconizat este una din cele mai importante pârgii de sporire a productivității pajiștilor.

Planul de fertilizare realizat de OSPA Ialomița pentru suprafețele de pajiște din UAT este redat în tabelul de mai jos:

Tabelul 6.1

Nr Crt	Număr Tarla	Număr parcelă	Suprafața (ha)	Parcela Descriptivă	Trup de pajiște	Prod. medie kg/ha	Determinat în sol				Recomandare fertilizare		
							pH	N	Pppm	Kppm	N	P ₂ O ₅	K ₂ O ₂
1	T 22	1	10.2510	P.D. 01	T.P. 01	6000	8.2	5.6	63	268		20	
2	T 25	1	1.9692	P.D. 01	T.P. 01	6000	8.3	4.6	22	197		44	53

PROIECT DE AMENAJAMENT PASTORAL - U.A.T. FETEȘTI

Nr Crt	Număr Tarla	Număr parcelă	Suprafața (ha)	Parcela Descriptivă	Trup de pajiște	Prod. medie kg/ha	Determinat în sol				Recomandare fertilizare		
							pH	N	Pppm	Kppm	N	P ₂ O ₅	K ₂ O ₂
3	T 105/3/1/1	1	1.7737	P.D. 02	T.P. 01	6000	8.3	4.4	50	268	79	20	
4	T 296/1		0.3096	P.D. 02	T.P. 01								
5	T 162/1 - P 52/1	52/1	2.6429	P.D. 03	T.P. 02	6000	8.5	3.6	14	203	82	53	53
6	T 162/1 - P 52/2	52/2	3.6524	P.D. 03	T.P. 02	6000	8.4	4.1	40	249	80	25	50
7	T 171/2	1	0.1181	P.D. 04	T.P. 03	6000	8.3	4	35	216	80	29	52
8	T 171/3	1	0.2950	P.D. 04	T.P. 03	6000	8.2	5.4	66	263		20	
9	T 173/1	1	2.5981	P.D. 04	T.P. 03	6000	8.5	3.6	19	127	82	44	60
10	T 174	1	10.1431	P.D. 04	T.P. 03	6000	8.4	5.6	52	403		20	
11	T 119/1+T 122/1+T 130	1	9.8187	P.D. 05	T.P. 04	6000	8.7	2.8	23	387	90	41	
12	T 131/1	1	3.3698	P.D. 05	T.P. 04	6000	8.6	3.0	34	367	88	29	
13	T 116/1/20		2.4976	P.D. 05	T.P. 04								
14	T 141/2/2	1	1.5404	P.D. 06	T.P. 05	6000	8.5	2.8	44	404	90	23	
15	T 141/2/3	1	3.0663	P.D. 06	T.P. 05	6000	8.5	3.1	6	107	88	77	64
16	T 145/1	1	12.3888	P.D. 06	T.P. 05	6000	8.5	2.9	16	150	88	53	57
17	T 151/1	1	3.4173	P.D. 06	T.P. 05	6000	8.3	3.3	47	193	85	23	53
18	T 141/2/1	1	1.5877	P.D. 07	T.P. 06	6000	8.5	2.9	44	376	88	23	
19	T 135/1	1	38.1117	P.D. 08	T.P. 07	6000	8.1	5.4	68	137		20	58
20	T 135/10	1	0.9107	P.D. 08	T.P. 07	6000	8.1	5.6	70	99		20	66
21	T 135/12	1	2.8407	P.D. 08	T.P. 07	6000	8.2	4.5	69	165	79	20	55
22	T 135/14	1	0.6428	P.D. 08	T.P. 08	6000	8.1	4.0	83	169	80		55
23	T 1031/1	1	46.9301	P.D. 09	T.P. 08	6000	8.1	5.6	73	330		20	
24	T 1031/2	1	0.4353	P.D. 09	T.P. 08	6000	8.3	5.4	64	423		20	
25	T 1031/4	1	0.5712	P.D. 09	T.P. 08	6000	8.4	3.8	54	390	81	20	
26	T 1037/1	1	0.3196	P.D. 09	T.P. 08	6000	8.3	5.4	64	423		20	
27	T 1037/2	1	0.0516	P.D. 09	T.P. 08	6000	8.3	5.4	64	423		20	
28	T 1091	1	3.7583	P.D. 09	T.P. 08	6000	8.2	1.3	51	85	114	20	73
29	T 1092/2	1	0.2803	P.D. 09	T.P. 08	6000	8.2	1.5	54	71	109	20	77
30	T 1092/4	1	0.1511	P.D. 09	T.P. 08	6000	8.0	2.3	77	80	96	19	73
31	T 1088	1 (NC 23838)	87.4614	P.D. 10	T.P. 08	6000	8.0	3.2	72	132	88	20	60
32	T 1077	1	22.1816	P.D. 11	T.P. 08	6000	7.9	5.6	92	238			51
33	T 1083	1	2.4849	P.D. 11	T.P. 08	6000	8.0	4.8	82	155			57
34	T 1085	1	50.1181	P.D. 11	T.P. 08	6000	8.1	3.7	86	96	82		66
35	T 1046	1	31.0270	P.D. 12	T.P. 08	6000	8.4	1.8	48	340		21	
36	T 1048	1	41.5875	P.D. 12	T.P. 09	6000	8.4	1.1	40	245	120	25	51
37	T 1048/1	1	11.7931	P.D. 12	T.P. 09	6000	8.2	5.6	66	258		20	50
38	HC 1067	1	0.8722	P.D. 13	T.P. 09	6000	8.0	5.4	43	329		24	
39	HC 1069	1	0.2042	P.D. 13	T.P. 09	6000	8.0	5.6	67	371		20	

Nr Crt	Număr Tarla	Număr parcelă	Suprafața (ha)	Parcela Descriptivă	Trup de pajiște	Prod. medie kg/ha	Determinat în sol				Recomandare fertilizare		
							pH	N	Pppm	Kppm	N	P ₂ O ₅	K ₂ O ₂
40	PR 1057	1	3.0862	P.D. 13	T.P. 09	6000	8.0	2.4	86	123	92		62
41	PR 1058	1	0.3965	P.D. 13	T.P. 09	6000	8.0	3.5	91	123	82		62
42	T 1056/1	1	22.4194	P.D. 13	T.P. 09	6000	8.2	1.3	66	148	114	20	57
43	T 1059	1	41.7070	P.D. 13	T.P. 09	6000	8.1	4.3	83	143	79		58
44	T 1061	1	8.7721	P.D. 13	T.P. 09	6000	8.0	3.7	86	141	82		58
45	T 1066	1	13.2879	P.D. 13		6000	8.0	3.3	88	228	86		51
46	T 317	1070 (NC 23962-NC 23687- NC 23963)	7.6532	P.D. 13		6000	8.0	3.7	89	141	82		58
	Total		511.4954										

6.1.8. Îmbunătățirea covorului ierbos prin supraînsămânțare

Refacerea parțială a covorului ierbos se execută după defrișarea vegetației lemnoase invadante, scoaterea cioatelor, adunarea pietrelor dacă este cazul, nivelarea terenului și alte măsuri preliminare care să faciliteze mecanizarea lucrărilor de înființare, întreținere și folosire a pajiștilor în anii următori.

Pentru refacerea parțială a unei pajiști este obligatoriu ca în covorul ierbos să existe 30-50% specii furajere valoroase, care necesită a fi completate prin supraînsămânțare cu alte specii valoroase.

Pentru refacerea parțială prin supraînsămânțare, primăvara devreme se face o mobilizare superficială de 1-2 cm cu grapa cu colți prin mai multe treceri, acțiune care nu distruge în totalitate vechiul covor, creând condiții pentru germinarea semințelor.

După pregătirea patului germinativ la refacerea totală sau parțială a covorului ierbos, obligatoriu se tasează terenul cu un tăvălug inelar, apoi se seamănă cu semănătorile obișnuite de cereale în rânduri la adâncimea de 1,5-2 cm, după care din nou se tasează cu un tăvălug de această dată neted.

Astfel, regula de aur în reușita semănăturii este: tasare – semănat – tasare. Multe din semănături nu reușesc pentru că nu se respectă această regulă.

Prezentăm în continuare principalele specii și soiuri de ierburi perene utilizate în amestecuri pentru refacerea totală (reînsămânțare) sau parțială (supraînsămânțare) a pajiștilor permanente cu covor ierbos degradat.

Graminee - cele mai importante graminee cu care se poate realiza supraînsămânțarea pajiștilor sunt:

1. Agropyron pectiniforme (pir)

Scurtă descriere: Plantă ierboasă, perenă, crește sub formă de smocuri dense, cu o înălțime de 30-50 cm.

Arie de răspândire, cerințe pedo-climatice: Este cel mai bine adaptat la condițiile de uscăciune, dar poate tolera și umiditatea. Poate urca la altitudini de până la 2000m deasupra nivelului mării.

Preferă solurile bine drenate, solurile argiloase profunde poate tolera salinitatea dar preferă condiții moderat alcaline. Cerințele de fertilitate medie. Nu va tolera inundațiile prelungite. Producția și calitatea furajului: Este o plantă productivă, otăvește bine, are o bună capacitate de concurență, și o foarte bună rezistență la pășunat. Are o valoare nutritivă medie.

Recomandări: Este recomandată atât pentru producția de furaj dar mai ales pentru utilizarea ei cu efect antierozional pe terenurile cu astfel de probleme, în zone secetoase.

2. Bromus inermis (obsigă nearistată)

Scurtă descriere: Plantă stoloniferă, cu lăstari medii și înalți, talia ajungând 1,6-1,8 m.

Arie de răspândire, cerințe pedo-climatice: Este rezistentă la secetă, nu suportă umiditatea în exces, ploi de durată. Crește pe soluri sărace, pe soluri supuse fenomenului de eroziune, din zona de silvostepă, și subetajul pădurilor de gorun.

Producția și calitatea furajului: Potențialul productiv este de 10-14 t/ha substanță uscată, iar din punct de vedere al calității furajului obținut acesta poate să aibă un conținut în proteină brută de 9-12 %

Recomandări: Este recomandat să se utilizeze în amestec cu sparcetă, pentru fâneață și mixt, dar și pentru înierbarea terenurilor în pantă în vederea prevenirii și combaterii eroziunii solului.

Soiuri:

Doina - omologat în anul 1995, este un soi sintetic, formele parentale selecționate din populații și soiuri autohtone și străine, este un soi semitardiv, înspică între 20-30 mai cu o capacitate bună de regenerare după coasă. Este foarte rezistent la iernare, la cădere și la boli foliare. Soiul poate fi cultivat în cultură pură sau în amestec cu alte soiuri de graminee și leguminoase perene de pajiști destinate folosirii ca fâneață, este slab rezistent la pășunat, poate fi cultivat în zona de stepă cu precipitații sub 600 mm/an. Potențialul de producție al soiului este: 40-45 t/ha masă verde, 10-11 t/ha substanță uscat și 1000 kg/ha sămânță.

Iulia Safir - omologat în anul 2010, Iulia Safir este un soi sintetic format din 7 clone aparținând la 5 ecotipuri autohtone și 2 străine cu capacitate de regenerare după coasă bună spre foarte bună; rezistență bună spre foarte bună la iernare și cădere, toleranță bună la secetă, boli și pășunat. Poate fi utilizată la producerea de furaj prin înființarea de pajiști temporare și ameliorarea celor permanente, în cultură pură sau în amestecuri, înierbarea terenurilor în pantă în vederea prevenirii și combaterii eroziunii solului – rol important în creșterea fertilității solului. Soiul recomandat în special pentru zonele de stepă și silvostepă, subzona de vegetație a stejarului, dar poate fi extins în cultură până în regiunile de munte. Potențialul de producție al soiului este: 25 - 40 t/ha masă verde, - 700 - 800 kg/ha sămânță.

3. Dactylis glomerata (golomăt)

Scurtă descriere: Plantă perenă, cu tufă rară, de talie înaltă, cu lăstari erecți sau ușor ascendenți, cu baza comprimată protejată cu teci netede, închise, cele din treimea superioară deschise. Inflorescența este un panicul cu ramuri solitare și ramificații secundare scurte, având în vârful lor spiculețe multiflore strânse în glomerule.

Aria de răspândire, cerințe pedo-climatice: Se găsește răspândită pe pajiștile de pe terenurile argiloase sau nisipo-argiloase, profunde, bogate în substanțe nutritive. Aria de cultură este din zona de câmpie până la limita superioară a etajului nemoral, și subetajul pădurilor de fag. Suportă seceta, este mijlociu rezistentă la iernare, dar sensibilă la oscilații de temperatură primăvara. Nu suportă excesul de umiditate, și este destul de sensibil la rugina galbenă. Reacționează bine la fertilizare pe bază de azot.

Producția și calitatea furajului: În condiții optime, se pot produce 10-14 t/ha SU, cu un conținut în proteină de 13-16,5% și coef. de digestibilitate cuprinși între 60-62 %.

Recomandări: Este recomandat a se folosi în alcătuirea amestecurilor simple și complexe de graminee și leguminoase perene atât pentru pășune cât și pentru fâneță, având o capacitate de competiție ridicată. Un furaj de excelentă calitate rezultă dacă specia este folosită în amestec cu lucernă. După apariția inflorescențelor, calitatea golomătului scade, de aceea se recomandă recoltatul pentru fân, imediat după înspicare, iar silozul de golomăt este de cea mai bună calitate.

Soiuri: Principalele soiuri de golomăt create la ICDP - Brașov:

Intensiv – omologat în anul 1988, este un soi sintetic constituit din 4 clone selecționate din populații locale și străine. Soi de talie înaltă, cu o bună capacitate de lăstărire, prezintă o creștere rapidă primăvara și o capacitate ridicată de regenerare după recoltare. Este foarte rezistent la principalele boli foliare (Puccinia sp., Erysiphe sp., Scolecotrichum graminis), la secetă și rezistent la înghețurile târzii. Are plasticitate ecologică ridicată, foarte competitiv cu alte specii, poate fi cultivat singur sau în amestecuri complexe cu alte specii de graminee și leguminoase perene.

Potențialul de producție al soiului este: 55 t/ha masă verde, 12 t/ha substanță uscată 800 kg/ha sămânță.

Magda – înregistrat în anul 2004, este un soi sintetic creat din 4 forme parentale selecționate din populații și soiuri autohtone și străine. Este un soi semitardiv, mai precoce cu 2-3 zile decât soiul Intensiv are un ritm de instalare rapid, o repartitie uniformă a producției pe coasă și o bună capacitate de regenerare. Prezintă o bună rezistență la secetă și la bolile foliare, are o plasticitate ecologică ridicată. Potențialul de producție al soiului este: 50-55 t/ha masă verde 11-12 t/ha substanță uscată, 700 kg/ha sămânță.

4. Lolium perenne (raigra englezesc, raigra peren)

Scurtă descriere: Graminee de talie mică, cu tufă rară, cu rizom scurt, și numeroși lăstari de culoare violacee la bază. Frunzele plane, lucioase, și de culoare verde intens pe partea dorsală, și verde - gălbui și fără luciu, pe partea ventrală. Inflorescența este spic compus.

Aria de răspândire, cerințe pedo-climatice. Se găsește spontan sau cultivată în pajiști din luncile râurilor, pe soluri fertile, cu aport freatic. În regiunile montane, urcă până la 1300 – 1400 m altitudine (Burcea P., 2006). Temperatura optimă de dezvoltare este de 18-200 C. Preferă zonele cu ierni blânde și zăpadă puțină, și este sensibilă la ger uscat și veri secetoase. În ceea ce privește solul, le preferă pe cele argiloase, bogate. Este o specie sensibilă la rugini (Puccinia sp.) și mucegaiul de zăpadă (Fusarium nivale).

Producția și calitatea furajului: Producția de substanță uscată ce poate fi obținută în condiții optime, este cuprinsă între 8-12 t/ha SU. Din punct de vedere a compoziției chimice calitatea furajului este bună, având un conținut de proteină brută cuprins între 14-17% și de 24-28 % celuloză brută. S-a constatat că planta are un conținut ridicat de glucide solubile.

Recomandări: Este o specie tipică pentru pășunat, deoarece rezistă la călcat și are o bună regenerare după ce a fost exploatată. Poate fi folosită și în amestecurile pentru fâneață, mixte, gazon. Se recomandă fertilizarea pe bază de azot. În amestecuri are o competitivitate mare mai ales în anul al doilea de vegetație.

Soiuri: ICDP- Brașov, are în prezent un soi în Catalogul Oficial al Soiurilor 2014.

Mara - omologat în anul 1989, este un soi sintetic constituit din clone selecționate din populații românești și soiuri străine. Este un soi tardiv cu o bună rezistență la iernare, secetă și boli și o bună capacitate de regenerare. Este recomandat pentru pășune, în amestecuri simple sau complexe cu Festuca rubra, Festuca pratensis, Poa pratensis și Trifolium repens.

De asemenea poate fi utilizat pentru terenuri sportive și parcuri, se pretează la terenurile fertile și cu umiditate suficientă. Potențialul de producție al soiului este: 48,0 t/ha masă verde, 9,5 t/ha substanță uscată și 650 kg/ha sămânță.

5. Poa pratensis (firuță)

Scurtă descriere: Graminee perenă, de talie mijlocie, cu stoloni scurți, tufă mixtă și tulpini erecte de 30-100 cm. Panicul lax, cu mai multe ramificații subțiri, flexuoase, cu spiculețe multiflore.

Aria de răspândire, cerințe pedo-climatice: Este o plantă cu mare capacitate de adaptare, cel mai bine se dezvoltă în zonele moderat umede și soluri bogate. Se regăsește în pășuni de deal și montane, zone moderat umede.

Producția și calitatea furajului: Pornește în vegetație primăvara mai târziu, dar apoi are o creștere mai rapidă, ceea ce permite realizarea unor producții corespunzătoare (8 – 13 t/ha SU). Vara crește bine, deși în condiții de secetă și umiditate scăzută își încetează creșterea. Se instalează mai greu, producând corespunzător doar începând din anul 3 – 4 de vegetație. Are o bună valoare nutritivă, gust bun, mare volum de frunze și o bună capacitate de otăvire. Are un conținut în proteină și substanță uscată asemănător golomățului.

Recomandări: Se recomandă să fie folosită în amestecuri simple și complexe de graminee și leguminoase perene de pajiști, deși se instalează greu, având o slabă capacitate competitivă.

Leguminoase - cele mai importante leguminoase cu care se poate realiza supraînsămânțarea pajiștilor sunt:

1. Lotus corniculatus (ghizdei)

Scurtă descriere: Plantă perenă cu tulpini simple sau ramificate, glabre sau păroase. Crește în tufe cu numeroși lăstari ascendenți, des, foliari. Florile sunt galbene, mai rar roșii-portocalii, scurt pedunculate, dispuse în umbelule simple. Păstaia este polispermă, dreaptă, cilindrică, dehiscentă, de culoare brun roșietică la maturitate.

Arie de răspândire, cerințe pedo-climatice: Este răspândită pe pajiștile din câmpie și până pe cele din montanul inferior, pe soluri cu fertilitate redusă, acide, cu precădere pe soluri podzolice.

Producția și calitatea furajului: Planta este valoroasă din punct de vedere furajer, având însă un grad redus de consumabilitate în verde, din cauza gustului amarui. (imprimat de un

glicozid). Ghizdeiul produce un furaj bogat în proteine, cu o valoare nutritivă ridicată, dar mai scăzută decât la lucernă, trifoi și sparceta. Conține circa 13 – 14 % proteină brută, 22 – 31 % celuloză brută, în funcție de faza de recoltare și cantități apreciabile de Ca și Mg. Producția de substanță uscată este de 8-9 t/ha.

Recomandări: Este recomandat pentru folosirea în ameliorarea pajiștilor permanente (prin supraînsămânțare) sau la înființarea pajiștilor semănate.

Pentru înființarea celor semănate se recomandă amestecurile simple cu diferite graminee perene (păiuș de livezi, raigras peren, păiuș înalt) sau amestecurile complexe destinate pentru valorificarea mixtă. Având în vedere amplitudinea ecologică mare pe care o are această specie se recomandă zonele în care lucerna și trifoiul roșu dau rezultate mai slabe.

Soiuri: ICDP-BV are în prezent în catalogul oficial al plantelor mai multe soiuri create împreună cu stațiunile din subordine, dintre care amintim: Doru, Dragotim, Măgurele 8.

Doru – este omologat în anul 2004, este un soi sintetic creat din clone selecționate din populații locale românești. Are producție de furaj de bună calitate determinată de abundența frunzelor, foarte bună rezistență la cădere, foarte bună rezistență la iernare și secetă și bună rezistență la boli (*Rizoctomia* sp., *Pythium* sp., *Uromyces* sp.). Este recomandat în amestecuri cu soiuri de graminee perene destinate folosirii prin pășunat sau mixt. Acest soi poate fi cultivat în zonele cu precipitații peste 600 mm/an, unde lucerna și trifoiul alb nu dau rezultate bune.

Potențialul de producție al soiului este: 40 - 50 t/ha masă verde, 9 - 10 t/ha substanță uscată, 400 - 500 kg/ha sămânță.

2. Medicago sativa (lucernă albastră)

Scurtă descriere: Lucerna este o plantă ierboasă care poate atinge 1 m înălțime. Rădăcinile plantei ating o adâncime de peste 4,5 m. Tulpina primară se întâlnește numai la plantele tinere în anul I, după care din ea rămâne parte inferioară, numită colet. Lăstarii sunt ramificați, muchiați, glabrii sau slab păroși, erecți sau ascendenți. Frunzele sunt trifoliolate, dințate în teimea superioară. Florile sunt albastre-violacee, grupate în raceme axilare alungite. Fructul este o păstaie polispermă, răscutită, cu 2-4 spire. Semințele sunt reniforme sau drepte, de culoare galben verzuie, sau galben brumie, cu luciu slab (Varga P. și col., 1973, citat de Vântu V. și col., 2004).

Ca și celelalte leguminoase la fel și lucerna are la rădăcină nodozități, unde trăiesc bacterii fixatoare de azot cu care planta trăiește în simbioză.

Arie de răspândire, cerințe pedo-climatic: Se caracterizează prin plasticitate ecologică foarte mare, zonele de câmpie, stepă și silvostepă. Planta rezistența la secetă, dar sensibilă la temperaturile ridicate din sol; asigură producții mari numai în zonele cu precipitații > 500 mm anual, nu suportă excesul de umiditate; rezistă la temperaturi scăzute până la 250C, când solul nu este acoperit cu zăpadă.

Rezultatele cele mai bune se obțin pe solurile bogate în calciu, humus (soluri profunde, permeabile, bine aerate, cu reacție neutră spre slab acidă). Lucerna are cerințe foarte ridicate față de fosfor și potasiu.

Producția și calitatea furajului: Potențialul de producție în condiții de neirigare: 40-50 t/ha masă verde (8-10 t/ha fân); în condiții de irigație: 60-80 t /ha masă verde (12-15 t/ha fân). Conținutul lucernei în substanțe nutritive este ridicat, astfel valorile proteinei brute sunt cuprinse între 17 – 22 % și variază în limite largi, în funcție de faza de vegetație în momentul recoltării. Proteina din lucernă are un conținut bogat în aminoacizi esențiali, conferindu-i o valoare biologică ridicată. Pe lângă proteină, lucerna conține cantități mari de săruri minerale (Ca, K, Mg, Na), vitamine (A, B2, C, D, E, K) și substanțe extractive neazotate.

La lucerna în stare proaspătă s-a constatat prezența în compoziția sa chimică a saponinelor (0,3 – 1,8 % din SU), care se consideră că reprezintă cauza principală a apariției meteorizațiilor la rumegătoare. Lucerna are un grad ridicat de digestibilitate, astfel coeficienții de digestibilitate se încadrează între 65 – 85%.

Recomandări: Se folosește sub diferite moduri: masă verde proaspătă, fân, făină de lucerne, granule, brichete, siloz, semisiloz; reprezintă unul din componentele de bază la alcătuirea amestecurilor de graminee și leguminoase pentru înființarea pajiștilor temporare. Este o parteneră ideală pentru golomăț.

Îngrășămintele cu azot se aplică în cantități mai mici, deoarece lucerna își produce necesarul de azot, pe cale biologică, în urma procesului de simbioză cu bacteriile fixatoare de azot (*Rhizobium meliloti*).

3. Onobrychis viciifolia (sparcetă)

Scurtă descriere: Plantă perenă cu creștere în tufă, cu tulpini erecte, sau ascendente la bază, pubescente, având 30-70 cm înălțime. Frunzele imparipenat compuse, cu 5 -12 perechi de foliole scurt pedicilate. Florile de culoare roșie-violacee, dispuse în raceme. Păstaia este monospermă indehiscentă.

Arie de răspândire, cerințe pedo-climatice: Se găsește spontan sau cultivată, în zonele de stepă și silvostepă, ocupând terenurile mai sărace, versanții supuși eroziunii, unde lucerna dă rezultate slabe. Rezistă foarte bine la iernare și secetă. La însămânțare are nevoie de mai multă apă pentru răsărire, în primele faze de vegetație pentru o bună instalare. Planta valorifică bine terenurile uscate, calcaroase, fiind o plantă calcifilă, nu dă rezultate pe soluri acide.

Producția și calitatea furajului: Este excelentă plantă furajeră, dând producții mari și de calitate. Este considerată ca una din cele mai hrănitoare plante de nutreț. Ea conține cantități mari de calciu, provitamina A (carotina) și vitamina C; este digerată ușor și are o valoare nutritivă mare. Pe lângă aceasta, sparceta consumată proaspătă nu produce meteorizație, ceea ce se întâmplă des când animalele pășunează lucernă sau trifoi. O altă însușire remarcabilă a sparcetei este că sistemul ei radicular asimilează ușor din sol și subsol compușii acidului fosforic, potasiului și ai calciului, care nu sunt accesibili pentru alte plante. Valoarea proteinei brute pentru fânul de sparcetă este de aproximativ 16 – 18 %, cu un conținut de celuloză de 22 – 25%. Recomandări: Este recomandată în amestec cu *Bromus inermis* pe terenuri în pantă supuse eroziunii, pentru a fi folosită pentru fâneță sau pășune.

Soiuri: Sunt soiuri create în România la SCDP - Vaslui.

Anamaria - omologat în anul 2006, este un soi sintetic cu rezistență foarte bună la secetă, ger și bună la cădere și boli foliare. Pornirea în vegetație și regenerarea după coasă este foarte bună, conținut ridicat de proteină brută - la înflorire, 19,50%. Se recomandă zonele colinare din Transilvania și Moldova în amestecuri pentru pășuni și fânețe, în amestec cu obsiga nearistată și alte graminee și leguminoase perene de pajiști la refacerea sau înființarea pajiștilor pe terenuri degradate, cu fertilitate scăzută. Potențialul de producție al soiului: 35 - 65 t/ha t/ha masă verde, 1000 - 1400 kg/ha sămânță.

4. Trifolium repens (trifoi alb)

Scurtă descriere: Plantă perenă, cu tulpini repente și radicante, înrădăcinate la noduri (stoloni aeriene), lung ramificate, glabre. Trifoiul alb este o plantă mică, perenă, erbacee, glabră, cu tulpina culcată la pământ, din care pornesc rădăcini. Frunzele sunt trifoliolate, adeseori pătate cu alb sau o pată mai închisă, dispuse pe un pețiol lung. Pe tulpina, la baza pețiolului, se găsesc

stipele membranoase, ascuțite la vârf, albe-gălbui, cu nervuri verzi și liliachii. Florile sunt de culoare albă sau ușor roze, pe măsură înfloririi ele se brunifică. Sunt dispuse în capitule globuloase, așezate la vârful unor pedunculi drepți, mai lungi decât frunzele. Înfloarește în luna mai, până în septembrie.

Arie de răspândire, cerințe pedo-climatic: Este leguminoasă de pajiște cu cea mai mare arie de cultură, din câmpie până în etajul pădurilor de molid exceptând zonele prea uscate din cauza sensibilității la secetă. Este nepretențios față de sol, suportând și soluri mai grele, sărace, neutre, sau ușor acide. Preferă solurile bogate în fosfor și potasiu, fixează în sol cantități mai de azot cu ajutorul bacteriilor din nodozitățile de pe rădăcini.

Producția și calitatea furajului: Produce până la 8-9 t/ha SU, calitatea furajului fiind foarte bună, cu următorii indici 20-22% proteină brută, 19-21% fibră brută, și un coeficient de digestibilitate mare de 65-70%. Recomandări: Recoltat la înflorire, fânul conține circa 13-14 %. Poate fi folosită pentru pășune și mixt. Soiuri: La ICDP - Brașov, au fost create mai multe soiuri, dintre care amintim:

Miorița - omologat în anul 1989, este un soi sintetic creat clone selecționate din populații și soiuri autohtone și străine, aparține tipului Hollandicum, se încadrează în clasa soiurilor semitimpurii. Calitate foarte bună a furajului și o mare rezistență la boli, bună rezistență la iernare, secetă și cădere a inflorescențelor.

Soiul a fost creat pentru a fi cultivat în amestecurile cu soiuri de graminee perene destinate folosirii prin pășunat și mixt. Poate fi cultivat în zonele în care precipitațiile depășesc 600 mm/an, acceptă o fertilizare cu azot mai mare de 100-150 kg N/ha.

Potențialul de producție al soiului este: 40-45 t/ha masă verde, 9-10 t/ha fân, 300-350 kg/ha sămânță.

Supraînsămânțarea pajiștilor

În situația prezenței în covorul ierbos a 40-80% specii valoroase furajere care merită a fi menținute, cea mai economică intervenție pentru îmbunătățirea compoziției floristice, o constituie **supraînsămânțarea**.

Prin supraînsămânțare se introduc pe diferite căi unele specii sau soiuri de leguminoase și graminee perene, bianuale sau anuale, în covorul ierbos existent, pentru asigurarea unei densități și proporții optime, în scopul sporirii producției și calității furajelor. Se realizează astfel, o creștere a duratei economice de valorificare a producției unei pajiști sau culturi furajere perene (lucernă, trifoi, etc.) cu cheltuieli minime. Din punct de vedere al suprafeței pe care se acționează, se distinge o supraînsămânțare locală (parțială) sau totală.

Supraînsămânțarea locală se execută de regulă manual pe pajiștile cu covor ierbos corespunzător, dar care prezintă goluri bine conturate, restrânsă ca arie, pe locurile unde s-a defrișat vegetația lemnoasă, s-au scos cioate, a stagnat apă, etc.

În schimb **supraînsămânțarea totală** se execută mai ales cu mijloace mecanizate pe întreaga suprafață a unei pajiști care prezintă covorul ierbos degradat pe toată întinderea ei. În prezenta lucrare se fac referiri numai la supraînsămânțarea totală.

În general se supraînsămânțează:

- 1) amestecuri de graminee și leguminoase perene în pajiști permanente cu covor ierbos degradat;
- 2) leguminoase perene în pajiști permanente, lipsite sau sărace în leguminoase;

La stabilirea amestecurilor s-au luat în considerare speciile mai valoroase existente în covorul ierbos, care se vor completa prin supraînsămânțare cu altele, pentru realizarea unui echilibru între graminee și leguminoase, între graminee cu talie înaltă și cele cu talie scundă și alte criterii.

Epocile de supraînsămânțare sunt, atât primăvara cât mai devreme, imediat ce se poate lucra în câmp, cât și în luna august până la începutul lunii septembrie. Cantitățile de sămânță utilă la hectar s-au stabilit în funcție de densitatea covorului existent și epoca supraînsămânțării. În general se folosește 50-70 % din norma de sămânță pentru o cultură normală, fiind mai scăzută primăvara și ceva mai ridicată pentru epoca de toamnă. Fertilizarea cu îngrășăminte chimice se face după prima recoltă prin cosire pentru a nu stimula plantele din vechiul covor ierbos care pot înăbuși tinerele plante abia răsărite după supraînsămânțare.

Pajiștile supraînsămânțate primăvara nu se pășunează cel puțin 1-2 cicluri (recolte), iar cele supraînsămânțate toamna se vor pășuna la momentul optim, în primăvara anului următor.

Introducerea pe diferite căi a 2-3 kg/ha trifoi alb primăvara devreme, prelucrarea superficială a solului, tasarea și pășunatul efectiv cu animalele la primul ciclu și la momentul optim de pășunat a dat rezultate bune.

Având în vedere faptul că sunt necesare cantități mici de sămânță de trifoi alb la un hectar, problema semănatului direct, nu este pe deplin rezolvată din lipsă de mașini adecvate. De aceea, semințele se amestecă cu îngrășăminte chimice granulate, mai ales superfosfat cu complexe, care se administrează pe pajiști cu ajutorul semănătorilor sau alte mașini de aplicat îngrășăminte chimice.

Pentru ca aceste semințe mici să nu rămână suspendate sau la suprafața covorului ierbos existent, mai ales când se administrează cu mijloace de aplicare a îngrășămintelor chimice, este necesară tasarea terenului cu tăvălugi sau în unele cazuri pe terenuri mai denivelate, trecerea cu o turmă de oi pentru a pune în contact mai intim semințele cu solul.

La fel, pe locurile târlite, este concentrată o mare cantitate de semințe de ierburi „culese” prin pășunat de către oi și depozitate odată cu dejecțiile solide.

Astfel, îmbunătățirea covorului ierbos pe pajiștile târlite, pe lângă fertilizarea și stimularea unor specii valoroase existente sau a celor care apar din rezerva de semințe din sol, mai beneficiază și de un aport suplimentar de semințe din dejecțiile solide ale oilor care au pășunat plante cu semințe ajunse la maturitate. Prin aplicarea gunoiului de grajd pe o pajiște, covorul ierbos se îmbogățește în leguminoase și ca urmare a faptului că în gunoi se întâlnesc semințe din fânurile administrate animalelor.

Pentru această acțiune de „supraînsămânțare”, cea mai potrivită se dovedește specia ovină care circula pe suprafețe mai întinse, uneori greu accesibile cu posibilități de răspândire mai uniformă a dejecțiilor și a semințelor pe care le conțin, realizând concomitent, prin călcat, o punere în contact mai intim a semințelor cu solul.

Pe pajiștile cu strat de țelină subțire, cât și cele afectate de eroziunea solului, desțelenirea se efectuează prin 2-3 treceri în sensuri diferite cu grapa cu discuri care poate mobiliza solul până la 10-12 cm adâncime.

Epoca optimă de deștelenire este toamna.

Pregătirea patului germinativ se face în mod obișnuit cu grapele și combinatorul în funcție de situație, cu condiția ca înainte de semănat să se taseze solul (țelina) cu un tăvălug inelar, pentru asigurarea unei adâncimi mici și uniforme de semănat.

Semănatul se poate face cu semănătorile universale, la adâncimea de 1,5-2,5 cm și 12,5 cm între rânduri, primăvara cât mai timpuriu, după care obligatoriu se tasează din nou solul, de astă dată cu tăvălugi netezi.

În primul an după semănat este bine ca pajiștea să fie folosită ca fâneată, după care în anii următori să fie utilizată prin pășunat sau alte moduri de folosință.

Reînsămânțarea pajiștilor degradate

Înlocuirea pajiștilor naturale degradate cu pajiști semănate se face numai în cazurile când metodele de îmbunătățire prin mijloace de suprafață (fertilizare, amendare, supraînsămânțare) nu dau rezultatele scontate.

În principiu, pajiștile naturale se deștelenesc în vederea înființării de pajiști semănate, în următoarele situații:

- când în vegetație predomină plantele cu valoare furajeră slabă sau sunt dăunătoare în proporții de 80- 85%, indiferent de producția acestora;
- pajiștile au un potențial natural de producție foarte scăzut, sub 4-5 t/ha MV și capacitate de pășunat sub 0,5 UVM/ha, a cărei producție la unitatea de suprafață, se impune să fie mult sporită.
- pajiști care au peste 25-30% goluri în vegetație, mușuroaie înțelenite sau după defrișarea celor invadate cu vegetație lemnoasă și alte situații.

Nu se deștelenesc pajiștile cu panta mai mare de 17 (30%), cele din apropierea ogașelor și ravenelor active, indiferent de pantă, pentru a preveni eroziunea solului, cât și pajiștile situate pe soluri cu orizontul superior A foarte subțire (sub 10-12 cm grosime) care poate avea fragmente de roci dure de suprafață, precum și pajiștile situate pe soluri cu apa freatică la adâncime mai mică de 50 cm.

Deștelenirea, este lucrarea de bază prin care se distruge vechiul covor ierbos și se creează condițiile necesare înființării unei pajiști semănate. Înainte de deștelenire se execută toate lucrările de eliminare a excesului de umiditate, curățirea general a pajiștii, distrugerea mușuroaielor și a vegetației lemnoase, nivelarea terenului, amendarea, aplicarea gunoiului de grajd și altele.

Gunoiul de grajd și amendamentele pentru pajiștile semănate se aplică în cantități și la epoci asemănătoare celorlalte culturi furajere înainte de deștelenire sau pregătirea patului germinativ.

La fel și îngrășămintele chimice NPK la epocile recomandate pe pajiști, cu deosebire că la pajiștile reînsămânțate dozele se pot mări cu 50% față de cele seminaturale cu covor ierbos alcătuit din specii ale florei spontane, pentru a valorifica mai bine potențialul biologic al speciilor și soiurilor de graminee și leguminoase perene. Mobilizarea propriu zisă a țelinii se poate face cu freza de pajiști la 10-12 (15) cm adâncime sau plugul la 18 -20 (25) cm precedat de o mărunțire superficială a țelinii cu grapa cu discuri pentru a fi mai ușor răsturnată și încorporată sub brazdă.

Pe solurile puternic înțelenite cu materie organică nedescompusă în exces, se cultivă unde este posibil 1-2 ani plante furajere anuale (porumb, cartof, varză furajeră, gulii, sfeclă furajeră)

în general plante prășitoare dar și în rânduri dese (borceaguri, raigras aristat, etc.)după care se înființează pajiștea semănată, care după 5 ani de vegetație devine pajiște permanentă îmbunătățită.

Pe pajiștile cu strat de țelină subțire, cât și cele afectate de eroziunea solului, desțelenirea se efectuează prin 2-3 treceri în sensuri diferite cu grapa cu discuri care poate mobiliza solul până la 10-12 cm adâncime.

Epoca optimă de desțelenire este toamna.

Pregătirea patului germinativ se face în mod obișnuit cu grapele și combinatorul în funcție de situație, cu condiția ca înainte de semănat să se taseze solul (țelina) cu un tăvălug inelar, pentru asigurarea unei adâncimi mici și uniforme de semănat.

Semănatul se poate face cu semănătorile universale, la adâncimea de 1,5-2,5 cm și 12,5 cm între rânduri, primăvara cât mai timpuriu, după care obligatoriu se tasează din nou solul, de astă dată cu tăvălugi netezi. Amestecurile de ierburi se stabilesc în funcție de zona fizico-geografică, modul de folosință, etc. care au fost prezentate anterior în paragrafele 6.1.8. și 6.2.

În primul an după semănat este bine ca pajiștea să fie folosită ca fâneață după care în anii următori să fie utilizată prin pășunat sau alte moduri de folosință.

Recomandare: pe suprafețele cultivate cu plante de cultură, care însumează aproximativ 51,1852 ha, se recomandă reînsămânțarea, folosind pentru aceasta următoarele specii de plante, cu următoarele cantități de semințe: *Dactylis glomerata* - 10 kg, *Bromus inermis* -10 kg, *Festuca pratensis* - 8 kg; *Poa pratensis* – 2 kg; *Lotus corniculatus* 5 kg, *Onobrychis viciifolia* 15 kg, în total 50 kg/ha.

6.1.9. Realizarea unui pășunat rațional

Experiența acumulată în decursul anilor a scos în evidență că asigurarea continuității prin repartizarea pe anumite suprafețe de pășunat a aceluiași unități crescătoare de animale, prezintă multe avantaje. Crescătorii reușesc astfel să cunoască mai bine pajiștea, știu că dacă respectă și aplică mai conștiincios sarcinile ce le revin în legătură cu sistemul de exploatare este în avantajul propriei producții și calități.

Una din condițiile de bază pentru buna reușită a lucrărilor de valorificare a pășunilor o reprezintă atât organizarea pășunatului propriu zis, cât și înzestrarea pășunilor cu adăpători și adăposturi pentru animale, efectuarea unor lucrări de asanare sanitar veterinară a terenurilor.

Dezinfestarea pășunilor este o lucrare indispensabilă. Aplicarea unor substanțe cu efect de distrugere a paraziților specifici pășunilor umede, au în plus un rol de corectare a acidității solurilor (varul), fertilizare cu azot (nitrocalcarul) și îmbogățire în microelemente (sulfatul de cupru). Pentru combaterea moluștelor se mai folosește pentaclorfenalatul de sodiu în doze de 2 g până la 10 g/m³ apă, care nu este toxic pentru om, mamifere și păsări. În doză de numai 1 g/m² este toxic pentru pești, de aceea se va evita aplicarea lui în apropierea apelor în care sunt pești.

O mare atenție trebuie acordată locurilor de adăpare a animalelor care pot să fie focare de răspândire a helmintozelor (gălbezei). În acest scop este necesară curățirea și dezinfectarea lunară a adăpătorilor cu lapte de var.

Terenul din jurul adăpătorilor se va menține uscat prin pavare și asigurarea scurgerii apelor în surplus. Suprafețele de pășuni umede infestate cu paraziți pot fi recoltate prin cosire la înălțime

mai mare și fânul uscat rezultat se poate introduce în hrana animalelor. Dacă în turmă se află animale infestate se vor face dehelmintizări de 2 ori pe an, obligatoriu una cu 2 săptămâni înainte de ieșirea animalelor pe pășune.

Asigurarea cu apă de băut este o condiție indispensabilă pentru realizarea pășunatului rațional. Pentru fiecare kg de SU ingerată (5Kg MV) consumul zilnic de apă se ridică la 4-6 l la vacile de lapte, 3-5 l la bovine la îngrășat și la 2-3 l la ovine și cabaline. De exemplu pentru o vacă care consumă 10 kg SU (50 Kg MV) trebuie să i se asigure 40-60 l apă. Pentru fiecare litru de lapte produs o vacă are nevoie de 4-6 l apă.

În general se socotește că 1 UVM în sezonul de pășunat are nevoie 30-40 litri apă/zi vara și de 15 - 20 litri în cursul primăverii și al toamnei. Pentru o oaie adultă se socotesc 2 - 4 l/cap/zi în perioada pășunatului. Aprovizionarea cu apă se face din diferite surse, cu adăpători fixe sau mobile.

Adăpătorile trebuie să fie amplasate la maximum 800 m de locul unde se pășunează și în jurul lor sunt necesare lucrări de eliminare a excesului de umiditate.

Lungimea jgheburilor de adăpare (L) se calculează în funcție de numărul de animale (N) în așa fel încât adăparea unei grupe de animale să nu dureze mai mult de o oră.

$$L = \frac{N \times t \times s}{T}$$

În care:

L = lungimea jgheburilor de adăpare;

N = numărul de animale;

t = timpul necesar pentru adăparea unui animal (minute);

s = frontul de adăpare pentru un animal (m);

T = timpul necesar pentru adăparea întregului efectiv de animale (maxim 60 minute).

În tabelul de mai jos sunt prezentate elementele principale necesare construirii adăpătorilor, conform literaturii de specialitate:

Tabelul 6.2.

Specia de animale	Necesar zilnic de apă (l)	Timp necesar adăpării unui animal (min.)	Frontul de adăpare (m)		Adâncimea (m)	Lățimea interioară (m)		Înălțimea la sol (m)
			Pe ambele laturi	Pe o singură latură		În partea superioară	În partea inferioară	
Bovine adulte	40-50	7-8	0,5	1,2	0,35	0,45	0,35	0,4-0,6
Cabaline	40-50	7-8	0,5	1,2	0,35	0,5	0,4	0,6-0,7
Tineret taurin și cabalin	20-30	5-6	0,4	1	0,35	0,45	0,35	0,4-0,6
Oi și capre adulte	4-5	4-5	0,2	0,5	0,2	0,35	0,25	0,25-0,35
Tineret ovin	2-3	4-5	0,2	0,5	0,2	0,35	0,25	0,25-0,35

Tabelul de mai sus va constitui baza după care fiecare crescător de animale va verifica anual dacă lungimea adăpătorilor pe care le exploatează este suficientă pentru a asigura condiții de bunăstare speciei de animal pe care o deține.

Datele vor fi centralizate în tabelul specific din capitolul 9.4.

Pentru exemplificare, pentru toate animalele existente pe pajiște, conform datelor anului 2018, și realizând calculul pentru un front de adăpare pe ambele laturi cu un timp maxim de 60

min pentru adăparea întregului efectiv, calculat cu un timp necesar adăpării pe cap de animal ca medie a intervalului din tabelul de mai sus, rezultă următoarele date, centralizate în următorul tabel:

Tabelul 6.3.

Specia de animale	Numărul de animale	Timp necesar adăpării unui animal (min.)	Frontul de adăpare Pe ambele laturi (m)	Lungimea jgheburilor de adăpare (m)
Bovine adulte	317	7,5	0,5	19.81
Cabaline		7,5	0,5	
Tineret taurin și cabalin	144	5,5	0,4	5.28
Oi și capre adulte	7.578	4,5	0,2	113.67
Tineret ovin		4,5	0,2	
Total				138,76

Recomandăm ca pe suprafața pășunilor să fie instalați suporți cu bolovani de sare, necesari creșterii și bunăstării animalelor.

De asemenea, pe parcelele în care alimentarea cu apă potabilă pentru animale se face din puțuri, recomandăm ca acestea să fie curățate și dezinfectate înainte de începerea sezonului de pășunat.

Tabelul 6.1.a.1

Trupul de pășune/ Parcela descriptivă			Volumul lucrărilor de îmbunătățire (ha):								Suprafețe de protecție (ha)
Nr. crt.	Denumirea	Suprafața (ha)	Înlăturarea vegetației arbuști ve	Tăierea arboretelor, scoatere a cioatelor	Combaterea plantelor dăunătoare și toxice	Culegere a pietrelor și resturilor lemnoase și curățire	Nivelarea mușuroaielor	Combaterea eroziunii solului	Drenări și desecări	Total	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	T.P. 01 - P.D. 01	12.2202			0.2444	0.01				0.2544	- .00
2	T.P. 01 - P.D. 02	2.0833			0.0417					0.0417	- .00
3	T.P. 02 - P.D. 03	6.2953			0.1259		0.01			0.1359	- .00
4	T.P. 03 - P.D. 04	13.1543			0.2631	0.01	0.02			0.2931	- .00
5	T.P. 04 - P.D. 05	15.6861			0.3137	0.01	0.01			0.3337	- .00
6	T.P. 05 - P.D. 06	20.4128			0.4083	0.5	0.5			1.4083	- .00
7	T.P. 06 - P.D. 07	1.5877			0.0318	0.01				0.0418	- .00
8	T.P. 07 - P.D. 08	42.5059			0.8501	0.5	0.5			1.8501	0.2917
9	T.P. 08 - P.D. 09	52.4975			1.0500	0.5	0.5			2.0500	0.6413
10	T.P. 08 - P.D. 10	87.4614			1.7492	0.5	0.7			2.9492	- .00
11	T.P. 08 - P.D. 11	74.7846			1.4957	0.7	0.7			2.8957	0.0735
12	T.P. 08 - P.D. 12	84.4076			1.6882	0.5	0.7			2.8882	0.2667
13	T.P. 09 - P.D. 13	96.5987			1.9320	0.7	0.7			3.3320	0.4814
	Total	509.6954	0	0	10.1939	3.94	4.34	0	0	18.4739	1.7546

După efectuarea acestor lucrărilor menționate în tabel, se va interveni ori de câte ori este cazul, pe parcursul celor 10 ani de valabilitate a proiectului de amenajament pastoral.

Măsurile de îmbunătățire ce vor fi aplicate, conform recomandărilor din tabelul de mai sus, vor fi trecute într-o formă tabelară și operate la cap. 9.4.

Se vor preciza măsurile de îmbunătățire utilizate, data la care au fost aplicate și dozele utilizate de pesticide și fertilizanți, conform recomandărilor din studiul pedologic și agrochimic.

Studiul agrochimic trebuie are o valabilitate de patru ani, după care, pentru a se putea aplica din nou orice măsură de fertilizare chimică, acesta trebuie refăcut.

Aplicarea fertilizării nu se recomandă a fi efectuată pentru pajiștile ce urmează a se supraînsămânța, pentru a nu stimula dezvoltarea speciilor spontane, care pot înăbuși tinerele plante ce apar din sămânță, fertilizarea urmând a se face după prima coasă sau un ciclu de pășunat.

Datele din coloana “Suprafețe de protecție” din tabelul de mai sus a fost determinată prin calcul, cumulând pentru fiecare parcelă descriptivă lungimea canalelor de irigații sau de desecare, rezultată din tabelul de mai jos:

Tabelul 6.4

Trup de pajiște	Parcela descriptivă	Tarla	Calcul canale (m)	Suprafețe de protecție (ha)	Suprafața tarlalei (ha)
T.P. 07	P.D. 08	T 135/1	1,035.3000	0.1035	38.1117
T.P. 07	P.D. 08	T 135/10	525.3400	0.0525	0.9107
T.P. 07	P.D. 08	T 135/12	1,356.4900	0.1356	2.8407
	P.D. 08 Total		2,917.1300	0.2917	42.5059
T.P. 08	P.D. 09	T 1031/1	2,661.9200	0.2662	46.9301
T.P. 08	P.D. 09	T 1031/2	732.6500	0.0733	0.4353
T.P. 08	P.D. 09	T 1031/4	1,885.7000	0.1886	0.5712
T.P. 08	P.D. 09	T 1091	1,026.4400	0.1026	3.7583
T.P. 08	P.D. 09	T 1092/4	106,0800	0,0106	0,1511
	P.D. 09 Total		6,412.7900	0.6413	52.4975
T.P. 08	P.D. 10	T 1088	2701,0000	0,2701	87,4614
	P.D. 10 Total		2,701.0000	0.2701	87.4614
T.P. 08	P.D. 11	T 1083	196,6700	0,0197	2,4849
T.P. 08	P.D. 11	T 1085	538,6500	0,0539	50,1181
	P.D. 11 Total		735.3200	0.0735	74.7846
T.P. 08	P.D. 12	T 1046	1.612,7300	0,1613	31,0270
T.P. 08	P.D. 12	T 1048	1.054,3900	0,1054	41,5875
	P.D. 12 Total		2,667.1200	0.2667	84.4076
T.P. 09	P.D. 13	HC 1067	13,8000	0,0014	0,8722
T.P. 09	P.D. 13	HC 1069	706,0600	0,0706	0,2042
T.P. 09	P.D. 13	T 1056/1	619.1900	0.0619	22.4194
T.P. 09	P.D. 13	T 1059	466.8800	0.0467	41.7070
T.P. 09	P.D. 13	T 1061	1,095.5500	0.1096	8.7721
T.P. 09	P.D. 13	T 1066	1,213.1900	0.1213	13.2879
T.P. 09	P.D. 13	T 317	698.9800	0.0699	5.8532
	P.D. 13 Total		4,813.6500	0.4814	96.5987
	Grand Total		20,247.0100	2.0247	475.1926

După efectuarea lucrărilor enumerate în tabelul 6.4., se va interveni ori de câte ori este cazul, pe parcursul celor 10 ani de valabilitate a proiectului de amenajament pastoral.

Măsurile de îmbunătățire ce vor fi aplicate, conform recomandărilor din tabelul de mai sus, vor fi trecute într-o formă tabelară și operate la cap. 9.4.

Se vor preciza măsurile de îmbunătățire utilizate, data la care au fost aplicate și dozele utilizate de pesticide și fertilizanți, conform recomandărilor din studiul pedologic și agrochimic. Studiul agrochimic trebuie are o valabilitate de patru ani, după care, pentru a se putea aplica din nou orice măsură de fertilizare chimică, acesta trebuie refăcut.

Aplicarea fertilizării, nu se recomandă a fi efectuată pentru pajiștile ce urmează a se supraînsămânța, pentru a nu stimula dezvoltarea speciilor spontane, care pot înăbuși tinerele plante ce apar din sămânță, fertilizarea urmând a se face după prima coasă sau un ciclu de pășunat.

La nivelul UAT-ului s-a constatat necesitatea efectuării unor lucrări pentru refacerea covorului ierbos și îmbunătățirea producției pajiștilor.

Întrucât fertilizarea organică se execută prin târlire, aceasta nu a fost cuantificată în tabel. Târlirea suprafețelor se va realiza gradual pe toată durata sezonului de vegetație, iar restul lucrărilor au fost centralizate din punct de vedere al suprafețelor afectate, în tabelul următor.

Tabelul 6.1.b.

Trupul de pășune/Parcela descriptivă			Volumul de lucrări de îmbunătățire (ha):			
Nr. crt.	Denumirea	Suprafața (ha)	Fertilizare chimică	Fertilizare organică	Supraînsămânțare	Reînsămânțare
1	2	3	4	5	6	7
1	T.P. 01 - P.D. 01	12.2202	12.2202		12.2202	0
2	T.P. 01 - P.D. 02	2.0833	2.0833		2.0833	0
3	T.P. 02 - P.D. 03	6.2953	6.2953		6.2953	0
4	T.P. 34 - P.D. 04	13.1543	13.1543		13.1543	0
5	T.P. 04 - P.D. 05	15.6861	15.6861		15.6861	0
6	T.P. 05- P.D. 06	20.4128	20.4128		20.4128	0
7	T.P. 06 - P.D. 07	1.5877	1.5877		1.5877	0
8	T.P. 07 - P.D. 08	42.5059	42.5059		42.5059	0
9	T.P. 08 - P.D. 09	52.4975	52.4975		52.4975	0
10	T.P. 08 - P.D. 10	87.4614	87.4614		87.4614	0
11	T.P. 08 - P.D. 11	74.7846	74.7846		74.7846	0
12	T.P. 08 - P.D. 12	84.4076	84.4076		84.4076	0
13	T.P. 09 - P.D. 13	96.5987	96.5987		96.5987	0
	Total	509.6954	509.6954	0	509.6954	0

Orientativ, se prezintă în tabelul de mai jos dozele maxime recomandate de specialiști, în funcție de tipul de pajiște.

Tabelul 6.5

Tipul de pajiște	N	P ₂ O ₅	K ₂ O
1. Festuca valesiaca	100-200	50-60 (20-25)	-
2. Festuca rupicola	100-200	50-60 (20-25)	50-60 (40-50)
3. Agrostis capillaris			
a) productive	150-200	75-100 (35-45)	75-100(60-80)
b) slabe	100-150	50-75 (20-35)	50-75 (40-60)
4. Festuca rubra	150	75 (50)	75 (60)
5. Nardus stricta	200	100 (45)	100(80)
6. Festuca airoides	100	50 (20)	50 (40)

6.2. Amestecuri de ierburi recomandate pentru reînsămânțarea sau supraînsămânțarea pajiștilor

Pentru alegerea amestecului de ierburi, s-a luat în calcul raportul dintre graminee și leguminoase, care de regulă este de 60-80% graminee și 20-40% leguminoase. S-a considerat o repartitie de 70% graminee și 30% leguminoase. Cantitățile de semințe necesare la hectar au fost determinate după ce plantele identificate, în conformitate cu Anexele 3, 4 și 5 la Ghid, după care, pentru fiecare parcelă descriptivă s-a determinat necesarul de graminee și leguminoase de adăugat pentru a se ajunge la proporțiile din norma de semănat.

Astfel, în cazul UAT-ului, aceste calcule sunt, după cum urmează:

Tabelul 6.6.

Nr Crt	T.P.	P.D.	Suprafața (ha)	Familia Botanică	Denumire	Cantitate (Kg/ha)	Cantitate Totală (kg/ha)	Cantitate (Kg/parcelă)	Cantitate Totală (kg/parcelă)
1	T.P. 01	P.D. 01	12,2202	Graminee	-	-	15,28	-	186,72
					Lolium perene	3,60		43,99	
				Leguminoase	Onobrychis viicifolia	10,00		122,20	
					Trifolium repens	1,68		20,53	
2	T.P. 01	P.D. 02	2.0833	Graminee	-	-	15,28	-	31,83
					Lolium perene	3,60		7,50	
				Leguminoase	Onobrychis viicifolia	10,00		20,83	
					Trifolium repens	1,68		3,50	
3	T.P. 02	P.D. 03	6,2953	Graminee	-	-	15,28	-	96,19
					Lolium perene	3,60		22,66	
				Leguminoase	Onobrychis viicifolia	10,00		62,95	
					Trifolium repens	1,68		10,58	
4	T.P. 03	P.D. 04	13,1543	Graminee	-	-	15,16	-	199,42
					Lolium perene	3,60		47,36	
				Leguminoase	Onobrychis viicifolia	10,00		131,54	
					Trifolium repens	1,56		20,52	
5	T.P. 04	P.D. 05	15.6861	Graminee	-	-	15,28	-	239,68
					Lolium perene	3,60		56,47	
				Leguminoase	Onobrychis viicifolia	10,00		156,86	
					Trifolium repens	1,68		26,35	

PROIECT DE AMENAJAMENT PASTORAL - U.A.T. **FETEȘTI**

Nr Crt	T.P.	P.D.	Suprafața (ha)	Familia Botanică	Denumire	Cantitate (Kg/ha)	Cantitate Totală (kg/ha)	Cantitate (Kg/parcelă)	Cantitate Totală (kg/parcelă)
6	T.P. 05	P.D. 06	20,4128	Graminee	-	-	15,28	-	311,91
					Lolium perene	3,60		73,49	
				Leguminoase	Onobrychis viicifolia	10,00		204,13	
					Trifolium repens	1,68		34,29	
7	T.P. 06	P.D. 07	1,5877	Graminee	-	-	15,10	-	23,98
					Lolium perene	3,30		5,24	
				Leguminoase	Onobrychis viicifolia	10,00		15,88	
					Trifolium repens	1,80		2,86	
8	T.P. 07	P.D. 08	42,5059	Graminee	-	-	15,28	-	649,49
					Lolium perene	3,60		153,02	
				Leguminoase	Onobrychis viicifolia	10,00		425,06	
					Trifolium repens	1,68		71,41	
9	T.P. 08	P.D. 09	52,4975	Graminee	-	-	15,28	-	802,17
					Lolium perene	3,60		188,99	
				Leguminoase	Onobrychis viicifolia	10,00		524,98	
					Trifolium repens	1,68		88,20	
10	T.P. 08	P.D. 10	87,4614	Graminee	-	-	15,28	-	1.336,41
					Lolium perene	3,60		314,86	
				Leguminoase	Onobrychis viicifolia	10,00		874,61	
					Trifolium repens	1,68		146,94	
11	T.P. 08	P.D. 11	74,7846	Graminee	-	-	15,28	-	1.142,71
					Lolium perene	3,60		269,22	
				Leguminoase	Onobrychis viicifolia	10,00		747,85	
					Trifolium repens	1,68		125,64	
12	T.P. 08	P.D. 12	84,4076	Graminee	-	-	15,28	-	1.289,75
					Lolium perene	3,60		303,87	
				Leguminoase	Onobrychis viicifolia	10,00		844,08	
					Trifolium repens	1,68		141,80	
13	T.P. 09	P.D. 13	96,5987	Graminee	-	-	15,28	-	1,476.04
					Lolium perene	3,60		347.76	
				Leguminoase	Onobrychis viicifolia	10,00		965.99	
					Trifolium repens	1,68		162.29	
			509.6954			198.34	198.34	7,786.30	7,786.30

6.3. Capacitatea de pășunat

Capacitatea de pășunat actuală este prezentată la cap. 5.5.4., calculată prin metoda estimativă în tabelul 5.3. Capacitatea de pășunat calculată în prezent conform metodei precise este redată în tabelul următor.

Tabelul 6.7. - Capacitate de pășunat actuală

Trupul de pajiște	Suprafața parcelei de exploatare (ha)	Producția de masă verde (t/ha)	Coeficient de folosire (%)	Producția de masă verde utilă (t/ha)	Producția totală de masă verde (t)	ZAF Nr zile animal furajat pe pășune	Încărcare cu UVM	
							/1 ha	Total
1	2	3	4	5 (col.3x col.4)	6 (col.2xcol.3)	7 (col.5/0,05)	8 (col.7/DSP)	9 (col.2xcol.8)
T.P. 01	14.3035	2.20	98.18%	2.16	31.47	43.20	0.29	4.12
T.P. 02	6.2953	2.20	98.64%	2.17	13.85	43.40	0.29	1.82
T.P. 03	13.1543	2.20	98.64%	2.17	28.94	43.40	0.29	3.81
T.P. 04	15.6861	2.20	98.64%	2.17	34.51	43.40	0.29	4.54
T.P. 05	20.4128	2.20	98.64%	2.17	44.91	43.40	0.29	5.91
T.P. 06	1.5877	2.20	99.09%	2.18	3.49	43.60	0.29	0.46
T.P. 07	42.5059	2.20	98.64%	2.17	93.51	43.40	0.29	12.30
T.P. 08	299.1511	2.20	98.75%	2.17	658.13	43.40	0.29	86.55
T.P. 09	96.5987	2.20	99.09%	2.18	212.52	43.60	0.29	28.08
Total	509.6954				1121.33			147.59

Capacitatea de pășunat predictibilă, după aplicarea lucrărilor de îmbunătățire este prezentată sub formă tabelară, în tabelul următor. După aplicarea tuturor recomandărilor, se așteaptă o îmbunătățire imediată a producțiilor de masă verde de cel puțin 30% - 40%.

Pajiștile se vor îmbunătăți atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ, efecte ce vor fi benefice pentru crescătorii de animale.

Evoluția creșterii producțiilor se va putea urmări în timp, prin completarea datelor din subcapitolul 9.4.

Tabelul 6.8. - Capacitate de pășunat predictibilă

Trupul de pajiște	Suprafața parcelei de exploatare (ha)	Producția de masă verde (t/ha)	Coeficient de folosire (%)	Producția de masă verde utilă (t/ha)	Producția totală de masă verde (t)	ZAF Nr zile animal furajat pe pășune	Încărcare cu UVM	
							/1 ha	Total
1	2	3	4	5 (col.3x col.4)	6 (col.2xcol.3)	7 (col.5/0,05)	8 (col.7/DSP)	9 (col.2xcol.8)
T.P. 01	14.3035	2.970	98.65%	2.93	42.48	58.60	0.391	5.590
T.P. 02	6.2953	2.970	98.99%	2.94	18.70	58.80	0.392	2.470
T.P. 03	13.1543	2.970	98.99%	2.94	39.07	58.80	0.392	5.160
T.P. 04	15.6861	2.970	98.99%	2.94	46.59	58.80	0.392	6.15
T.P. 05	20.4128	2.970	98.99%	2.94	60.63	58.80	0.392	8.00
T.P. 06	1.5877	2.970	99.33%	2.95	4.72	59.00	0.393	0.62
T.P. 07	42.5059	2.970	98.99%	2.94	126.24	58.80	0.392	16.66
T.P. 08	299.1511	2.970	99.07%	2.94	888.48	58.80	0.39	117.27
T.P. 09	96.5987	2.970	99.33%	2.95	286.90	59.00	0.39	38.00
Total	509.6954				1513.81			199.92

6.4. Organizarea pășunatului pentru diferitele specii de animale

Metodele de pășunat se clasifică în două categorii:

- Pășunatul liber (continuu sau nerațional);
- Pășunatul rațional (prin rotație).

Ambele metode au variante pentru exploatarea intensivă și extensivă.

Pășunatul continuu (liber) este sistemul de pășunat practicat în zona noastră din cele mai vechi timpuri, fiind un sistem extensiv. Conform acestui sistem, animalele sunt lăsate să pască pe pășune de primăvara devreme și până toamna târziu. Sistemul este practicat în zonele secetoase, unde producția pajiștilor este relativ mică și neuniform repartizată pe cicluri de pășunat. Perioada de secetă din vară duce la diminuarea producției în ciclul doi.

În condițiile actuale, din studiul vegetației pajiștilor, nu recomandăm tarlalizarea în nici un trup de pajiște analizat, producția pajiștilor fiind prea mică pentru a se justifica economic.

Cu toate acestea, în următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare a pajiștilor, unele pajiști pot fi tarlalizate și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice.

Recomandări:

Practicarea unor variante de raționalizare a pășunatului continuu:

- conducerea turmelor pe un anumit traseu, care va fi modificat din când în când. Astfel, animalele nu stau în același loc, ci pășunează pe locuri diferite;
- pășunatul în front. În acest caz animalele sunt conduse în deplasarea lor pe pășune de către un cioban ce le permite înaintarea numai pe măsura consumării suficiente a plantelor;
- pășunatul continuu (liber) unde parcelarea este redusă în mod substanțial la 1-2 parcele, cu efect direct asupra diminuării cheltuielilor ocazionate de parcelare și alimentare cu apă.

În momentul în care producția pajiștii se va îmbunătăți considerabil, se va putea trece la organizarea unui pășunat rațional, pe anumite unități de exploatare.

Pășunatul rațional (prin rotație) are ca principiu împărțirea pășunii în parcele și intrarea succesivă cu animalele pe aceste suprafețe. Organizarea unui pășunat rațional presupune stabilirea numărului de parcele (tarlale) în care se împarte pajiștea, suprafața acestora și durata de timp cât stau animalele pe tarla.

În aceasta metodă pășunea este păscută doar pentru anumite perioade, intercalate cu pauze care permit refacerea plantelor din pajiști (25-30 de zile).

Ciclul de pășunat se referă la durata de refacere a pajiștii și durata pășunatului pe o tarla. Astfel în intervalul de pășunat de 150 zile, avem două cicluri de pășunat, maxim trei, în funcție de evoluția factorilor climatici; în general, în zona de câmpie pe timpul verii vegetația pajiștilor suferă foarte mult, iar după primul ciclu de pășunat producția scade semnificativ.

Această metodă prezintă mai multe variante:

- ◆ Varianta pășunatului dozat, pe care o recomandăm pentru pajiștile permanente, cu producții mai mici de 8 t/ha m.v., utilizate în mod special cu oile, se referă la atribuirea unei suprafețe mai mari de pășune, pe care animalele stau o perioadă mai lungă de timp. Suprafața tarlalei se calculează în funcție de producția pășunii și de numărul de animale;

- ◆ Varianta intensivă a pășunatului rațional constă în împartirea pășunii în 8 - 12 tarlale și intrarea succesivă cu animalele pe tarlale. Această variantă este deja mai pretențioasă și se recomandă acolo unde producția pășunii depășește 13-15 t/ha masa verde.

Conform Ordinului 544/2013 și a literaturii de specialitate, pentru stabilirea numărului de tarlale se face raportul între durata de refacere a vegetației pajiștii și durata pășunatului pe o tarla:

$$N.t. = D.r. / D.p.$$

în care:

N.t. - numărul de tarlale;

D.r. - durata de refacere a pajiștii (pentru regenerarea plantelor), cu variații cuprinse între 24 și 50 zile, în funcție de numărul ciclului de pășunat, condițiile meteorologice, altitudine, tipuri de plante etc.;

D.p. - durata de pășunat pe o tarla, cu variații cuprinse între 3 și 6 zile.

Numărul de tarlale se majorează cu 1-2, reprezentând tarlalele care se scot anual prin rotație de la pășunat, pentru aplicarea metodelor de îmbunătățire.

Astfel, pentru Fetești se pot determina următoarele:

$$N.t. = 40: 4 + 2 = 12 \text{ parcele de exploatare.}$$

Suprafețele parcelor de exploatare se pot grupa astfel încât să poată fi ușor de identificat în teren, folosindu-se de elementele de relief, drumurile de acces, canalele de irigații sau alte elemente de delimitare convențională.

Astfel, o variantă de împărțire a suprafeței în 12 parcele de exploatare rațională ar putea fi, după cum urmează:

Tabelul 6.9.

Nr Crt	Trup de pajiște	Parcela Descriptivă	Număr Tarla	Număr parcellă de exploatare	Suprafața (ha)
1	T.P. 01	P.D. 01	T 22	1	10.2510
2	T.P. 01	P.D. 01	T 25	1	1.9692
3	T.P. 01	P.D. 02	T 105/3/1/1	1	1.7737
4	T.P. 01	P.D. 02	T 296/1	1	0.3096
5	T.P. 02	P.D. 03	T 162/1 - P 52/1	1	2.6429
6	T.P. 02	P.D. 03	T 162/1 - P 52/2	1	3.6524
7	T.P. 03	P.D. 04	T 171/2	1	0.1181
8	T.P. 03	P.D. 04	T 171/3	1	0.2950
9	T.P. 03	P.D. 04	T 173/1	2	2.5981
10	T.P. 03	P.D. 04	T 174	2	10.1431
11	T.P. 04	P.D. 05	T 119/1+T 122/1+T 130	2	9.8187
12	T.P. 04	P.D. 05	T 131/1	2	3.3698
13	T.P. 04	P.D. 05	T 116/1/20	3	2.4976
14	T.P. 05	P.D. 06	T 141/2/2	3	1.5404
15	T.P. 05	P.D. 06	T 141/2/3	3	3.0663
16	T.P. 05	P.D. 06	T 145/1	3	12.3888
17	T.P. 05	P.D. 06	T 151/1	4	3.4173
18	T.P. 06	P.D. 07	T 141/2/1	4	1.5877
19	T.P. 07	P.D. 08	T 135/1	4	38.1117

20	T.P. 07	P.D. 08	T 135/10	4	0.9107
21	T.P. 07	P.D. 08	T 135/12	5	2.8407
22	T.P. 07	P.D. 08	T 135/14	5	0.6428
23	T.P. 08	P.D. 09	T 1031/1	5	46.9301
24	T.P. 08	P.D. 09	T 1031/2	5	0.4353
25	T.P. 08	P.D. 09	T 1031/4	5	0.5712
26	T.P. 08	P.D. 09	T 1037/1	5	0.3196
27	T.P. 08	P.D. 09	T 1037/2	5	0.0516
28	T.P. 08	P.D. 09	T 1091	5	3.7583
29	T.P. 08	P.D. 09	T 1092/2	6	0.2803
30	T.P. 08	P.D. 09	T 1092/4	7	0.1511
31	T.P. 08	P.D. 10	T 1088	7	87.4614
32	T.P. 08	P.D. 11	T 1077	8	22.1816
33	T.P. 08	P.D. 11	T 1083	9	2.4849
34	T.P. 08	P.D. 11	T 1085	9	50.1181
35	T.P. 08	P.D. 12	T 1046	10	31.0270
36	T.P. 08	P.D. 12	T 1048	11	41.5875
37	T.P. 08	P.D. 12	T 1048/1	12	11.7931
38	T.P. 09	P.D. 13	HC 1067	12	0.8722
39	T.P. 09	P.D. 13	HC 1069	12	0.2042
40	T.P. 09	P.D. 13	PR 1057	12	3.0862
41	T.P. 09	P.D. 13	PR 1058	12	0.3965
42	T.P. 09	P.D. 13	T 1056/1	13	22.4194
43	T.P. 09	P.D. 13	T 1059	13	41.7070
44	T.P. 09	P.D. 13	T 1061	13	8.7721
45	T.P. 09	P.D. 13	T 1066	13	13.2879
46	T.P. 09	P.D. 13	T 317	13	5.8532
			Total		509.6954

După stabilirea numărului de tarlale și a suprafețelor acestora, se trece la delimitarea tarlalelor.

Gardurile fixe sunt formate din stâlpi înalți de 1,5 m de la suprafața solului, depărtați între ei la 3-4 m, pe care se fixează 3-4 rânduri de sârmă ghimpată. Gardurile interioare pot avea numai două rânduri de sârmă. Gardurile fixe sunt costisitoare și necesită lucrări permanente de întreținere.

Gardurile electrice - cu păstor electric, reprezintă soluția cea mai bună pentru organizarea pășunatului pe tarlale. În interiorul tarlalelor se pot delimita suprafețe mai mici, pe care animalele să stea 1-2 zile sau doar o jumătate de zi.

Delimitarea între parcele se poate face și prin garduri vii formate din foioase sau arbuști.

Timpul de pășunat pe tarla prezintă, de asemenea, o importanță deosebită. Se cunoaște faptul că animalele erbivore reușesc, în câteva ore, să-și procure necesarul de hrană, în rest se plimbă bătătorind iarba și solul. De aceea, este indicat să se pășuneze dimineața 3-4 ore, să se intrerupă pășunatul 2-4 ore (timp în care animalele se odihnesc și beau apă) și să se reia după-amiaza, de asemenea, 3-4 ore.

În cazul pășunatului rațional (când se face târlirea) pășunea se menține la un nivel productiv ridicat și prin fertilizarea periodică, așa cum este prevăzută în planul de fertilizare întocmit de către O.S.P.A. Ialomița.

Avantaje sistemului rațional (în oricare din variante) de pășunat sunt:

- ◆ se limitează timpul petrecut de animale pe un anumit teritoriu;
- ◆ sporește producția pășunilor, ca urmare a faptului că plantele, după folosire, au timp pentru refacere;
- ◆ ciclurile de pășunat determină o mai bună uniformizare a producțiilor.

În decursul perioadei de vegetație:

- ◆ înlăturarea pășunatului selectiv, prin faptul că animalele sunt obligate să consume toate speciile, adică atât cele valoroase, cât și cele nevaloroase, ceea ce face ca procentul de buruieni să se reducă și, deci să se îmbunătățească compoziția floristică a pajiștii;
- ◆ folosirea uniformă a întregii suprafețe de pășunat, nemaexistând suprafețe subpășunate (cu plante nevaloroase) sau suprapășunate (cu plante valoroase);
- ◆ sporește gradul de consumabilitate al plantelor;
- ◆ posibilitatea aplicării lucrărilor de îmbunătățire a pajiștilor, inclusiv fertilizare, irigare etc.;
- ◆ animalele nu distrug țelina și, în consecință, nu se declanșează fenomene erozionale;
- ◆ obținerea unor producții mai mari la animale (lapte, carne), prin faptul că au la dispoziție tot timpul furajul în cantitatea și de calitate corespunzătoare;
- ◆ prevenirea îmbolnăvirii animalelor de parazitoze, pentru că în intervalul de 25-30 zile cât animalele lipsesc de pe tarla, ouăle și larvele paraziților sunt omorâte de acțiunea razelor solare;
- ◆ posibilitatea grupării animalelor pe categorii omogene, ceea ce prezintă mari avantaje din punct de vedere tehnic, economic și organizatoric.

6.5. Căi de acces

Toate trupurile de pajiște și parcelele descriptive componente au drumuri de acces, așa cum se poate vedea atât în planurile de delimitare ale suprafețelor de izlaz anexate la ordinul prefectului, cât și pe ortofotoplanuri.

6.6. Construcții zoopastorale și surse de apă

Sursele de apă pe pajiștile UAT-ului au fost identificate și centralizate în tabelul de mai jos:

Tabelul 6.10.

Nr Crt	Număr Tarla	Număr parcelă	Parcela Descriptivă	Trup de pajiște	Surse de apă
1	T 22	1	P.D. 01	T.P. 01	
2	T 25	1	P.D. 01	T.P. 01	
3	T 105/3/1/1	1	P.D. 02	T.P. 01	
4	T 296/1		P.D. 02	T.P. 01	
5	T 162/1 - P 52/1	52/1	P.D. 03	T.P. 02	
6	T 162/1 - P 52/2	52/2	P.D. 03	T.P. 02	
7	T 171/2	1	P.D. 04	T.P. 03	
8	T 171/3	1	P.D. 04	T.P. 03	
9	T 173/1	1	P.D. 04	T.P. 03	
10	T 174	1	P.D. 04	T.P. 03	

Nr Crt	Număr Tarla	Număr parcelă	Parcela Descriptivă	Trup de pajiște	Surse de apă
11	T 119/1+T 122/1+T 130	1	P.D. 05	T.P. 04	Brațul Borcea
12	T 131/1	1	P.D. 05	T.P. 04	Brațul Borcea
13	T 116/1/20		P.D. 05	T.P. 04	Brațul Borcea
14	T 141/2/2	1	P.D. 06	T.P. 05	Brațul Borcea
15	T 141/2/3	1	P.D. 06	T.P. 05	Brațul Borcea
16	T 145/1	1	P.D. 06	T.P. 05	Brațul Borcea
17	T 151/1	1	P.D. 06	T.P. 05	Brațul Borcea
18	T 141/2/1	1	P.D. 07	T.P. 06	
19	T 135/1	1	P.D. 08	T.P. 07	Brațul Borcea
20	T 135/10	1	P.D. 08	T.P. 07	Brațul Borcea
21	T 135/12	1	P.D. 08	T.P. 07	Brațul Borcea
22	T 135/14	1	P.D. 08	T.P. 07	Brațul Borcea
23	T 1031/1	1	P.D. 09	T.P. 08	Brațul Borcea
24	T 1031/2	1	P.D. 09	T.P. 08	Brațul Borcea
25	T 1031/4	1	P.D. 09	T.P. 08	Brațul Borcea
26	T 1037/1	1	P.D. 09	T.P. 08	Brațul Borcea
27	T 1037/2	1	P.D. 09	T.P. 08	Brațul Borcea
28	T 1091	1	P.D. 09	T.P. 08	Brațul Borcea
29	T 1092/2	1	P.D. 09	T.P. 08	Brațul Borcea
30	T 1092/4	1	P.D. 09	T.P. 08	Brațul Borcea
31	T 1088	1 (NC 23838)	P.D. 10	T.P. 08	Brațul Borcea
32	T 1077	1	P.D. 11	T.P. 08	Brațul Borcea
33	T 1083	1	P.D. 11	T.P. 08	Brațul Borcea
34	T 1085	1	P.D. 11	T.P. 08	Brațul Borcea
35	T 1046	1	P.D. 12	T.P. 08	Brațul Borcea
36	T 1048	1	P.D. 12	T.P. 08	Brațul Borcea
37	T 1048/1	1	P.D. 12	T.P. 08	Brațul Borcea
38	HC 1067	1	P.D. 13	T.P. 09	Brațul Borcea
39	HC 1069	1	P.D. 13	T.P. 09	Brațul Borcea
40	PR 1057	1	P.D. 13	T.P. 09	Brațul Borcea
41	PR 1058	1	P.D. 13	T.P. 09	Brațul Borcea
42	T 1056/1	1	P.D. 13	T.P. 09	Brațul Borcea
43	T 1059	1	P.D. 13	T.P. 09	Brațul Borcea
44	T 1061	1	P.D. 13	T.P. 09	Brațul Borcea
45	T 1066	1	P.D. 13	T.P. 09	Brațul Borcea
46	T 317	1070 (NC 23962-NC 23687- NC 23963)	P.D. 13	T.P. 09	Brațul Borcea

Jgheburile sau ulucile de adăpat trebuie să îndeplinească unele condiții și anume:

- ◆ să aibă în totalitatea lor o lungime care să asigure adăpatul tuturor animalelor care sunt pe acea pășune;
- ◆ fiecare jgheab să aibă o poziție perfect orizontală;
- ◆ să nu fie așezate direct pe pământ, ci pe suporturi la o înălțime de 30-50 cm;
- ◆ să poată fi golite integral pe perioada de iarnă sau pentru igienizare.

Amplasarea jgheburilor de adăpat se face pe un loc deschis, mai larg, pentru ca cireada să se poată deplasa și adăpa cu mai multă ușurință. De dorit este ca adăparea să se facă pe ambele părți ale jgheburilor, dar dacă acest lucru nu este posibil, se poate face și numai pe o singură parte.

Jgheburile se fac de 3-4 m lungime, cu secțiunea de 25 cm la fund, 30-35 cm în față și înălțimea de 30 cm. Ele se pot confecționa din lemn, bușteni scobiți, dulapi, beton sau tablă.

Cele mai bune și mai durabile sunt cele de beton armat, cu pereți de 8-10 cm, sclivisiți și care se toarnă direct la locul de amplasament, în bloc cu pilonii de susținere, fundul jgheburilor având o ușoară înclinație în sens longitudinal.

Pentru ca în jurul adăpătorii și în mod deosebit în fața jgheburilor să fie terenul curat, fără noroi, platforma se nivelează, se bătătorește și se pavează cu piatră.

În zona noastră de câmpie nu se practică amenajarea de stâne fixe, ci mai mult o combinație între taberele de vară și stâne. Popular, acestea sunt denumite târle. Această practică este datorată apropierii de vetrele sătești, nemaifiind necesară amenajarea de cășării sau de asigurarea unor spații potrivite de locuit pentru ciobani.

Îngrijitorii de animale folosesc niște construcții temporare demontabile sau rulote/vagoane pentru a se adăposti, acestea fiind mai ușor de mutat pe suprafața pajiștii. Apropierea de sat a reprezentat din punct de vedere economic scăderea costurilor de depozitare a produselor obținute de la animale, folosindu-se în prezent mai mult gospodăriile proprii pentru a transforma laptele muls în produse derivate. Se practică metoda "rândului la târlă", reprezentând cota de lapte ce revine periodic deținătorului de animale în funcție de numărul de capete pe care îl deține.

În apropierea rulotei/vagonului sau a construcției temporare ușor demontabile se amenajează o strungă, termen ce desemnează o amenajare pentru muls și pentru separarea oilor mulse de cele nemulse.

Recomandăm ca târla să fie mutată la fiecare 2-4 zile în alt loc, toate porțiunile de pajiște din apropiere putând fi fertilizate prin târlire. Pentru ca târla să poată fi cu ușurință mutată, se confecționează din 4 stâlpi așezați pe o talpă de lemn, cu un acoperiș simplu care asigură în timpul mulsului adăpost contra ploilor și 4-6 butuci de lemn sau scăunele simple pe care stau mulgătorii, precum și împrejmuirea care închide oile nemulse, amenajată din porți de târlire.

6.7. Calendarul anual al activităților

IANUARIE

Nu vor fi realizate însămânțări de suprafață sau suprânsămânțări.

FEBRUARIE

Acțiuni pe teren:

- ♦ Curățirea pajiștilor, respectiv defrișarea vegetatiei lemnoase în "ferestrele" iernii, dacă vremea o permite. Vegetația nedorită trebuie adunată de pe pajiște;
- ♦ Aplicarea îngrășămintelor chimice recomandate în planul de fertilizare întocmit de OSPA;
- ♦ Înterzicerea pășunatului, îndeosebi cu oile și caprele, pentru a preveni degradarea solului și răriră prematură a covorului ierbos.

MARTIE

Acțiuni pe teren:

- ◆ Se continuă defrișarea vegetației nedorite (cosit cu CS+remorcă) pentru reducerea rezervei de sămânță a acestora;
- ◆ Împrăștierea mușuroaielor și nivelarea terenului;
- ◆ Se continuă unde este cazul, aplicarea amendamentelor;
- ◆ Eliminarea excesului de umiditate temporară prin canale de desecare și al excesului permanent prin drenaje;
- ◆ Continuă aplicarea îngrășămintelor chimice după topirea zăpezii (unde este cazul);
- ◆ Se construiesc sau se refac drumurile de acces pe pășune;
- ◆ Se verifică sursa de apă, în vederea asigurării apei pentru adăpatul animalelor din fântâni;
- ◆ Se vor realiza amenajări specifice: puțuri, jgheaburi, etc;
- ◆ Se vor realiza (acolo unde este cazul) construcții ușoare pentru adăpostirea animalelor. În cazul în care ele există, se va trece la dezinfectarea și repararea acestora;
- ◆ Adăposturile vor fi dimensionate după numărul animalelor existente pe raza UAT;
- ◆ Se vor repara și dezinfecta târlele.

APRILIE

Acțiuni pe teren:

- ◆ Încheierea acțiunilor de împrăștiere a mușuroaielor și a defrișării vegetației dăunatoare;
- ◆ Continuarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare (eliminarea excesului de umiditate);
- ◆ Continuarea aplicării îngrășămintelor chimice (dacă este cazul);
- ◆ Lucrări de supraînsămânțare a pajiștilor cu covor ierbos degradat (acolo unde este cazul);
- ◆ Reparații la alimentările cu apă (puțuri, jgheaburi etc) podețe, drumuri, garduri de împrejmuire, adăposturi, târle și altele;
- ◆ Începerea sezonului de pășunat după data de 23 aprilie și respectarea acestuia pe specii și categorii de animale;
- ◆ Pășunatul începe când solul e bine zvântat. Pășunile inundate nu trebuie pășunate mai devreme de 2 săptămâni de la retragerea apelor;
- ◆ Respectarea încărcăturii optime de animale la hectar, conform calculelor din tabelele 6.9 și 6.10;
- ◆ Asigurarea necesarului de sare bolovan.

MAI

Acțiuni pe teren:

- ◆ Utilizatorii de pajiști au obligația să respecte încărcătura minimă de animale pe hectar (0,3 UVM);
- ◆ Trebuie să se asigure o densitate optimă pe întreaga suprafață, pentru prevenirea pășunatului excesiv, care conduce la reducerea ratei de refacere a pășunii, scăderea producției de iarbă și a cantității de iarbă consumată de animale în ciclurile următoare de pășunat;
- ◆ Planificarea succesiunii de pășunat a tarlalelor (pășunatul continuu) cu respectarea următoarelor criterii:
 - conducerea turmelor pe un anumit traseu, care este modificat din când în când, astfel încât animalele nu stau în același loc;
 - pășunatul în front - se realizează prin conducerea animalelor;
 - pășunatul continuu (liber) unde parcelarea este redusă în mod substanțial la 1-2 parcele, delimitate prin canale, drumuri, semne convenționale sau prin garduri, cu efect direct asupra diminuării cheltuielilor ocazionate de parcelare și alimentare cu apă;

- ◆ Se respectă ordinea pășunatului pe speciile de animale (ecvidee, taurine, ovine, caprine), pentru a preveni reducerea potențialului productiv al pajiștii și afectarea calității acesteia.

IUNIE

Acțiuni pe teren:

- ◆ Combaterea principalelor buruieni din pajiști și a plantelor neconsumate de animale;
- ◆ Utilizatorii de pajiști au obligația să respecte încărcătura minimă de animale pe hectar (0,3 UVM);
- ◆ Se respectă ordinea pășunatului pe speciile de animale (ecvidee, taurine, ovine, caprine), pentru a preveni reducerea potențialului productiv al pajiștii și afectarea calității acesteia.

IULIE

Acțiuni cu caracter permanent:

- ◆ distrugerea manuală a plantelor toxice, dăunătoare;
- ◆ dezinfectarea adăpătorilor;
- ◆ întreținerea gardurilor de separare, etc;
- ◆ Utilizatorii de pajiști au obligația să respecte încărcătura minimă de animale pe hectar (0,3 UVM).

AUGUST

Acțiuni pe teren:

- ◆ Cositul plantelor neconsumate și împrăștierea dejecțiilor solide, după fiecare ciclu de pășunat;
- ◆ Aplicarea fazială a îngrășămintelor chimice, cu respectarea planului de fertilizare întocmit de OSPA;
- ◆ Agricultorii care utilizează pășunile nu trebuie să ardă vegetația, conform GAEC 6;
- ◆ Utilizatorii de pajiști au obligația să respecte încărcătura minimă de animale pe hectar (0,3 UVM).

SEPTEMBRIE

Acțiuni pe teren:

- ◆ Utilizatorii de pajiști au obligația să respecte încărcătura minimă de animale pe hectar (0,3 UVM);
- ◆ Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă, în conformitate cu următoarele indicații:
 - Fertilizator solid - nu mai aproape de 6 m de apă;
 - Fertilizator lichid - nu mai aproape de 30 m de apă;
 - În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.

OCTOMBRIE

Acțiuni pe teren:

- ◆ Strângerea și depozitarea inventarului (jgheaburi, porți mobile, umbrare, etc);
- ◆ Distrugerea vegetației nedorite și eliminarea acesteia de pe pășune;
- ◆ Împrăștierea dejecțiilor solide;
- ◆ Împrăștierea mușuroaielor.

NOIEMBRIE - DECEMBRIE

Este interzis a se intra cu animalele pe pășune, plantele din covorul vegetal având nevoie de o perioadă de repaus până la apariția primului îngheț.

7. Descriere parcelară

Se va face o prezentare tabelară a fiecărei parcele descriptive care compune pajiștea amenajată.

Tabelul 7.1.

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Suprafața (ha)	Categoria de folosință	Unitatea de relief	Configurație	
U. A.T. Fetești	T.P. 01	P.D. 01	12,2202	pășune	câmpie	slab undulată	
Altitudine (m):	59	Expoziție:	nordică	Înclinație (%):	4.6%	Sol:	cernoziom proxicalcaric
Datele staționale suplimentare							
Tipul de pajiște			Agropyron repens (pir târător)/Cynodon dactylon (Pir gros)				
Graminee			Agropyron repens (pir târător) Agrostis capillaris (iarbă-câmpului) Cynodon dactylon (Pir gros) Setaria viridis (Mohor) Sorgum hallepense (Costrei) - 61%				
Leguminoase			Lotus corniculatus (ghizdei) Trifolium campestre (trifoi galben) Trifolium pratense (trifoi roșu) Trifolium repens (trifoi alb) - 6%				
Diverse plante			Achillea millefolium (coada-șoricelului) Plantago lanceolata (pătlagina) Taraxacum officinale (păpădie) Alte plante fara valoare furajera - 7%				
Plante dăunătoare și toxice			Rumex sp. (ștevie) - 2%				
Gradul de acoperire cu vegetație			98%				
Încărcarea cu animale			6,35				
Vegetația lemnoasă			Rosa canina (Măceș) altele - 2%				
Lucrări executate			Combaterea altor buruieni din pajiști (anual); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (anual);				
Lucrări propuse			Combaterea eroziunii solului (vezi Cap. 6.1.1. Tabel 6.1.a.1.); Eliminarea excesului de umiditate (vezi Cap. 6.1.2. Tabel 6.1.a.1.); Corectarea reacției extreme a solului pe pajiști (vezi Cap. 6.1.3.); Combaterea vegetației lemnoase nevaloroase din pajiști (vezi Cap. 6.1.4. Tabel 6.1.a.1.); Combaterea altor buruieni din pajiști (vezi Cap. 6.1.5. Tabel 6.1.a.1.); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (vezi Cap. 6.1.6. Tabel 6.1.a.1.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin fertilizare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1. Tabel 6.1.b.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin supraînsămânțare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1.b. Tabel 6.3.); Realizarea unui pășunat rațional (vezi Cap. 6.1.9.).				

Tabelul 7.2.

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Suprafața (ha)	Categoria de folosință	Unitatea de relief	Configurație	
U. A.T. Fetești	T.P. 01	P.D. 02	2.0833	pășune	câmpie	slab undulată	
Altitudine (m):	53	Expoziție:	estică	Înclinație (%):	1.5%	Sol:	cernoziom proxicalcaric
Datele staționale suplimentare							
Tipul de pajiște			Agropyron repens (pir târâtor)/Cynodon dactylon (pir gros)				
Graminee			Agropyron repens (pir târâtor) Agrostis capillaris (iarba câmpului) Cynodon dactylon (Pir gros) Setaria viridis (Mohor) Sorgum hallepense (Costrei) - 61%				
Leguminoase			Lotus corniculatus (ghizdei) Trifolium campestre (trifoi galben) Trifolium pratense (trifoi roșu) Trifolium repens (trifoi alb) - 6%				
Diverse plante			Achillea millefolium (coada-șoricelului) Plantago lanceolata (pătlagina) Taraxacum officinale (păpădie) Alte plante fara valoare furajera - 7%				
Plante dăunătoare și toxice			Rumex sp. (ștevie) - 2%				
Gradul de acoperire cu vegetație			98%				
Încărcarea cu animale			0,92				
Vegetația lemnoasă			Rosa canina (Măceș) altele - 2%				
Lucrări executate			Combaterea altor buruieni din pajiști (anual); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (anual);				
Lucrări propuse			Combaterea eroziunii solului (vezi Cap. 6.1.1. Tabel 6.1.a.1.); Eliminarea excesului de umiditate (vezi Cap. 6.1.2. Tabel 6.1.a.1.); Corectarea reacției extreme a solului pe pajiști (vezi Cap. 6.1.3.); Combaterea vegetației lemnoase nevaloroase din pajiști (vezi Cap. 6.1.4. Tabel 6.1.a.1.); Combaterea altor buruieni din pajiști (vezi Cap. 6.1.5. Tabel 6.1.a.1.); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (vezi Cap. 6.1.6. Tabel 6.1.a.1.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin fertilizare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1. Tabel 6.1.b.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin supraînsămânțare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1.b. Tabel 6.3.); Realizarea unui pășunat rațional (vezi Cap. 6.1.9.).				

Tabelul 7.3.

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Suprafața (ha)	Categoria de folosință	Unitatea de relief	Configurație	
U. A.T. Fetești	T.P. 02	P.D. 03	6,2953	pășune	câmpie	plană	
Altitudine (m):	52	Expoziție:	sudică	Înclinație (%):	0.0%	Sol:	cernoziom proxicalcaric
Datele staționale suplimentare							
Tipul de pajiște			Agropyron repens (pir târâtor)/Cynodon dactylon (pir gros)				
Graminee			Agropyron repens (pir târâtor) Agrostis capillaris (iarba-câmpului) Cynodon dactylon (Pir gros) Setaria viridis (Mohor) Sorghum hallepense (Costrei) - 61%				
Leguminoase			Lotus corniculatus (ghizdei) Trifolium campestre (trifoi galben) Trifolium pratense (trifoi roșu) Trifolium repens (trifoi alb) - 6%				
Diverse plante			Achillea millefolium (coada-șoricelului) Plantago lanceolata (pătlagina) Taraxacum officinale (pădădie) Alte plante fara valoare furajera - 7%				
Plante dăunătoare și toxice			Rumex sp. (ștevie) - 2%				
Gradul de acoperire cu vegetație			98%				
Încărcarea cu animale			3,25				
Vegetația lemnoasă			Rosa canina (Măceș) altele - 2%				
Lucrări executate			Combaterea altor buruieni din pajiști (anual); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (anual);				
Lucrări propuse			Combaterea eroziunii solului (vezi Cap. 6.1.1. Tabel 6.1.a.1.); Eliminarea excesului de umiditate (vezi Cap. 6.1.2. Tabel 6.1.a.1.); Corectarea reacției extreme a solului pe pajiști (vezi Cap. 6.1.3.); Combaterea vegetației lemnoase nevaloroase din pajiști (vezi Cap. 6.1.4. Tabel 6.1.a.1.); Combaterea altor buruieni din pajiști (vezi Cap. 6.1.5. Tabel 6.1.a.1.); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (vezi Cap. 6.1.6. Tabel 6.1.a.1.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin fertilizare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1. Tabel 6.1.b.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin supraînsămânțare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1.b. Tabel 6.3.); Realizarea unui pășunat rațional (vezi Cap. 6.1.9.).				

Tabelul 7.4.

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Suprafața (ha)	Categoria de folosință	Unitatea de relief	Configurație	
U. A.T. Fetești	T.P. 03	P.D. 04	13,1543	pășune	câmpie	plană	
Altitudine (m):	58	Expoziție:	sudică	Înclinație (%):	2.6%	Sol:	cernoziom proxicalcaric
Datele staționale suplimentare							
Tipul de pajiște			Agropyron repens (pir târător)/Cynodon dactylon (pir gros)				
Graminee			Agropyron repens (pir târător) Agrostis capillaris (iarba-câmpului) Cynodon dactylon (Pir gros) Setaria viridis (Mohor) Sorgum hallepense (Costrei) - 61%				
Leguminoase			Lotus corniculatus (ghizdei) Trifolium campestre (trifoi galben) Trifolium pratense (trifoi roșu) Trifolium repens (trifoi alb) - 7%				
Diverse plante			Achillea millefolium (coada-șoricelului) Plantago lanceolata (pătlagina) Taraxacum officinale (păpădie) - 6%				
Plante dăunătoare și toxice			Rumex sp. (ștevie) - 2%				
Gradul de acoperire cu vegetație			98%				
Încărcarea cu animale			6,95				
Vegetația lemnoasă			Rosa canina (Măceș) altele - 2%				
Lucrări executate			Combaterea altor buruieni din pajiști (anual); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (anual);				
Lucrări propuse			Combaterea eroziunii solului (vezi Cap. 6.1.1. Tabel 6.1.a.1.); Eliminarea excesului de umiditate (vezi Cap. 6.1.2. Tabel 6.1.a.1.); Corectarea reacției extreme a solului pe pajiști (vezi Cap. 6.1.3.); Combaterea vegetației lemnoase nevaloroase din pajiști (vezi Cap. 6.1.4. Tabel 6.1.a.1.); Combaterea altor buruieni din pajiști (vezi Cap. 6.1.5. Tabel 6.1.a.1.); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (vezi Cap. 6.1.6. Tabel 6.1.a.1.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin fertilizare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1. Tabel 6.1.b.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin supraînsămânțare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1.b. Tabel 6.3.); Realizarea unui pășunat rațional (vezi Cap. 6.1.9.).				

Tabelul 7.5.

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Suprafața (ha)	Categoria de folosință	Unitatea de relief	Configurație	
U. A.T. Fetești	T.P. 04	P.D. 05	15.6861	pășune	pantă	slab înclinată	
Altitudine (m):	30	Expoziție:	sudică	Înclinație (%):	5,8%	Sol:	cernoziom proxicalcaric, slab erodat
Datele staționale suplimentare							
Tipul de pajiște			Agropyron repens (pir târâtor)/Cynodon dactylon (pir gros)				
Graminee			Agropyron repens (pir târâtor) Agrostis capillaris (iarba câmpului) Cynodon dactylon (Pir gros) Setaria viridis (Mohor) Sorghum hallepense (Costrei) - 61%				
Leguminoase			Lotus corniculatus (ghizdei) Trifolium campestre (trifoi galben) Trifolium pratense (trifoi roșu) Trifolium repens (trifoi alb) - 6%				
Diverse plante			Achillea millefolium (coada-șoricelului) Plantago lanceolata (pătlagina) Taraxacum officinale (păpădie) Alte plante fara valoare furajera - 7%				
Plante dăunătoare și toxice			Rumex sp. (ștevie) - 2%				
Gradul de acoperire cu vegetație			98%				
Încărcarea cu animale			8.16				
Vegetația lemnoasă			Rosa canina (Măceș) altele - 2%				
Lucrări executate			Combaterea altor buruieni din pajiști (anual); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (anual);				
Lucrări propuse			Combaterea eroziunii solului (vezi Cap. 6.1.1. Tabel 6.1.a.1.); Eliminarea excesului de umiditate (vezi Cap. 6.1.2. Tabel 6.1.a.1.); Corectarea reacției extreme a solului pe pajiști (vezi Cap. 6.1.3.); Combaterea vegetației lemnoase nevaloroase din pajiști (vezi Cap. 6.1.4. Tabel 6.1.a.1.); Combaterea altor buruieni din pajiști (vezi Cap. 6.1.5. Tabel 6.1.a.1.); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (vezi Cap. 6.1.6. Tabel 6.1.a.1.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin fertilizare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1. Tabel 6.1.b.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin supraînsămânțare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1.b. Tabel 6.3.); Realizarea unui pășunat rațional (vezi Cap. 6.1.9.).				

Tabelul 7.6.

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Suprafața (ha)	Categoria de folosință	Unitatea de relief	Configurație	
U. A.T. Fetești	T.P. 05	P.D. 06	20,4128	Pășune	câmpie	plană	
Altitudine (m):	45	Expoziție:	sud - estică	Înclinație (%):	0,0%	Sol:	cernoziom proxicalcaric
Datele staționale suplimentare							
Tipul de pajiște			Agropyron repens (pir târâtor)/Cynodon dactylon (pir gros)				
Graminee			Agropyron repens (pir târâtor) Agrostis capillaris (iarba-câmpului) Cynodon dactylon (Pir gros) Setaria viridis (Mohor) Sorgum hallepense (Costrei) - 61%				
Leguminoase			Lotus corniculatus (ghizdei) Trifolium campestre (trifoi galben) Trifolium pratense (trifoi roșu) Trifolium repens (trifoi alb) - 6%				
Diverse plante			Achillea millefolium (coada-șoricelului) Plantago lanceolata (pătăgina) Taraxacum officinale (păpădie) Alte plante fara valoare furajera - 7%				
Plante dăunătoare și toxice			Rumex sp. (ștevie) - 2%				
Gradul de acoperire cu vegetație			98%				
Încărcarea cu animale			10,7				
Vegetația lemnoasă			Rosa canina (Măceș) altele - 2%				
Lucrări executate			Combaterea altor buruieni din pajiști (anual); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (anual);				
Lucrări propuse			Combaterea eroziunii solului (vezi Cap. 6.1.1. Tabel 6.1.a.1.); Eliminarea excesului de umiditate (vezi Cap. 6.1.2. Tabel 6.1.a.1.); Corectarea reacției extreme a solului pe pajiști (vezi Cap. 6.1.3.); Combaterea vegetației lemnoase nevaloroase din pajiști (vezi Cap. 6.1.4. Tabel 6.1.a.1.); Combaterea altor buruieni din pajiști (vezi Cap. 6.1.5. Tabel 6.1.a.1.); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (vezi Cap. 6.1.6. Tabel 6.1.a.1.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin fertilizare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1. Tabel 6.1.b.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin supraînsămânțare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1.b. Tabel 6.3.); Realizarea unui pășunat rațional (vezi Cap. 6.1.9.).				

Tabelul 7.7.

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Suprafața (ha)	Categoria de folosință	Unitatea de relief	Configurație	
U. A.T. Fetești	T.P. 06	P.D. 07	1,5877	pășune	pantă	slab înclinată	
Altitudine (m):	30	Expoziție:	sudică	Înclinație (%):	7,7%	Sol:	cernoziom proxicalcaric, slab erodat
Datele staționale suplimentare							
Tipul de pajiște			Agropyron repens (pir târâtor)/Cynodon dactylon (pir gros)				
Graminee			Agropyron repens (pir târâtor) Agrostis capillaris (iarbă-câmpului) Cynodon dactylon (Pir gros) Setaria viridis (Mohor) Sorghum hallepense (Costrei) - 62%				
Leguminoase			Lotus corniculatus (ghizdei) Trifolium pratense (trifoi roșu) Trifolium repens (trifoi alb) - 5%				
Diverse plante			Achillea millefolium (coada-șoricelului) Plantago lanceolata (pătlagina) Taraxacum officinale (păpădie) Alte plante fara valoare furajera - 7%				
Plante dăunătoare și toxice			Rumex sp. (ștevie) - 2%				
Gradul de acoperire cu vegetație			98%				
Încărcarea cu animale			0,83				
Vegetația lemnoasă			Rosa canina (Măceș) altele - 2%				
Lucrări executate			Combaterea altor buruieni din pajiști (anual); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (anual);				
Lucrări propuse			Combaterea eroziunii solului (vezi Cap. 6.1.1. Tabel 6.1.a.1.); Eliminarea excesului de umiditate (vezi Cap. 6.1.2. Tabel 6.1.a.1.); Corectarea reacției extreme a solului pe pajiști (vezi Cap. 6.1.3.); Combaterea vegetației lemnoase nevaloroase din pajiști (vezi Cap. 6.1.4. Tabel 6.1.a.1.); Combaterea altor buruieni din pajiști (vezi Cap. 6.1.5. Tabel 6.1.a.1.); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (vezi Cap. 6.1.6. Tabel 6.1.a.1.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin fertilizare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1. Tabel 6.1.b.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin supraînsămânțare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1.b. Tabel 6.3.); Realizarea unui pășunat rațional (vezi Cap. 6.1.9.).				

Tabelul 7.8.

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Suprafața (ha)	Categoria de folosință	Unitatea de relief	Configurație	
U. A.T. Fetești	T.P. 07	P.D. 08	42,5059	pășune	luncă riverană Dunării		
Altitudine (m):	10	Expoziție:	estică	Înclinație (%):	2.1%	Sol:	aluviosol coluvic
Datele staționale suplimentare							
Tipul de pajiște			Agropyron repens (pir târâtor)/Cynodon dactylon (pir gros)				
Graminee			Agropyron repens (pir târâtor) Agrostis capillaris (iarba-câmpului) Cynodon dactylon (Pir gros) Setaria viridis (Mohor) Sorgum hallepense (Costrei) - 61%				
Leguminoase			Lotus corniculatus (ghizdei) Trifolium campestre (trifoi galben) Trifolium pratense (trifoi roșu) Trifolium repens (trifoi alb) - 6%				
Diverse plante			Achillea millefolium (coada-șoricelului) Plantago lanceolata (pătăgina) Taraxacum officinale (păpădie) Alte plante fara valoare furajera - 7%				
Plante dăunătoare și toxice			Rumex sp. (ștevie) - 2%				
Gradul de acoperire cu vegetație			98%				
Încărcarea cu animale			22,27				
Vegetația lemnoasă			Rosa canina (Măceș) altele - 2%				
Lucrări executate			Combaterea altor buruieni din pajiști (anual); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (anual);				
Lucrări propuse			Combaterea eroziunii solului (vezi Cap. 6.1.1. Tabel 6.1.a.1.); Eliminarea excesului de umiditate (vezi Cap. 6.1.2. Tabel 6.1.a.1.); Corectarea reacției extreme a solului pe pajiști (vezi Cap. 6.1.3.); Combaterea vegetației lemnoase nevaloroase din pajiști (vezi Cap. 6.1.4. Tabel 6.1.a.1.); Combaterea altor buruieni din pajiști (vezi Cap. 6.1.5. Tabel 6.1.a.1.); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (vezi Cap. 6.1.6. Tabel 6.1.a.1.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin fertilizare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1. Tabel 6.1.b.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin supraînsămânțare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1.b. Tabel 6.3.); Realizarea unui pășunat rațional (vezi Cap. 6.1.9.).				

Tabelul 7.9.

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Suprafața (ha)	Categoria de folosință	Unitatea de relief	Configurație	
U. A.T. Fetești	T.P. 08	P.D. 09	52,4975	pășune	luncă	plană	
Altitudine (m):	10	Expoziție:	sudică	Înclinație (%):	1.3%	Sol:	aluviosol molic
Datele staționale suplimentare							
Tipul de pajiște			Agropyron repens (pir târător)/Cynodon dactylon (pir gros)				
Graminee			Agropyron repens (pir târător) Agrostis capillaris (iarbă-câmpului) Cynodon dactylon (Pir gros) Dactylis glomerata (golomăț) Setaria viridis (Mohor) Sorghum hallepense (Costrei) - 63%				
Leguminoase			Lotus corniculatus (ghizdei) Trifolium campestre (trifoi galben) Trifolium pratense (trifoi roșu) Trifolium repens (trifoi alb) - 6%				
Diverse plante			Achillea millefolium (coada-șoricelului) Plantago lanceolata (pătlagina) Taraxacum officinale (păpădie) - 6%				
Plante dăunătoare și toxice			Rumex sp. (ștevie) - 2%				
Gradul de acoperire cu vegetație			98%				
Încărcarea cu animale			28,98				
Vegetația lemnoasă			Rosa canina (Măceș) altele - 2%				
Lucrări executate			Combaterea altor buruieni din pajiști (anual); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (anual);				
Lucrări propuse			Combaterea eroziunii solului (vezi Cap. 6.1.1. Tabel 6.1.a.1.); Eliminarea excesului de umiditate (vezi Cap. 6.1.2. Tabel 6.1.a.1.); Corectarea reacției extreme a solului pe pajiști (vezi Cap. 6.1.3.); Combaterea vegetației lemnoase nevaloroase din pajiști (vezi Cap. 6.1.4. Tabel 6.1.a.1.); Combaterea altor buruieni din pajiști (vezi Cap. 6.1.5. Tabel 6.1.a.1.); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (vezi Cap. 6.1.6. Tabel 6.1.a.1.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin fertilizare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1. Tabel 6.1.b.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin supraînsămânțare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1.b. Tabel 6.3.); Realizarea unui pășunat rațional (vezi Cap. 6.1.9.).				

Tabelul 7.10.

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Suprafața (ha)	Categoria de folosință	Unitatea de relief	Configurație	
U. A.T. Fetești	T.P. 08	P.D. 10	87,4614	pășune	luncă	riverană Dunării	
Altitudine (m):	7	Expoziție:	nord - estică	Înclinație (%):	1,4%	Sol:	aluviosol etnic
Datele staționale suplimentare							
Tipul de pajiște			Agropyron repens (pir târâtor)/Cynodon dactylon (pir gros)				
Graminee			Agropyron repens (pir târâtor) Agrostis capillaris (iarba-câmpului) Cynodon dactylon (Pir gros) Dactylis glomerata (golomăț) Setaria viridis (Mohor) Sorgum hallepense (Costrei) - 63%				
Leguminoase			Lotus corniculatus (ghizdei) Trifolium campestre (trifoi galben) Trifolium pratense (trifoi roșu) Trifolium repens (trifoi alb) - 6%				
Diverse plante			Achillea millefolium (coada-șoricelului) Plantago lanceolata (pătlagina) Taraxacum officinale (păpădie) - 6%				
Plante dăunătoare și toxice			Rumex sp. (ștevie) - 2%				
Gradul de acoperire cu vegetație			98%				
Încărcarea cu animale			47,93				
Vegetația lemnoasă			Rosa canina (Măceș) altele - 2%				
Lucrări executate			Combaterea altor buruieni din pajiști (anual); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (anual);				
Lucrări propuse			Combaterea eroziunii solului (vezi Cap. 6.1.1. Tabel 6.1.a.1.); Eliminarea excesului de umiditate (vezi Cap. 6.1.2. Tabel 6.1.a.1.); Corectarea reacției extreme a solului pe pajiști (vezi Cap. 6.1.3.); Combaterea vegetației lemnoase nevaloroase din pajiști (vezi Cap. 6.1.4. Tabel 6.1.a.1.); Combaterea altor buruieni din pajiști (vezi Cap. 6.1.5. Tabel 6.1.a.1.); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (vezi Cap. 6.1.6. Tabel 6.1.a.1.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin fertilizare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1. Tabel 6.1.b.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin supraînsămânțare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1.b. Tabel 6.3.); Realizarea unui pășunat rațional (vezi Cap. 6.1.9.).				

Tabelul 7.11.

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Suprafața (ha)	Categoria de folosință	Unitatea de relief	Configurație	
U. A.T. Fetești	T.P. 08	P.D. 11	74,7846	pășune	luncă	plană	
Altitudine (m):	8	Expoziție:	sud-estică	Înclinație (%):	1,1%	Sol:	aluviosol etnic
Datele staționale suplimentare							
Tipul de pajiște			Agropyron repens (pir târâtor)/Cynodon dactylon (pir gros)				
Graminee			Agropyron repens (pir târâtor) Agrostis capillaris (iarba-câmpului) Cynodon dactylon (Pir gros) Dactylis glomerata (golomăț) Setaria viridis (Mohor) Sorgum hallepense (Costrei) - 63%				
Leguminoase			Lotus corniculatus (ghizdei) Trifolium campestre (trifoi galben) Trifolium pratense (trifoi roșu) Trifolium repens (trifoi alb) - 6%				
Diverse plante			Achillea millefolium (coada-șoricelului) Plantago lanceolata (pătlagina) Taraxacum officinale (păpădie) - 6%				
Plante dăunătoare și toxice			Rumex sp. (ștevie) - 2%				
Gradul de acoperire cu vegetație			98%				
Încărcarea cu animale			40,98				
Vegetația lemnoasă			Rosa canina (Măceș) altele - 2%				
Lucrări executate			Combaterea altor buruieni din pajiști (anual); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (anual);				
Lucrări propuse			Combaterea eroziunii solului (vezi Cap. 6.1.1. Tabel 6.1.a.1.); Eliminarea excesului de umiditate (vezi Cap. 6.1.2. Tabel 6.1.a.1.); Corectarea reacției extreme a solului pe pajiști (vezi Cap. 6.1.3.); Combaterea vegetației lemnoase nevaloroase din pajiști (vezi Cap. 6.1.4. Tabel 6.1.a.1.); Combaterea altor buruieni din pajiști (vezi Cap. 6.1.5. Tabel 6.1.a.1.); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (vezi Cap. 6.1.6. Tabel 6.1.a.1.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin fertilizare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1. Tabel 6.1.b.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin supraînsămânțare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1.b. Tabel 6.3.); Realizarea unui pășunat rațional (vezi Cap. 6.1.9.).				

Tabelul 7.12.

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Suprafața (ha)	Categoria de folosință	Unitatea de relief	Configurație	
U. A.T. Fetești	T.P. 08	P.D. 12	84,4076	pășune	luncă	plană	
Altitudine (m):	10	Expoziție:	sud - estică	Înclinație (%):	1,1%	Sol:	aluviosol molic
Datele staționale suplimentare							
Tipul de pajiște			Agropyron repens (pir târâtor)/Cynodon dactylon (pir gros)				
Graminee			Agropyron repens (pir târâtor) Agrostis capillaris (iarba-câmpului) Cynodon dactylon (Pir gros) Dactylis glomerata (golomăț) Setaria viridis (Mohor) Sorgum hallepense (Costrei) - 63%				
Leguminoase			Lotus corniculatus (ghizdei) Trifolium campestre (trifoi galben) Trifolium pratense (trifoi roșu) Trifolium repens (trifoi alb) - 6%				
Diverse plante			Achillea millefolium (coada-șoricelului) Plantago lanceolata (pătlagina) Taraxacum officinale (păpădie) - 6%				
Plante dăunătoare și toxice			Rumex sp. (ștevie) - 2%				
Gradul de acoperire cu vegetație			98%				
Încărcarea cu animale			46,26				
Vegetația lemnoasă			Rosa canina (Măceș) altele - 2%				
Lucrări executate			Combaterea altor buruieni din pajiști (anual); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (anual);				
Lucrări propuse			Combaterea eroziunii solului (vezi Cap. 6.1.1. Tabel 6.1.a.1.); Eliminarea excesului de umiditate (vezi Cap. 6.1.2. Tabel 6.1.a.1.); Corectarea reacției extreme a solului pe pajiști (vezi Cap. 6.1.3.); Combaterea vegetației lemnoase nevaloroase din pajiști (vezi Cap. 6.1.4. Tabel 6.1.a.1.); Combaterea altor buruieni din pajiști (vezi Cap. 6.1.5. Tabel 6.1.a.1.); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (vezi Cap. 6.1.6. Tabel 6.1.a.1.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin fertilizare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1. Tabel 6.1.b.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin supraînsămânțare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1.b. Tabel 6.3.); Realizarea unui pășunat rațional (vezi Cap. 6.1.9.).				

Tabelul 7.13.

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Suprafața (ha)	Categoria de folosință	Unitatea de relief	Configurație	
U. A.T. Fetești	T.P. 09	P.D. 13	96,5987	pășune	luncă	plană	
Altitudine (m):	9	Expoziție:	vestică	Înclinație (%):	0,8%	Sol:	aluviosol molic, moderat gleizat
Datele staționale suplimentare							
Tipul de pajiște			Agropyron repens (pir târâtor) / Cynodon dactylon (Pir gros)				
Graminee			Agropyron repens (pir târâtor) Agrostis capillaris (iarba-câmpului) Cynodon dactylon (Pir gros) Dactylis glomerata (golomăț) Setaria viridis (Mohor) Sorgum hallepense (Costrei) - 63%				
Leguminoase			Lotus corniculatus (ghizdei) Trifolium campestre (trifoi galben) Trifolium pratense (trifoi roșu) Trifolium repens (trifoi alb) - 6%				
Diverse plante			Achillea millefolium (coada-șoricelului) Plantago lanceolata (pătlagina) Taraxacum officinale (păpădie) - 6%				
Plante dăunătoare și toxice			Rumex sp. (ștevie) - 2%				
Gradul de acoperire cu vegetație			98%				
Încărcarea cu animale			52.94				
Vegetația lemnoasă			Rosa canina (Măceș) altele - 2%				
Lucrări executate			Combaterea altor buruieni din pajiști (anual); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (anual);				
Lucrări propuse			Combaterea eroziunii solului (vezi Cap. 6.1.1. Tabel 6.1.a.1.); Eliminarea excesului de umiditate (vezi Cap. 6.1.2. Tabel 6.1.a.1.); Corectarea reacției extreme a solului pe pajiști (vezi Cap. 6.1.3.); Combaterea vegetației lemnoase nevaloroase din pajiști (vezi Cap. 6.1.4. Tabel 6.1.a.1.); Combaterea altor buruieni din pajiști (vezi Cap. 6.1.5. Tabel 6.1.a.1.); Distrugerea mușuroaielor, nivelarea și curățirea pajiștilor (vezi Cap. 6.1.6. Tabel 6.1.a.1.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin fertilizare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1. Tabel 6.1.b.); Îmbunătățirea covorului ierbos prin supraînsămânțare (vezi Cap. 6.1.7. Tabel 6.1.b. Tabel 6.3.); Realizarea unui pășunat rațional (vezi Cap. 6.1.9.).				

8. Descrierea vegetației forestiere - NU ESTE CAZUL

8.1. Date generale

suprafața totală, suprafața efectiv ocupată și distribuția vegetației forestiere pe suprafață

8.2. Descrierea stațiunii

forma de relief, configurația terenului, expoziție, înclinare, altitudine, tipul genetic de sol, tipul de floră, tipul de stațiune, datele caracteristice pentru stațiune, eroziune, grohotiș, stâncării și alte caracteristici ecopedologice care prezintă importanță pentru vegetația forestieră

8.3. Descrierea vegetației forestiere

arboretul - elementele de arboret, proveniența, vârsta, proporția elementelor, clasa de producție, creșterea, vârsta medie, consistența, volumul la hectar și volumul total

8.4. Organizarea pășunatului

zonele admise la pășunat, zonele în care este permisă traversarea spre locurile de pășunat, zonele în care pășunatul este interzis, perioadele în care este admis pășunatul

8.5. Hărți

harta pășunii împădurite, harta zonelor admise/interzise la pășunat și a celor în care este permisă traversarea

9. Diverse

9.1. Data intrării în vigoare a amenajamentului și durata acestuia

Prezentul amenajament intră în vigoare de la data semnării procesului verbal de predare primire. Durata amenajamentului pastoral este de 10 ani.

9.2. Colectivul de elaborare a prezentei lucrări

Colectivul de elaborare al prezentului amenajament pastoral este format din:

Tabelul 9.1.

Nr Crt	Nume si prenume	Instituția	Compartiment	Funcția	Contribuția	Semnătura
Componenta grupului de lucru						
1	Andra CĂLIN	Direcția pentru Agricultură Județeană Ialomița	Formare profesională, promovare și întocmire proiecte	Consilier	Faza de redactare Faza de editare	
2	Georgeta VIȘAN	Direcția pentru Agricultură Județeană Ialomița	Asistență tehnică zonală și RICA	Consilier	Faza de redactare Faza de editare	
3	Claudia – Elena CIUCIULĂ	Primăria Fetești	Compartiment Registru Agricol	Șef birou	Tema de proiectare Faza de teren Faza de redactare Faza de editare	
4	Vera PĂSTRĂV	Primăria Fetești	Compartiment Registru Agricol	Inspector	Tema de proiectare Faza de teren Faza de redactare Faza de editare	

9.3. Hărțile ce se atașează amenajamentului

Tabelul 9.2.

Nr Crt	Denumire plan	Trup de pajiște	Parcela Descriptivă	Scara	Data planului
1	P.D.I. -T 22	T.P. 01	P.D. 01	1:7000	06/05/2015
2	P.D.I. - T 25	T.P. 01	P.D. 01	1:5000	06/05/2015
3	P.D.I. - T 105/3/1/1	T.P. 01	P.D. 02	1:2000	06/05/2015
4	P.D.I. - T 296/1	T.P. 01	P.D. 02		06/05/2015
5	P.D.I. - T 162/1 - P 52/1	T.P. 02	P.D. 03	1:5000	06/05/2015
6	P.D.I. - T 162/1 - P 52/2	T.P. 02	P.D. 03	1:5000	06/05/2015
7	P.D.I. - T 171/2	T.P. 03	P.D. 04	1:2000	06/05/2015
8	P.D.I. - T 171/3	T.P. 03	P.D. 04	1:2000	06/05/2015
9	P.D.I. - T 173/1	T.P. 03	P.D. 04	1:5000	06/05/2015
10	P.D.I. - T 174	T.P. 03	P.D. 04	1:5000	06/05/2015
11	P.D.I. - T 119/1+T122/1+T130	T.P. 04	P.D. 05	1:5000	06/05/2015
12	P.D.I. - T 131/1	T.P. 04	P.D. 05	1:5000	06/05/2015
13	P.D.I. - T 116/1/20	T.P. 04	P.D. 05		06/05/2015
14	P.D.I. - T 141/2/2	T.P. 05	P.D. 06	1:2000	06/05/2015
15	P.D.I. - T 141/2/3	T.P. 05	P.D. 06	1:5000	06/05/2015
16	P.D.I. - T 145/1	T.P. 05	P.D. 06	1:5000	06/05/2015
17	P.D.I. - T 151/1	T.P. 05	P.D. 06	1:2000	06/05/2015
18	P.D.I. - T 141/2/1	T.P. 06	P.D. 07	1:2000	06/05/2015
19	P.D.I. - T 135/1	T.P. 07	P.D. 08	1:5000	06/05/2015
20	P.D.I. - T 135/10	T.P. 07	P.D. 08	1:2000	06/05/2015
21	P.D.I. - T 135/12	T.P. 07	P.D. 08	1:2000	06/05/2015
22	P.D.I. - T 135/14	T.P. 07	P.D. 08	1:2000	06/05/2015
23	P.D.I. - T 1031/1	T.P. 08	P.D. 09	1:6000	06/05/2015
24	P.D.I. - T 1031/2	T.P. 08	P.D. 09	1:5000	06/05/2015
25	P.D.I. - T 1031/4	T.P. 08	P.D. 09	1:5000	06/05/2015
26	P.D.I. - T 1037/1	T.P. 08	P.D. 09	1:5000	06/05/2015
27	P.D.I. - T 1037/2	T.P. 08	P.D. 09	1:5000	06/05/2015
28	P.D.I. - T 1091	T.P. 08	P.D. 09	1:5000	06/05/2015
29	P.D.I. - T 1092/2	T.P. 08	P.D. 09	1:2000	06/05/2015
30	P.D.I. - T 1092/4	T.P. 08	P.D. 09	1:2000	06/05/2015
31	P.D.I. - T 1088	T.P. 08	P.D. 10	1:10000	06/05/2015
32	P.D.I. - T 1077	T.P. 08	P.D. 11	1:5000	06/05/2015
33	P.D.I. - T 1083	T.P. 08	P.D. 11	1:5000	06/05/2015
34	P.D.I. - T 1085	T.P. 08	P.D. 11	1:10000	06/05/2015
35	P.D.I. - T 1046	T.P. 08	P.D. 12	1:5000	06/05/2015
36	P.D.I. - T 1048	T.P. 08	P.D. 12	1:5000	06/05/2015
37	P.D.I. - T 1048/1	T.P. 08	P.D. 12	1:5000	06/05/2015
38	P.D.I. - HC 1067	T.P. 09	P.D. 13	1:2000	06/05/2015

Nr Crt	Denumire plan	Trup de pajiște	Parcela Descriptivă	Scara	Data planului
39	P.D.I. - HC 1069	T.P. 09	P.D. 13	1:5000	06/05/2015
40	P.D.I. - PR 1057	T.P. 09	P.D. 13	1:5000	06/05/2015
41	P.D.I. - PR 1058	T.P. 09	P.D. 13	1:2000	06/05/2015
42	P.D.I. T 1056/1	T.P. 09	P.D. 13	1:5000	06/05/2015
43	P.D.I. - T 1059	T.P. 09	P.D. 13	1:5000	06/05/2015
44	P.D.I. - T 1061	T.P. 09	P.D. 13	1:5000	06/05/2015
45	P.D.I. - T 1066	T.P. 09	P.D. 13	1:5000	06/05/2015
46	P.D.I. - T 317	T.P. 09	P.D. 13	1:5000	06/05/2015
47	Ortofotoplan - T 22	T.P. 01	P.D. 01	1:7000	13/10/2016
48	Ortofotoplan - T 25	T.P. 01	P.D. 01	1:5000	13/10/2016
49	Ortofotoplan - T 105/3/1/1	T.P. 01	P.D. 02	1:2000	13/10/2016
50	Ortofotoplan General - plansa 2	T.P. 01	P.D. 02	1:10000	13/10/2016
51	Ortofotoplan - T 162/1 - P 52/1	T.P. 02	P.D. 03	1:5000	13/10/2016
52	Ortofotoplan - T 162/1 - P 52/2	T.P. 02	P.D. 03	1:5000	13/10/2016
53	Ortofotoplan - T 171/2	T.P. 03	P.D. 04	1:2000	13/10/2016
54	Ortofotoplan - T 171/3	T.P. 03	P.D. 04	1:2000	13/10/2016
55	Ortofotoplan - T 173/1	T.P. 03	P.D. 04	1:5000	13/10/2016
56	Ortofotoplan - T 174	T.P. 03	P.D. 04	1:5000	13/10/2016
57	Ortofotoplan - T 119/1+T 122/1+T 130	T.P. 04	P.D. 05	1:5000	13/10/2016
58	Ortofotoplan - T 131/1	T.P. 04	P.D. 05	1:5000	13/10/2016
59	Ortofotoplan General - plansa 1	T.P. 04	P.D. 05	1:10000	13/10/2016
60	Ortofotoplan - T 141/2/2	T.P. 05	P.D. 06	1:2000	13/10/2016
61	Ortofotoplan - T 141/2/3	T.P. 05	P.D. 06	1:5000	13/10/2016
62	Ortofotoplan - T 145/1	T.P. 05	P.D. 06	1:5000	13/10/2016
63	Ortofotoplan - T 151/1	T.P. 05	P.D. 06	1:2000	13/10/2016
64	Ortofotoplan - T 141/2/1	T.P. 06	P.D. 07	1:2000	13/10/2016
65	Ortofotoplan - T 135/1	T.P. 07	P.D. 08	1:5000	13/10/2016
66	Ortofotoplan - T 135/10	T.P. 07	P.D. 08	1:2000	13/10/2016
67	Ortofotoplan - T 135/12	T.P. 07	P.D. 08	1:2000	13/10/2016
68	Ortofotoplan - T 135/14	T.P. 07	P.D. 08	1:2000	13/10/2016
69	Ortofotoplan - T 1031/1	T.P. 08	P.D. 09	1:6000	13/10/2016
70	Ortofotoplan - T 1031/2	T.P. 08	P.D. 09	1:5000	13/10/2016
71	Ortofotoplan - T 1031/4	T.P. 08	P.D. 09	1:5000	13/10/2016
72	Ortofotoplan - T 1037/1	T.P. 08	P.D. 09	1:5000	13/10/2016
73	Ortofotoplan - T 1037/2	T.P. 08	P.D. 09	1:5000	13/10/2016
74	Ortofotoplan - T 1091	T.P. 08	P.D. 09	1:5000	13/10/2016
75	Ortofotoplan - T 1092/2	T.P. 08	P.D. 09	1:2000	13/10/2016
76	Ortofotoplan - T 1092/4	T.P. 08	P.D. 09	1:2000	13/10/2016
77	Ortofotoplan - T 1088	T.P. 08	P.D. 10	1:10000	13/10/2016
78	Ortofotoplan - T 1077	T.P. 08	P.D. 11	1:5000	13/10/2016

Nr Crt	Denumire plan	Trup de pajiște	Parcela Descriptivă	Scara	Data planului
79	Ortofotoplan - T 1083	T.P. 08	P.D. 11	1:5000	13/10/2016
80	Ortofotoplan - T 1085	T.P. 08	P.D. 11	1:10000	13/10/2016
81	Ortofotoplan - T 1046	T.P. 08	P.D. 12	1:5000	13/10/2016
82	Ortofotoplan - T 1048	T.P. 08	P.D. 12	1:5000	13/10/2016
83	Ortofotoplan - T 1048/1	T.P. 08	P.D. 12	1:5000	13/10/2016
84	Ortofotoplan - HC 1067	T.P. 09	P.D. 13	1:2000	13/10/2016
85	Ortofotoplan - HC 1069	T.P. 09	P.D. 13	1:5000	13/10/2016
86	Ortofotoplan - PR 1057	T.P. 09	P.D. 13	1:5000	13/10/2016
87	Ortofotoplan - PR 1058	T.P. 09	P.D. 13	1:2000	13/10/2016
88	Ortofotoplan - T 1056/1	T.P. 09	P.D. 13	1:5000	13/10/2016
89	Ortofotoplan - T 1059	T.P. 09	P.D. 13	1:5000	13/10/2016
90	Ortofotoplan - T 1061	T.P. 09	P.D. 13	1:5000	13/10/2016
91	Ortofotoplan - T 1066	T.P. 09	P.D. 13	1:5000	13/10/2016
92	Ortofotoplan - T 317	T.P. 09	P.D. 13	1:5000	13/10/2016
93	Ortofotoplan General Planșa 1	T.P. 01	P.D. 01- P.D. 02	1:10000	13/10/2016
94	Ortofotoplan General Planșa 2	T.P. 03 – T.P. 07	P.D. 03- P.D. 08	1:10000	13/10/2016
95	Ortofotoplan General Planșa 3	T.P. 08 – T.P. 09	P.D. 09- P.D. 13	1:10000	13/10/2016
96	Ortofotoplan General Planșa 4	T.P. 08 – T.P. 09	P.D. 09- P.D. 13	1:10000	13/10/2016

9.4. Evidența lucrărilor executate anual pe fiecare parcelă

În fiecare an se vor completa tabelele din acest capitol pentru fiecare parcelă descriptivă. Acestea vor reprezenta baza de date pentru întocmirea următorului amenajament, dar și evidența lucrărilor executate de utilizatorii de pajiști, lucrări în funcție de care se va stabili prețul concesiunii/închirierii.

În conformitate cu referința legislativă 1 din Preambul, art. 9, alin. (7¹), “Prețul concesiunii/închirierii se stabilește ținând cont de echilibrul financiar dintre valoarea producției de iarbă disponibilă și obligațiile care îi sunt impuse utilizatorului pajiștii permanente prin cheltuielile cu implementarea amenajamentului pastoral.”

Tabelul 9.3.

Tarla/P arcelă	Suprafața (ha)	Combaterea buruienilor și vegetației lemnoase		Strângerea cioatelor, pietrelor și nivelarea mușuroaielor		Grăpatul pajiștilor		Amendarea pajiștilor		Supraînsămânțarea sau reînsămânțarea pajiștilor		Fertilizarea*) pajiștilor	
		Perioada/ Anul	Suprafața	Perioada/ Anul	Suprafața	Perioada/ Anul	Suprafața	Perioada/ Anul	Suprafața	Perioada/ Anul	Suprafața	Perioada/ Anul	Suprafața
Total													

Notă:

*) Fertilizarea pajiștilor se va realiza pentru următorii patru ani, pe baza planului de fertilizare realizat de O.S.P.A. Ialomița și prezentat în tabel 6.1.

Pentru evidența ulterioară a capacității de pășunat a pajiștilor, se va completa anual tabelul de mai jos de către fiecare utilizator de pajiște, tabel ce va fi predat primăriei pentru centralizare și verificare:

Tabelul 9.4.

Nr. Crt.	Tarla/ Parcelă	Suprafața parcelei de exploatare (ha)	Producția de masă verde (t/ha)	Coeficient de folosire (%)	Producția de masă verde utilă (t/ha)	Producția totală de masă verde (t)	ZAF Nr zile animal furajat pe pășune	Încărcare cu UVM	
								/1 ha	Total
0	1	2	3	4	5 (col.3x col.4)	6 (col.2xcol.3)	7 (col.5/0,05)	8 (col.7/DSP)	9 (col.2xcol.8)
	Total								

Notă:

DSP = Durata Sezonului de Pășunat (vezi tabel 5.1.)

Coeficient de folosire (Cf) = se determină conform metodei detaliate la subcap. 5.5.4., folosindu-se anual pentru evidență tabelul 9.5.

Tabelul 9.5.

Trup de pajiște	Tarla/ Parcelă	Producția totală de iarbă (kg/ha)	Resturi neconsumate (kg/ha)	Coeficient de folosire (%)
0	1	2	3	4 = (col. 2 - col. 3) / col. 2
	Total			

Având datele de la toți utilizatorii, primăria va centraliza anual datele primite din tabelele subcapitolului 9.4. și va calcula producțiile medii de masă verde și capacitatea de pășunat totală pe fiecare trup de pajiște și parcelă descriptivă.

Tabelul 9.6.

Specia de animale	Numărul de animale	Timp necesar adăpării unui animal (min.)	Frontul de adăpare (m)		Lungimea jgheaburilor de adăpare (m)	
			Pe ambele laturi	Pe o singură latură	Pe ambele laturi	Pe o singură latură
Bovine adulte		7,5	0,5	1,2		
Cabaline		7,5	0,5	1,2		
Tineret taurin și cabalin		5,5	0,4	1		
Oi și capre adulte		4,5	0,2	0,5		
Tineret ovin		4,5	0,2	0,5		
Total						

Datele centralizate, precum și cele primite de la utilizatorii de pajiști, vor fi arhivate de primărie. Se vor completa și documentele din Anexa 6, redate ca titlu mai jos:

1. Ancheta pastorală;
2. Situația privind starea actuală, lucrări de îmbunătățire și folosire a fondului pastoral.

9.5. Bibliografie

Sursele bibliografice utilizate în realizarea prezentului amenajament, pe lângă legislația enumerată în Preambul, s-au mai consultat următoarele documente aparținând literaturii de specialitate:

1. Marușca T., Bărbos M.I., Blaj V.A., Cardașol V., Dragomir N., Mocanu V., Rotar I., Rusu Mariana, Secelean I., 2010 - Tratat de reconstrucție ecologică a habitatelor de pajiști și terenuri degradate montane, Ed. Universității "Transilvania", Brașov;
2. Motcă Gh., Oancea I., Geamănu Lidia-Ivona, 1994 – Pajiștile României, Tipologie și tehnologie, Ed. Tehnică Agricolă, București;
3. Simtea N., Cardașol V., Crăciun Șt., Boldea Gh., 1990 – Reînsămânțarea și supraînsămânțarea pajiștilor, Întreprinderea Poligrafică, Deva;
4. Dumitrescu N., Grîneanu A., Sîrbu Gh., 1979 – Pajiști degradate de eroziune și ameliorarea lor, Ed. Ceres, București;
5. Vîntu V., Moisuc Al., Motcă Gh., Rotar I., 2004 – Cultura pajiștilor și a plantelor furajere, Ed. Ion Ionescu de la Brad, Iași;
6. Moisuc Al., Samfira I., Carrere P., 2001 – Pajiști naturale și exploatații ecologice, Ed. Agroprint, Timișoara;
7. Târziu D., 1997 – Pedologie și stațiuni forestiere, Ed. Ceres, București;
8. 55. Țucra I., Kovacs A.J., Roșu C., Ciubotaru C., Chifu T., Neacșu Marcela, Bărbulescu C., Cardașol V., Popovici D., Simtea N., Motcă Gh., Dragu I., Spirescu M., 1987 – Principalele tipuri de pajiști din R.S. România, Redacția de propagandă tehnică agricolă, Brașov;
9. Marușca T., Mocanu V., Haș E., Tod M., Andreoiu A., Dragoș M., Blaj V., Ene T., Silistru D., Ichim E., Zevedei P., Constantinescu C., Tod S., 2014 - Ghid de întocmire a amenajamentelor pastorale, Ed. Capolavoro, Brașov;
10. Plan pentru Prevenire, Protecția și Diminuarea Efectelor Inundațiilor în spațiul hidrografic Buzău-Ialomița;
11. www.Fetești.ro/despre-institutie/cultura-locala

9.6. Anexe

Anexa 1 - ORDINUL INSTITUȚIEI PREFECTULUI IALOMIȚA

Anexa 2 - STUDIUL PEDOLOGIC ȘI AGROCHIMIC - O.S.P.A. IALOMIȚA

Anexa 3 - PLANURI DE DELIMITARE A TRUPURILOR DE PAJIȘTI ȘI A PARCELELOR DESCRIPTIVE

Anexa 4 - DESEMNARE REPREZENTANT PRIMĂRIE

Anexa 5 - CORESPONDENȚĂ

Anexa 6 - ANCHETA PASTORALĂ ȘI SITUAȚIA FONDULUI PASTORAL